LIFCO

।। श्री शिवसहस्रनाम स्तोत्रम् ।।

(श्री रुद्रयामल अन्तर्गतम्)

ஸ்ரீ சிவஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம்

(ஸ்ரீ ருத்ரயாமல அந்தர்கதம்)

சிவஞான போதினி என்னும் தமிழ் உரை

உ

शिवमयम्/ ஶ்ரீ ஶிவமயம்

श्री महादेव जयम्/ ஶ்ரீ மஹாதே³வ ஜயம்

॥ श्री शिवसहस्रनाम स्तोत्रम् ॥

॥ ஶ்ரீ ஶிவஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் ॥

(श्री रुद्रयामल अन्तर्गतम्/ *ஶ்ரீ ருத்³*ரயாமல அந்தர்க³தம்)

சிவஞான போதினி என்னும் தமிழ் உரை

உரையாசிரியர்

ஞான பாஸ்கர, ஶிவோத்கர்ஷவர்ஷக, பிரம்மஶ்ரீ

P.N. நாராயண சாஸ்திரிகள்

பதிப்பகத்தார்

லிப்கோ பப்ளிஷர்ஸ் (பி) லிட்

புதிய எண். 36, வடக்கு சாலை, மேற்கு சி.ஐ.டி. நகர், சென்னை-600 035.
தொலைபேசி: 2434 1538, 2433 6467
E-mail: info@lifcobooks.com • Website: www.lifcobooks.com

லிப்கோ புத்தகங்கள் கீழ்காணும் இடங்களிலும் கிடைக்கும்

கிளைகள்

எண். 17/1, நந்திகோயில் தெரு,
தெப்பகுளம்,
திருச்சி-620 002
போன்: 0431-2717726

எண். 50-51,
கிழக்கு சாரங்கபாணி தெரு,
கும்பகோணம்-612 001
போன்: 0435-2424467 / 96777 34567

எண். 17/1, புதிய எண். 32, ராமநாதன் தெரு,
தி.நகர், சென்னை-600 017
(ஷிர்டி சாய்பாபா கோவில் எதிரில்
-ராமேஸ்வரம் தெரு)
போன்: 044-2434 1677

புத்தக விற்பனையாளர்கள்

சாய் உமாலக்ஸ் வென்சுர்ஸ்
புதிய எண். 5, பழைய எண். 2,
தெற்கு தண்டபாணி தெரு,
தி.நகர், சென்னை-600 017
போன்: 044-2434 8324

ஐஸ்வர்யாஸ் டிரேடர்ஸ்
சீனிவாஸா நகர்,
191, திருஞான சம்பந்தர் தெரு,
மடிப்பாக்கம், சென்னை-600 091
போன்: 99401 33256

ஹோட்டல் ராயல் பார்க்
செம்மா மடம்,
ராமநாதபுரம் ஹைவே,
ராமேஸ்வரம்-623 526
போன்: 04573-221680

விலை: ரூ.50/-

முதற்பதிப்பு : 2013 (Revised Edition)
மறு அச்சு : 2016
பதிப்புரிமை பதிப்பகத்தாரைச் சார்ந்தது

Typeset by Chengamalam Enterprises, Chennai.
Printed at Sankar Printers (P) Ltd, Chennai - 42.

முன்னுரை

வேதங்கள் எங்கும் நிறைந்த இரண்டற்ற பரம்பொருளைத் தன்னுள்ளேயே பிரம்ம சாக்ஷாத்காரம் பெற்று விளங்க வேண்டும் எனக் கூறுகின்றன. இந்த நிலையினை எட்ட முடியாதவர்களுக்கு உருவ வழிபாட்டையும் கூறுகின்றன. உருவங்களில் ஆதிசங்கர பகவத்பாதாசாரியர்கள் வகுத்துக் கொடுத்த ஆறு சமய வழிபாடுகள் ஆறு கடவுள்களைப் பிரதானமாகக் கொண்டவை. அவை முறையே கணபதி, முருகன், பரமேச்வரன், அம்பிகை, திருமால், சூரியன் என்ற ஆறு ஆகும். இந்த ஆறு தெய்வங்களையும் வேதம் பேசியிருக்கிறது என்றாலும் மங்களமூர்த்தியான பரமேச்வரனையே எல்லாவற்றிற்கும் மேலானவராக, உலகத்தைக் கடந்தவராக, மங்களத்தை வாரி வழங்குபவராகப் பேசியிருக்கிறது. கிருஷ்ண யஜுர்வேதம், தைத்திரீய ஸம்ஹிதை, நாலாவது காண்டம், ஐந்தாவது பிரச்னம் முழுவதும் ருத்ரரூபியான பரமேச்வரனைப் புகழ்ந்து பேசியிருக்கிறது. இம்மாதிரி ஒரு பிரச்னம் முழுவதும் வேறு எந்தத் தெய்வத்துக்கும் சொல்லப் பட்டிருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மேலும் ஆறாவது காண்டம் இரண்டாவது பிரச்னத்தில் திரிபுரஸம்ஹார வரலாறு நன்கு வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளது. தைத்திரிய ஆரண்யகம் பத்தாவது பிரச்னத்தில் நிறைய சிவபரமாய் மந்திரங்கள் உலகத்துக்கு மேற்பட்டவனாயும் எங்கும் நிறைந்திருப்பவனாகவும் மஹரிஷி, ருத்திரன், மஹேச்வரன் என்றெல்லாம் பாடியிருக்கிறது. பாரதம், ராமாயணம் முதலிய இதிஹாஸங்கள், ஸ்காந்தம் முதலிய பதினெட்டு புராணங்கள், சைவ ஆகமங்கள் முதலியனவெல்லாம் சிவபரத்துவத்தைப் பற்றி மிகவும் விரிவாகவே பேசியிருக்கின்றன. ஆகவே, சிவ வழிபாடு

எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது என்பது பெறப்பட்டது. சிவ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரங்கள் பல இருக்கின்றன. வேத மந்திரங்களாலேயே 'ருத்ரத்ரிசதி' என்ற பெயரால் முன்னூறு அர்ச்சனைகள் உள்ளன. மற்ற எக்கடவுளுக்கும் இத்தகைய உயர்ந்த ஸ்தானம் வேதத்தில் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. மிக அரியதாக ஒரு சிவஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரத்துக்கு உரை எழுத அவன் அருளை வேண்டித் தொடங்குகின்றேன்.

உ

शिवमयम्/ஶ்ரீ ஶிவமயம்

श्री महादेव जयम्/ஶ்ரீ மஹாதே³வ ஜயம்

பூர்வ பாகம்

வியாஸ முனிவரின் சீடரும் புராணங்கள் சொல்லுவதில் சிறந்தவருமான சூத முனிவரைப் பார்த்து மஹரிஷிகள் எல்லோரும் வேண்டிக் கொண்டனர்.

श्री गणेशाय नमः

ஶ்ரீ க³ணேஶாய நம꞉

ऋषय ऊचुः—

सूत वेदार्थतत्त्वज्ञ शिवध्यानपरायण ।

मुक्त्युपायं वदास्माकं कृपालो मुनिसत्तम ॥ १ ॥

ரிஷய ஊசு꞉—

ஸூத வேதா³ர்த்த²தத்வஜ்ஞ ஶிவத்⁴யாநபராயண ।

முக்த்யுபாயம் வதா³ஸ்மாகம் க்ருபாலோ முநிஸத்தம ॥ 1 ॥

कः सेव्यः सर्वदेवेषु को वा जाप्यो मनुः सदा ।

स्थातव्यं कुत्र वा नित्यं किं वा सर्वार्थसाधकम् ॥ २ ॥

க꞉ ஸேவ்ய꞉ ஸர்வதே³வேஷு கோ வா ஜாப்யோ மநு꞉ ஸதா³ ।

ஸ்தா²தவ்யம் குத்ர வா நித்யம் கிம் வா ஸர்வார்த்த²ஸாத⁴கம் ॥ 2 ॥

சூத முனிவரே! வேதப் பொருளின் தத்துவத்தை உணர்ந்தவரே, சிவத்தியானபரராய் விளங்குபவரே! முக்தியுபாயத்தை எங்களுக்குக் கிருபையுடன் கூறி அருள வேண்டும். எல்லாத் தேவர்களுக்குள்ளும் எவர் சேவிக்கத் தக்கவர், எப்பொழுதும் எந்த மந்திரம் ஜபிக்க வேண்டும்? எவ்விடத்தில் வசித்தால் விரும்பிய எல்லாம் கிடைக்கும்?

सूत उवाच—
धन्यान्मन्यामहे नूनमनन्यशरणान्मुनीन् ।
वन्याशिनो वनावासान्नयस्तमन्यूनकल्मषान् ॥ ३ ॥

ஸூத உவாச—
த^{4}ந்யாந்மந்யாமஹே நூநமநந்யஶரணாந்முநீந் ।
வந்யாஶிநோ வநாவாஸாந்நயஸ்தமந்யூநகல்மஷாந் ॥ 3 ॥

भवद्भिः सर्ववेदार्थतत्त्वं ज्ञातमकल्मषैः ।
परात्परतरः शर्वः सर्वदा पूज्यते धिया ॥ ४ ॥

ப^{4}வத்^{3}பி^{4}: ஸர்வவேதா^{3}ர்த்த^{2}தத்வம் ஜ்ஞாதமகல்மஷை: ।
பராத்பரதர: ஶர்வ: ஸர்வதா^{3} பூஜ்யதே தி^{4}யா ॥ 4 ॥

भवद्भिः सर्ववेदार्थो ज्ञात एवास्ति यद्यपि ।
तथापि किंचिद्वक्ष्यामि यथा ज्ञातं मया तथा ॥ ५ ॥

ப^{4}வத்^{3}பி^{4}: ஸர்வவேதா^{3}ர்த்தோ^{2} ஜ்ஞாத ஏவாஸ்தி யத்^{3}யபி ।
ததா^{2}பி கிஞ்சித்^{3}வக்ஷ்யாமி யதா^{2} ஜ்ஞாதம் மயா ததா^{2} ॥ 5 ॥

ஸூதர் பதில் கூறுகிறார்: காட்டிலேயே வசித்து, அங்குக் கிடைப்பவைகளையே உணவாகக் கொண்டு, பாபமற்றவர்களாகவும், ஸகலமான வேதங்களின் பொருள்களை அறிந்தவர்களாகவும் இருந்து கொண்டு எல்லாவற்றுக்கும் மேலானவரான சிவபெருமானையே பூஜித்து வருகிறீர்கள். இருந்தும் நானறிந்த வரையில் கொஞ்சம் கூறுகிறேன்.

पुरा कैलासशिखरे सुखासीनं जगत्प्रभुम् ।
वेदान्तवेद्यमीशानं शङ्करं लोकशङ्करम् ॥ ६ ॥

புரா கைலாஸஶிக^{2}ரே ஸுகா^{2}ஸீநம் ஜக^{3}த்ப்ரபு^{4}ம் ।
வேதா^{3}ந்தவேத்^{3}யமீஶாநம் ஶங்கரம் லோகஶங்கரம் ॥ 6 ॥

विश्वतश्चक्षुषं देवं विश्वतोमुखमव्ययम् ।
विश्वतोबाहुमाराध्यं विश्वतः पादमीश्वरम् ॥ ७ ॥

விஶ்வதஶ்சக்ஷுஷம் தே3வம் விஶ்வதோமுக2மவ்யயம் ।
விஶ்வதோபா3ஹுமாராத்4யம் விஶ்வத: பாத3மீஶ்வரம் ॥ 7 ॥

निष्कलं निर्गुणं शान्तं निरवद्यं निरामयम् ।
निष्प्रपञ्चं निराकारं निर्मलं निरुपाधिकम् ॥ ८ ॥

நிஷ்கலம் நிர்கு3ணம் ஶாந்தம் நிரவத்3யம் நிராமயம் ।
நிஷ்ப்ரபஞ்சம் நிராகாரம் நிர்மலம் நிருபாதி4கம் ॥ 8 ॥

शर्वं प्रसन्नवदनं सर्वाभरण भूषितम् ।
गौरीभूषितवामाङ्गं ब्रह्मविष्ण्वादि सेवितम् ॥ ९ ॥

ஶர்வம் ப்ரஸந்நவத3நம் ஸர்வாப4ரண பூ4ஷிதம் ।
கௌ3ரீபூ4ஷிதவாமாங்க3 ப்3ரஹ்மவிஷ்ண்வாதி3 ஸேவிதம் ॥ 9 ॥

अप्रमेयं जगज्जन्मस्थितिसंहारकारणम् ।
सोमसूर्याग्निनयनं सोमार्धकृतशेखरम् ॥ १० ॥

அப்ரமேயம் ஜக3ஜ்ஜந்மஸ்தி2திஸம்ஹாரகாரணம் ।
ஸோமஸூர்யாக்3நிநயநம் ஸோமார்த4க்ருதஶேக2ரம் ॥ 10 ॥

बिल्वचन्दनलिप्तांगं नवबिल्वदलार्चितम् ।
व्याघ्रचर्मपरीधानमनन्तेन्दुरविप्रभम् ॥ ११ ॥

பி3ல்வசந்த3நலிப்தாங்க3ம் நவபி3ல்வதலா3ர்ச்சிதம் ।
வ்யாக்4ரசர்மபரீதா4நமநந்தேந்து3ரவிப்ரப4ம் ॥ 11 ॥

नानामणिगणाकीर्णं किरीटकटकावृतम् ।
दयासुधार्द्रनयनं वरदाभयपाणिनम् ॥ १२ ॥

நாநாமணிக3ணாகீர்ணம் கிரிடகடாகாவ்ருதம் ।
த3யாஸுதா4ர்த்3ரநயநம் வரதா3ப4யபாணிநம் ॥ 12 ॥

नित्यसंतोषपूर्णाङ्गमुपालिङ्गितविग्रहम् ।
विलोक्यातीव संतुष्टः षण्मुखः साम्बमीश्वरम् ॥ १३ ॥

நித்யஸந்தோஷபூர்ணாங்க3முபாலிங்கி3தவிக்3ரஹம் ।
விலோக்யாதீவ ஸந்துஷ்டஃ ஷண்முக2ஃ ஸாம்ப3மீஶ்வரம் ॥ 13 ॥

मत्वा कृतार्थमात्मानं प्रणिपत्य सदाशिवम् ।
पप्रच्छ सर्वलोकानां मुक्त्युपायं कृताञ्जलिः ॥ १४ ॥

மத்வா க்ருதார்த்த2மாத்மாநம் ப்ரணிபத்ய ஸதா3ஶிவம் ।
பப்ரச்ச2 ஸர்வலோகாநாம் முக்த்யுபாயம் க்ருதாஞ்ஜலிஃ ॥ 14 ॥

षण्मुख उवाच—
विश्वेश्वरमहादेव विष्णुब्रह्मादिवन्दित ।
देवानां मानवानां च किं मोक्षस्यातिसाधनम् ॥ १५ ॥

ஷண்முக2 உவாச—
விஶ்வேஶ்வரமஹாதே3வ விஷ்ணுப்3ரஹ்மாதி3வந்தி3த ।
தே3வாநாம் மாநவாநாம் ச கிம் மோக்ஷஸ்யாதிஸாத4நம் ॥ 15 ॥

तव नामान्यनन्तानि सन्ति यद्यपि शङ्कर ।
तथापि तानि दिव्यानि न ज्ञायन्ते मयाऽधुना ॥ १६ ॥

தவ நாமாந்யநந்தாநி ஸந்தி யத்3யபி ஶங்கர ।
ததா2பி தாநி தி3வ்யாநி ந ஜ்ஞாயந்தே மஹாऽது4நா ॥ 16 ॥

प्रियाणि तव नामानि सर्वाणि शिव यद्यपि ।
तथापि कानि रम्याणि तेषु प्रियतमानि ते ॥ १७ ॥

ப்ரியாணி தவ நாமாநி ஸர்வாணி ஶிவ யத்3யபி ।
ததா2பி காநி ரம்யாணி தேஷு ப்ரியதமாநி தே ॥ 17 ॥

तानि सर्वार्थदान्यद्य कृपया वक्तुमर्हसि ।
यन्नाम स्मरणादेव सद्यो मुच्येत पातकैः ॥ १८ ॥

தாநி ஸர்வார்த்த2தா3ந்யத்3ய க்ருபயா வக்துமர்ஹஸி ।
யந்நாம ஸ்மரணாதே3வ ஸத்3யோ முச்யதே பாதகைঃ ॥ 18 ॥

திருக்கயிலாய சிகரத்தில் முன்பு ஒரு சமயம் வேதாந்தங்களால் அறியத் தக்கவரும், உலகத்துக்கு எப்பொழுதும் நன்மையையே செய்பவரும், எங்கும் நிறைந்தவைகளான முகம், கண்கள், கை, கால்கள் இவைகளோடு கூடியவரும், முக்குணங்களுக்கு அப்பாற்பட்டவரும், உலகத்துக்கு மேற்பட்டவரும், அருள் நிறைந்த முகத்தோடு கூடிய கௌரீ தேவியுடன் உடன் வீற்றிருப்பவருமான, பரமேச்வரனை ஆறுமுகக் கடவுள் வணங்கி, முக்திக்கு ஒரு வழியை உபதேசிக்கும்படி வேண்டிக் கொண்டார். தங்களுடைய நாமங்கள் முடிவற்றவை. அவைகள் எனக்குத் தெரியவில்லை. தங்களுக்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுக்கக் கூடியவையும், வேண்டியவர்க்கு வேண்டியவெல்லாம் வழங்கக் கூடியவைகளுமான அந்த நாமங்களை எனக்குக் கூறியருள வேண்டும். அவைகளை நினைத்தாலே பாபக் கூட்டங்கள் மறைந்து விடும்.

रसना रससारज्ञा त्वन्नामामृतपायिनी ।
यस्यास्ति स पुमान् धन्यो मान्यो हि मनुजैरपि ॥ १९ ॥

ரஸநா ரஸஸாரஜ்ஞா த்வந்நாமாம்ருதபாயிநீ ।
யஸ்யாஸ்தி ஸ புமாந் த4ந்யோ மாந்யோ ஹி மநுஜைரபி ॥ 19 ॥

जन्मान्तरसहस्रेषु तप्तं यदि तपस्तदा ।
त्वन्नामस्मरणासक्तं चित्तं जन्तोः प्रजायते ॥ २० ॥

ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு தப்தம் யதி3 தபஸ்ததா3 ।
த்வந்நாமஸ்மரணாஸக்தம் சித்தம் ஜந்தோঃ ப்ரஜாயதே ॥ 20 ॥

महेशनामामृतदिव्यधारापरिप्लुताङ्गो ध्वनिमध्यगोऽपि ।
न शोकमाप्नोति नरो यतोऽहं संरक्षितो वह्निगतः शिवेन ॥ २१ ॥

மஹேஶநாமாம்ருததி3வ்யதா4ராபரிப்லுதாங்கோ3
த்4வநிமத்4யகோ3ऽபி ।
ந ஶோகமாப்நோதி நரோ யதோऽஹம் ஸம்ரக்ஷிதோ வஹ்நிக3த:
ஶிவேந ॥ 21 ॥

यतो विभूतिकवचाः शिवनामस्त्रपाणयः ।
चत्वार एव याम्याश्च चक्रुर्युद्धं पुरा मुदा ॥ २२ ॥

யதோ விபூ4திகவசா: ஶிவநாமஸ்த்ரபாணய: ।
யத்வார ஏவ யாம்யாஶ்ச சக்ருர்யுத்3த4ம் புரா முதா3 ॥ 21 ॥

ब्रह्महत्यासहस्राणि पुरा कृत्वापि पुल्कसः ।
शिवेति नाम विपुलं श्रुत्वा मोक्षं गतः पुरा ॥ २३ ॥

ப்3ரஹ்மஹத்யாஸஹஸ்ராணி புரா க்ருத்வாபி புல்கஸ: ।
ஶிவேதி நாம விபுலம் ஶ்ருத்வா மோக்ஷங் க3த: புரா ॥ 23 ॥

एतेऽपि प्रमथाः शुद्धाः शिवनामामृताशनाः ।
इन्द्राद्यचिन्त्यपादाब्जा वसन्ति शिवसन्निधौ ॥ २४ ॥

ஏதேபி ப்ரமதா2: ஶுத்3தா4: ஶிவநாமாம்ருதாஶநா: ।
இந்த்3ராத்3யசிந்த்யபாதா3ப்3ஜா வஸந்தி ஶிவஸந்நிதௌ4 ॥ 24 ॥

शिवनामैव संसारमहारोगैक शामकम् ।
नान्यत्संसाररोगस्य शामकं दृश्यते मया ॥ २५ ॥

ஶிவநாமைவ ஸம்ஸாரமஹாரோகை3க ஶாமகம் ।
நாந்யத்ஸம்ஸாரரோக3ஸ்ய ஶாமகம் த்3ருஶ்யதே மயா ॥ 25 ॥

शिवशङ्कर विश्वेश महादेवेति यन्मया ।
पूर्वमुच्चरितं युद्धे जयस्तेनाभवन्मम ॥ २६ ॥

ஶிவஶங்கர விஶ்வேஶ மஹாதே3வேதி யந்மயா ।
பூர்வமுச்சரிதம் யுத்3தே4 ஜயஸ்தேநாப4வந்மம ॥ 26 ॥

शङ्करेति महेशेति नामदिव्यं महावने ।
पुराकृतं पिशाचेन ततस्तस्मात्स मोचितः ॥ २७ ॥

ஶங்கரேதி மஹேஶேதி நாமதி3வ்யம் மஹாவநே ।
புராக்ருதம் பிஶாசேந ததஸ்தஸ்மாத்ஸ மோசிதః ॥ 27 ॥

समस्तवेदवेदान्तसारभूतं शिवप्रदम् ।
शिवनामामृतं दिव्यं पेयं सर्वार्थसाधकम् ॥ २८ ॥

ஸமஸ்தவேத3வேதா3ந்தஸாரப்4ருதம் ஶிவப்ரத3ம் ।
ஶிவநாமாம்ருதம் தி3வ்யம் பேயம் ஸர்வார்த்த2ஸாத4கம் ॥ 28 ॥

ये संततं शङ्करमादरेण मनः सरोजासनसन्निविष्टम् ।
ध्यायन्ति शम्भुं स्मरणानुसक्तास्त एव धन्याः शिवसम्मताश्च ॥२९॥

யே ஸந்ததம் ஶங்கரமாத3ரேண மநः ஸரோஜாஸநஸந்நிவிஷ்டம் ।
த்4யாயந்தி ஶம்பு4ம் ஸ்மரணாநுஸக்தாஸ்த ஏவ த4ந்யாः
ஶிவஸம்மதாஶ்ச ॥ 29 ॥

शिवनामामृताप्लुष्टरसनाः शिवपूजकाः ।
शिवध्यानरता नित्यं सन्ति धन्याः क्वचित् क्वचित् ॥ ३० ॥

ஶிவநாமாம்ருதாப்லுஷ்டரஸநாः ஶிவபூஜகாः ।
ஶிவத்4யாநரதா நித்யம் ஸந்தி த4ந்யாः க்வசித் க்வசித் ॥ 30 ॥

பல பிறவிகளில் செய்திருக்கும் தவத்தினால் மட்டுமே உங்களது திருநாமங்களில் பக்தி ஏற்படும். சிவநாமமெனும் அம்ருதத்தால் நனைக்கப்பட்ட ஒருவன் துன்பத்தை அடைய மாட்டான். ஒரு புலையன் விபூதி, சிவ நாமம் இவைகளைத் துணையாகக் கொண்டே யம தூதர்களையும் ஜயித்து விட்டான்.

சிவ கணங்களும் அந்த நாமத்தின் பெருமையாலேயே தம் நிலையில் உள்ளன. பிறவி என்னும் பெரும் பிணிக்குச் சிவநாமமே சிறந்த மருந்து. சிவ, சங்கர, விச்வேச, மஹாதேவ என்னும் இந்த நாமாக்களைச் சொல்லியே யுத்தத்தில் வெற்றியடைந்தேன். அம்ருதமயமானதும், ஸமஸ்த வேத வேதாந்தங்களின் ஸாரபூதமாயிருப்பதும், மங்களகரமானதுமான திவ்யமான சிவ நாமங்களைச் சொல்லியும், பூஜை செய்தும், தியானம் செய்தும் பலர் பிறவிப் பயனை அடைந்துள்ளனர்.

इत्युक्त्वा वेपमानाङ्गः प्रणिपत्यं पुनः शिवम् ।
कुमारः पार्श्वतस्तस्थौ नतमूर्धा कृताञ्जलिः ॥ ३१ ॥

இத்யுக்த்வா வேபமாநாங்க3 ப்ரணிபத்யம் புநஃ ஶிவம் ।
குமாரஃ பார்ஶ்வதஸ்தஸ்தௌ2 நதமூர்தா4 க்ருதாஞ்ஜலிஃ ॥ 31 ॥

कुमारोदीरितां वाचं सर्वलोकहितावहाम् ।
श्रुत्वा प्रसन्नवदनस्तमुवाच सदाशिवः ॥ ३२ ॥

குமாரோதீ3ரிதாம் வாசம் ஸர்வலோகஹிதாவஹாம் ।
ஶ்ருத்வா ப்ரஸந்நவத3நஸ்தமுவாச ஸதா3ஶிவஃ ॥ 32 ॥

श्रीशिव उवाच—

साधु साधु कुमाराद्य सम्यक् पृष्टं त्वयाऽधुना ।
यदिदानीं त्वया पृष्टं एद्वक्ष्ये शृणु सादरम् ॥ ३३ ॥

ஶ்ரீஶிவ உவாச—

ஸாது4 ஸாது4 குமாராத்3ய ஸம்யக் ப்ருஷ்டம் த்வயாऽது4நா ।
யதி3தா3நீம் த்வயா ப்ருஷ்டம் ஏத்3வக்ஷ்யே ஶ்ருணு ஸாத3ரம் ॥ 33 ॥

एवमेव पुरा गौर्या पृष्टः काश्यामहं तदा ।
समाख्यातं मया सम्यक् सर्वेषां मोक्षसाधनम् ॥ ३४ ॥

ஏவமேவ புரா கௌ3ர்யா ப்ருஷ்டஃ காம்யாமஹம் ததா3 ।
ஸமாக்2யாதம் மயாக ஸம்யக் ஸர்வேஷாம் மோக்ஷஸாத4நம் ॥ 34 ॥

இவ்வாறு முருகன் கூறிவிட்டுக் கைகூப்பித் தந்தையான சிவபெருமானை வணங்கிப் பக்கத்தில் நின்றார்.

சிவபிரான் கூறியருளினார்: முருகா! இப்பொழுது நீ கேட்டது மிகவும் நல்லது, அதைக் கூறுகிறேன். இம்மாதிரியே முன்பு காசி நகரத்தில் கௌரீ தேவியினால் கேட்டுக் கொள்ளப் பட்டு எல்லோருக்கும் மோக்ஷத்தைக் கொடுக்கக் கூடிய இதனைச் சொன்னேன்.

दिव्यान्यनन्तनामानि सन्त्विदं मध्यगं परम् ।
अष्टोत्तरसहस्रं तु नाम्नां प्रियतरं मम ॥ ३५ ॥

தி3வ்யாந்யநந்தநாமாநி ஸந்த்விதம்3 மத்4யகம்3 பரம் ।
அஷ்டோத்தரஸஹஸ்ரம் து நாம்நாம் ப்ரியதரம் மம ॥ 35 ॥

என்னுடைய ஆயிரம் நாமாக்களுக்குள் ஒன்றைச் சொன்னாலே ஸகலமும் கிடைத்து விடும். ஆயிரத்தையும் படிப்பவர்களுக்குக் கிடைக்கும் நற்பயன்களை என்னால் கூடக் கணக்கிட முடியாது.

एकैकमेव तन्मध्ये नाम सर्वार्थसाधकम् ।
मयापि नाम्नां सर्वेषां फलं वक्तुं न शक्यते ॥ ३६ ॥

ஏகைகமேவ தந்மத்4யே நாம ஸர்வார்த்த2ஸாத4கம் ।
மயாபி நாம்நாம் ஸர்வேஷாம் ப2லம் வக்தும் ந ஶக்யதே ॥ 36 ॥

तिलाक्षतैर्बिल्वपत्रैः कमलैः कोमलैः शुभैः ।
पूजयिष्यति मां भक्त्या यस्त्विदं नामसंख्यया ॥ ३७ ॥

திலாக்ஷதைர்பி3ல்வபத்ரைஃ கமலைஃ கோமலைஃ ஶுபை4ஃ ।
பூஜயிஷ்யதி மாம் ப4க்த்யா யஸ்த்விதம்3 நாமஸங்க்2யயா ॥ 37 ॥

स पापेभ्यः संसृतेश्च मुच्यते नात्र संशयः ।
ततो ममान्तिकं याति पुनरावृत्तिदुर्लभम् ॥ ३८ ॥

ஸ பாபேப்4யஃ ஸம்ஸ்ருதேஶ்ச முச்யதே நாத்ர ஸம்ஶயஃ ।
ததோ மமாந்திகம் யாதி புநராவ்ருத்திது3ர்லப4ம் ॥ 38 ॥

एकैकेनैव नाम्ना मामर्चयित्वा दृढव्रताः ।
श्रेष्ठं फलं प्राप्नुवन्ति सत्यमेवोच्यते मया ॥ ३९ ॥

ஏகைகநைவ நாம்நா மாமர்சயித்வா த்3ருட4வ்ரதாஃ ।
ஶ்ரேஷ்டம் ப2லம் ப்ராப்நுவந்தி ஸத்யமேவோச்யதே மயா ॥ 39 ॥

यस्त्विदं नामभिः सम्यक् त्रिकालं वत्सरावधि ।
मामर्चयतिनिर्दम्भः स देवेन्द्रो भविष्यति ॥ ४० ॥

யஸ்த்வித3ம் நாமபி4ஃ ஸம்யக் த்ரிகாலம் வத்ஸராவதி4 ।
மாமர்சயதிநிர்த3ம்ப4ஃ ஸ தே3வேந்த்3ரோ ப4விஷ்யதி ॥ 40 ॥

எவனொருவன் எள் கலந்த அக்ஷதைகளாலும் அழகான வில்வம், தாமரை மலர் இவைகளாலும் இந்த நாமங்களைக் கொண்டு பூஜிப்பானோ, அவன் பாபக் கூட்டங்களினின்றும், பிறவிக் கடலினின்றும் விடுபட்டு நிச்சயமாக என் சமீபம் வந்தடைவான். ஒரு நாமாவினால் பூஜித்தால் கூட நற்பயனை அடைவான். எவனொருவன் இந்த ஆயிரம் நாமங்களால் ஒரு வருஷகாலம் தினமும் மூன்று முறை அருச்சனை செய்கின்றானோ அவன் தேவராஜனாகவே ஆகி விடுகிறான்.

एतन्नामानुपन्धाननिरतः सर्वदा मुदा ।
मम प्रियतरस्तस्मिन् निवसाम्यहमादरात् ॥ ४१ ॥

ஏதந்நாமாநுபந்தா4நநிரதஃ ஸர்வதா3 முதா3 ।
மம ப்ரியதரஸ்தஸ்மிந் நிவஸாம்யஹமாத3ராத் ॥ 41 ॥

तत्पूजया पूरितोऽहं स एवाऽहं मतो मम ।
तस्मात् प्रियतरं स्थानमन्यन्नैव हि दृश्यते ॥ ४२ ॥

தத்பூஜயா பூரிதோऽஹம் ஸ ஏவாऽஹம் மதோ மம ।
தஸ்மாத் ப்ரியதரம் ஸதா^{2}நமந்யந்நைவ ஹி த்^{3}ருஶ்யதே ॥ 42 ॥

எப்பொழுதும் இந்தத் திருநாமங்களையே எவன் நினைத்துக் கொண்டிருக்கிறானோ அவன் எனக்கு மிகவும் பிரியமானவன் ஆகிறான். நான் அவனிடத்திலேயே வசிக்கின்றேன். இந்த நாமங் களால் பூஜிக்கப்பட்ட நான் பக்தனோடு கலந்து விடுகிறேன். ஆகை யினால் எனக்கு இதைவிட வேறு இருப்பிடம் தெரியவில்லை.

हिरण्यबाहुरित्यादिनाम्ना शम्भुरहं ऋषिः ।
देवताप्यहमेवात्र शक्तिर्गौरी मम प्रिया ॥ ४३ ॥

ஹிரண்யபா^{3}ஹுரித்யாதி^{3}நாம்நா ஶம்பு^{4}ரஹம் ரிஷி: ।
தே^{3}வதாப்யஹமேவாத்ர ஶக்திர்கௌ^{3}ரீ மம ப்ரியா ॥ 43 ॥

महेश एव संसेव्यः सर्वैरिति ह कीलकम् ।
धर्माद्यर्थफलं ज्ञेयं फलदाता सदाशिवः ॥ ४४ ॥

மஹேஶ ஏவ ஸம்ஸேவ்ய: ஸர்வைரிதி ஹ கீலகம் ।
த^{4}ர்மாத்^{3}யர்த்த^{2}ப^{2}லம் ஜ்ஞேயம் ப^{2}லதா^{3}தா ஸதா^{3}ஶிவ: ॥ 44 ॥

ஹிரண்யபாஹு என்று ஆரம்பிக்கும் இந்த ஆயிரம் நாமாக்க ளுக்கு ரிஷியும் தேவதையும் சம்புவாகிற நானேயாகிறேன். கௌரீ தேவீ சக்தி. ஸர்வை: கீலகம் தர்மம், அர்த்தம் என்ற இரண்டும் இதன் பலம். அதனைக் கொடுக்கும் ஸதாசிவனும் நானே.

अस्य श्रीशिवसहस्रनामस्तोत्रमहामन्त्रस्य शम्भुर्ऋषिः अनुष्टुप् छन्दः । सदाशिवो देवता ॥ महेश्वर इति बीजम् ॥ गौरी शक्तिः । सर्वैरिति कीलकम् । श्रीसाम्बसदाशिव प्रीत्यर्थे जपे विनियोगः । अथ ध्यानम् ।

அஸ்ய ஶ்ரீஶிவஸஹஸ்ரநாமஸ்தோத்ரமஹாமந்த்ரஸ்ய ஶம்பு^{4}ர் ரிஷி: அநுஷ்டுப் ச^{2}ந்த^3: । ஸதா^{3}ஶிவோ தே^{3}வதா ॥ மஹேஶ்வர இதி பீ^{3}ஜம் ॥ கௌ^{3}ரீ ஶக்தி: । ஸர்வைரிதி கீலகம் । ஶ்ரீஸாம்ப^3 ஸதா^{3}ஶிவ ப்ரீத்யர்த்தே^{2} ஜபே விநியோக^3: । அத^2 த்^{4}யாநம் ।

இந்த சிவ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரமென்னும் மஹாமந்திரத்துக்கு சம்பு ரிஷி, சந்தஸ் அனுஷ்டுப் ஆகும். ஸதாசிவன் தேவதை, மஹேச்வரன் பீஜம், கௌரீ சக்தி, ஸர்வை: என்பது கீலகம், ஸாம்ப (அம்பிகையோடு கூடிய) ஸதாசிவன் திருப்தியடைவதற்காக ஜபம் செய்கிறேன் என்று விநியோகம்.

शान्तं पद्मासनस्थं शशिधरमुकुटं पञ्चवक्त्रं त्रिनेत्रं
शूलं वज्रं च खड्गं परशुमभयदं दक्षिणाङ्गे वहन्तम् ।
नागं पाशं च घण्टां वरडमरुयुतं चांकुशं वामभागे
नानालङ्कारयुक्तं स्फटिकमणिनिभं पार्वतीशं नमामि ॥

ஶாந்தம் பத்3மாஸநஸ்த2ம் ஶஶித4ரமுகுடம் பஞ்சவக்த்ரம் த்ரிநேத்ரம்
ஶூலம் வஜ்ரம் ச கட்3க3ம் பரஶுமப4யத3ம் த3க்ஷிணாங்கே3 வஹந்தம் ।
நாக3ம் பாஶம் ச க4ண்டாம் வரட3மருயுதம் சாங்குஶம் வாமபா4கே3
நாநாலங்காரயுக்தம் ஸ்ப2டிகமணிநிப4ம் பார்வதீஶம் நமாமி ॥

உருவத்தைத் தியானிக்க வேண்டிய முறை

அமைதியுடன் கூடி பத்மாஸனத்தில் இருப்பவரும், பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த மகுடத்தையுடையவரும், ஐந்து முகங்களையும் மூன்று கண்களையும் உடையவரும், சூலம், வஜ்ரம், வாள், கோடரி, அபய முத்திரை இவைகளை வலப் பக்கத்தில் கொண்டவரும், பாம்பு, கயிறு, மணி, வரத முத்திரை, உடுக்கை, ஈட்டி இவைகளை இடது பாகத்தில் உடையவரும், சிறந்த பலவிதமான அலங்காரங்களோடு கூடியவரும், ஸ்படிக மணிக்கு ஒப்பானவரும், பார்வதீ தேவியின் பதியுமான ஈச்வரனை வணங்குகின்றேன்.

இவ்வாறு தியானித்து வணங்கி விட்டு இந்த ஸஹஸ்ரநாம மஹாமந்திரத்தைத் தொடங்க வேண்டும்.

ஸஹஸ்ரநாமங்கள்

इति ध्यानम् ।
ओं हिरण्यबाहुः सेनानीर्दिक्पतिस्तरुराडुरः ।
हरिकेशः पशुपतिर्महान्त्सस्पिञ्जरो मृडः ॥ १ ॥

இதி த்[4]யாநம் ।
ஓம் ஹிரண்யபா[3]ஹு: ஸேநாநீர்தி[3]க்பதிஸ்தருராடு[3]ர: ।
ஹரிகேஶ: பஶுபதிர்மஹாந்த்ஸஸ்பிஞ்ஜரோ ம்ருட[3]: ॥ 1 ॥

1. ஹிரண்யபாஹு: — *தங்கமயமான கைகளையுடையவர்;* 2. ஸேனானீ: — *படைத் தலைவர்;* 3. திக்பதி: — *கிழக்கு முதலிய திசைகளுக்குத் தலைவர்;* 4. தருராட்: — *மரங்களுக்கு அரசனான அரச மரமாயிருப்பவர்;* 5. உர: — *உமாதேவியை பாகமாகக் கொண்ட மார்புப் பிரதேசத்தையுடையவர்;* 6. ஹரிகேஶ: — *உயர்ந்த அல்லது கருத்த கூந்தலையுடையவர்;* 7. பஶுபதி: — *பசுக்களுக்குத் தலைவர், பசு என்பது இங்கு நான்கு கால்கள் உடைய பிராணிகள் மட்டுமன்றி இரண்டு கால்கள் உள்ளவை உட்பட எல்லாப் பிராணிகளையும் குறிக்கும்;* 8. மஹான் — *பெரியவர்;* 9. ஸஸ்பிஞ்ஜர: — *இளம் புல்லின் நிறமுடையவர், அதாவது சிவப்பும் மஞ்சளும் கலந்த நிறமுடையவர் என்பதாம்;* 10. ம்ருட: — *சுகத்தைக் கொடுப்பவர்.*

विव्याधिर्बभ्लुशः श्रेष्ठः परमात्मा सनातनः ।
सर्वान्नराट् जगत्कर्ता पुष्टीशो नन्दिकेश्वरः ॥ २ ॥

விவ்யாதி[4]ர்ப[3]ப்[4]லுஶ: ஶ்ரேஷ்ட[2]: பரமாத்மா ஸநாதந: ।
ஸர்வாந்நராட் ஜக[3]த்கர்த்தா புஷ்டீஶோ நந்தி[3]கேஶ்வர: ॥ 2 ॥

11. விவ்யாதி: — நோயற்றவர் *(துஷ்டர்களை அவர்கள் உண்ணும் உணவாலேயே ஹிம்சிக்கிறவர் என்றும் பொருள் உண்டு);* 12. பப்லுஶ: — *விருஷபத்தில் வீற்றிருப்பவர்;*

13. ஶ்ரேஷ்டஃ — உயர்ந்தவர்; 14. பரமாத்மா — எங்கும் நிறைந்த பரமாத்மா; 15. ஸநாதனஃ — பழமையானவர்; 16. ஸர்வாந்நராட் — எல்லாவிதமான உணவுப் பொருள்களுக்கும் தலைவர்; 17. ஜகத்கர்த்தா — உலகத்தைப் படைத்தவர்; 18. புஷ்டீசஃ — நிறையும்படிச் செய்பவர்; 19. நந்திகேஶ்வரஃ — நந்திக்குத் தலைவர்.

आततायी महारुद्रः संसारास्त्रसुरेश्वरः ।
उपवीतिरहन्तात्मा क्षेत्रेशो वननायकः ॥ ३ ॥

ஆததாயீ மஹாருத்[3]ரஃ ஸம்ஸாராஸ்த்ரஸுரேஶ்வரஃ ।
உபவீதிரஹந்தாத்மா க்ஷேத்ரேஶோ வநநாயகஃ ॥ 3 ॥

20. ஆததாயிஃ — குற்றம் செய்பவன் உருவமாய் இருப்பவர்; 21. மஹாருத்ரஃ — பெரிய ருத்திரன்; 22. ஸம்ஸாராஸ்த்ரஃ — பிறப்பு இறப்பு என்ற இரண்டையும் அழிக்கும் அம்பாக இருப்பவர்; 23. ஸுரேஶ்வரஃ — தேவர்களுக்கெல்லாம் தலைவராயிருப்பவர்; 24. உபவீதிஃ — பூணூல் அணிந்தவர்; 25. அஹந்தாத்மா — கொல்லப்படாத ஆத்மாவாக இருப்பவர்; 26. க்ஷேத்ரேஶஃ — வயல்களுக்குத் தலைவர், ஜீவர்களின் உடலாகிற க்ஷேத்திரத்தில் ஆத்மாவாகவிருப்பவர் என்பது சிறப்புப் பொருள்; 27. வனநாயகஃ — காடுகளுக்குத் தலைவர்.

रोहितः स्थपतिः सूतो वाणिजोमन्त्रिरुन्नतः ।
क्षेत्रेशो हुतभुग्देवो भुवन्तिर्वारिवस्कृतः ॥ ४ ॥

ரோஹிதஃ ஸ்த[2]பதிஃ ஸூதோ வாணிஜோமந்த்ரிருந்நதஃ ।
க்ஷேத்ரேஶோ ஹுதபு[4]க்[3]தே[3]வீ பு[4]வந்திர்வாரிவஸ்க்ருதஃ ॥ 4 ॥

28. ரோஹிதஃ — சிவப்பு நிறமாக இருப்பவர்; 29. ஸ்தபதிஃ — உருவமமைப்பாளர்களுக்குத் தலைவர் *(எல்லாவிடங்களிலும் இருந்து கொண்டு எல்லாவற்றையும் ரக்ஷிப்பவர் என்ற பொருளும்*

கூறப்படுகிறது); 30. ஸூதஃ — *உலகமாகிய தேரை ஓட்டும் ஸாரதி;* 31. வாணிஜஃ — *வைச்ய ஸமூகமாக இருப்பவர் (வியாபாரி போல ஸர்வதேச வியவஹாரங்களையும் நன்கு அறிகின்றவர் என்ற பொருளும் கூறப்படுகிறது);* 32. மந்த்ரீஃ — *அமைச்சர் (ஏழு கோடி மஹாமந்திரங்கள் முதலியவற்றுக்குத் தலைவர்);* 33. உந்நதஃ — *உயர்ந்தவர்;* 34. க்ஷேத்ரேஶஃ — *வீடு,* வயல்கள் *ஆகிய வற்றுக்குத் தலைவர்,* புண்ய *ஸ்தலங்களின் தலைவர் என்றும் கூறலாம்;* 35. ஹுதபுக் — *ஹோமம் செய்யும்* வஸ்துக்களைச் *சாப்பிடுபவர்;* 36. தேவஃ — *தேவன் (ஒளியுடன் பிரகாசிப்பவர்);* 37. புவந்திஃ — *பூமியில் உள்ள அனைத்தையும்* வளர்க்கின்றவர்; 38. வாரிவஸ்க்ருதஃ — *பக்தர்களிடம் வசிப்பவர் (தனத்தை அளிப் பவர், ஜலத்தில் வசிக்கும் விஷ்ணு ஸ்வரூபமாகவோ அல்லது வருண ஸ்வரூபமாகவோ இருப்பவர் என்றும் பொருள் கூறலாம். நீர் வீழ்ச்சியாக இருப்பவர் என்ற பொருளும் கூறப்படுகிறது).*

उच्चैर्घोषो घोररूपः पत्तीशः पाशमोचकः ।
ओषधीशः पञ्चवक्त्रः कृत्स्नवीतोऽभयोऽनघः ॥ ५ ॥

உச்சைர்கோ⁴ஷோ கோ⁴ரரூபஃ பத்தீஶஃ பாஶமோசகஃ ।
ஓஷதீ⁴ஶஃ பஞ்சவக்த்ரஃ க்ருத்ஸ்நவீதோऽப⁴யோऽநக³ஃ ॥ 5 ॥

39. உச்சைர்கோஷஃ — *உரக்க ஒலி செய்பவர்;* 40. கோரரூபஃ — *பயங்கரமான உருவம் உடையவர்;* 41. பத்தீஶஃ — *காலாள் படைகளுக்குத் தலைவர்;* 42. பாஶமோசகஃ — *உயிர்களை உலக பாசமாகிற கட்டினின்றும் விடுவிப்பவர்;* 43. ஓஷதீஶஃ — *செடி கொடிகளுக்குத் தலைவர் (ரக்ஷகர்);* 44. பஞ்சவக்த்ரஃ — *ஐந்து முகம் உள்ளவர்;* 45. க்ருத்ஸ்நவீதஃ — *எல்லா உலகங்களிலும் வியாப்தராக உள்ளவர்;* 46. அபயஃ — *பயமற்றவர், அண்டிய வர்க்கு அபயமளிப்பவர்;* 47. அநகஃ — *பாபமற்றவர்.*

सहमानः स्वर्णरेता निर्व्याधिर्निरुपप्लवः ।
आव्याधिनीशः ककुभः निषङ्गीस्तेनरक्षकः ॥ ६ ॥

ஸஹமாநஃ ஸ்வர்ணரேதா நிர்வ்யாதி⁴ர்நிருபப்லவஃ ।
ஆவ்யாதி⁴நிஶஃ ககுப⁴ஃ நிஷங்கீ³ஸ்தேநரக்ஷகஃ ॥ 6 ॥

48. ஸஹமாநஃ — பக்தர்களுடைய குற்றங்களைப் பொறுக்கின்றவர்; 49. ஸ்வர்ணரேதாஃ — தங்கமயமான ரேதஸ் உடையவர்; 50. நிர்வ்யாதிஃ — நோயற்றவர்; 51. நிருபப்லவஃ — ஒட்டுதல் இல்லாதவர்; 52. ஆவ்யாதீனீஶஃ — *அனைவரையும் எதிர்த்தடிக்கும் சேனைகளுக்குத் தலைவர்.* 53. ககுபஃ — *(திருடர்களுக்குள்)* சிறந்தவர்; 54. நிஷங்கி அம்புப் பெட்டியை உடையவர்; 55. ஸ்தேனரக்ஷகஃ — திருடனையும் காப்பாற்றுபவர் *(ஸ்தேனஃ என்பது மறைந்து நின்று திருடுபவனைக் குறிக்கும்).*

मन्त्रात्मा तस्कराध्यक्षो वञ्चकः परिवञ्चकः ।
अरण्येशः परिचरो निचेरुस्तायुरक्षकः ॥ ७ ॥

மந்த்ராத்மா தஸ்கராத்⁴யக்ஷோ வஞ்சகஃ பரிவஞ்சகஃ ।
அரண்யேஶஃ பரிசரோ நிசேருஸ்தாயுரக்ஷகஃ ॥ 7 ॥

56. மந்த்ராத்மாஃ — மந்திரங்களே உருவானவர் *(பஞ்சாக்ஷரம், பஞ்சப்ரம்மம் முதலிய மந்திரங்கள் பரமேச்வரனின் ஸ்வரூபமாகவே கருதப்படுகின்றன)*; 57. தஸ்கராத்யக்ஷஃ — திருடர்களின் தலைவர் *(தஸ்கரஃ என்பது வெளிப்படையாகத் திருடுபவனைக் குறிக்கும்) (ஸ்தேனரக்ஷகஃ தஸ்க்ராத்யக்ஷகஃ என்ற இரண்டு நாமாக்களுக்கும் "இந்திரியங்கள் அவற்றின் விஷயங்கள் ஆகிய திருடர்களை நல்வழியில் திருப்பும் தலைவர்" என்பதை விசேஷ அர்த்தமாகக் கொள்க)*; 58. வஞ்சகஃ — ஏமாற்றுபவர் வடிவமாக இருப்பவர்; 59. பரிவஞ்சகஃ — எப்பொழுதும் ஏமாற்றுபவராக இருப்பவர் *(சில சமயத்தில் ஏமாற்றுபவனை வஞ்சகஃ என்றும் எப்பொழுதும் ஏமாற்றுபவனை பரிவஞ்சகஃ என்றும் கூறப்பட்டுள்ளது)*; 60. அரண்யேஶஃ — காடுகளின் தலைவர்; 61. பரிசரஃ — எங்கும் அலைந்து திரிபவனின் வடிவாயிருப்பவர்; 62. நிசேருஃ — மிக்க கவனத்துடன் சஞ்சரித்துக் கொண்டிருப்பவன்

ஸ்வரூபமானவர்; 63. ஸ்தாயுரக்ஷகஃ — நயவஞ்சனையால் திருடுபவனையும் காப்பாற்றுபவர்.

प्रकृतीशो गिरिचरः कुलुञ्चेशो गुहेष्टदः ।
भवः शर्वो नीलकण्ठः कपर्दी त्रिपुरान्तकः ॥ ८ ॥

ப்ரக்ருதீஶோ கி^{3}ரிசரஃ குலுஞ்சேஶோ கு^{3}ஹேஷ்டத^{3}ஃ ।
ப^{4}வஃ ஶர்வோ நீலகண்ட^{2}ஃ கபர்தீ^{3} த்ரிபுராந்தகஃ ॥ 8 ॥

64. ப்ரக்ருதீஶஃ — இயற்கையின் தலைவர், மாயையைத் தன்னிடம் அடக்கியவர்; 65. கிரிசரஃ — மலையில் சஞ்சரிப்பவர்; 65. குலுஞ்சேசஃ — வீடு, வயல் முதலியவைகளின் திருடர்களுக்குத் தலைவர். 67. குஹேஷ்டதஃ — முருகனுக்கு இஷ்டத்தைக் கொடுப்பவர்; 68. பவஃ — பவன் என்னும் பெயருடையவர், தன்னை அண்டினவர்களுக்கு மறு பிறவி இல்லாமல் செய்பவர்; 69. ஶர்வஃ — ஸம்ஹாரம் செய்பவர்; 70. நீலகண்டஃ — அம்ருதம் கடையும் பொழுது உண்டாகி உலகனைத்தையும் எரிக்கத் தொடங்கிய ஆலஹால விஷத்தைச் சாப்பிட்டுக் கழுத்தில் நிறுத்தி உலகத்தைக் காத்தவர். அதனால் ஏற்பட்ட கருப்பு நிறத்துடன் கூடிய கழுத்தையுடையவர்; 71. கபர்த்தீ — சடையுடன் கூடியவர். கபர்தம் என்பதும் மிகவும் போற்றத் தகுந்த ஜடை என்று பொருள்படும். வேறு எவராலும் தாங்க முடியாத, ஆகாயத்தினின்றும் விழுந்த, கங்கா ப்ரவாஹத்தை பரமேச்வரன், ஒருவரே தாங்கி தமது ஜடைகளால் அதைக் கிரஹித்தார் என்பது இதிஹாஸ புராணப் பிரசித்தம்; 72. த்ரிபுராந்தகஃ — முப்புரங்களை எரித்தவர். பொன், வெள்ளி, இரும்பு ஆகிய மூன்று பட்டினங்களைக் கொண்டு உலகைத் துன்புறுத்திய அரக்கர்களை அப்பட்டினங்களோடு அழித்தவர். இந்த வரலாறு வேதத்திலேயே கூறப்பட்டுள்ளது.

व्युप्तकेशो गिरिशयः सहस्राक्षः सहस्रपात् ।
शिपिविष्टश्चन्द्रमौलिर्ह्रस्वो मीढुष्टमोऽनघः ॥ ९ ॥

வ்யுப்தகேஶோ கி³ரிஶய: ஸஹஸ்ராக்ஷ: ஸஹஸ்ரபாத் ।
ஶிபிவிஷ்டஶ்சந்த்³ரமௌலிர்ஹ்ரஸ்வோ மீடு⁴ஷ்டமோऽநக⁴: ॥9॥

73. வ்யுப்தகேஶ: — கேசம் இல்லாதவர், ஆதிசங்கர பகவத் பாதாசாரியர்களின் உருவம்; 74. கிரிஶய: — திருக்கயிலாய மலையில் வஸிப்பவர்; 75. ஸஹஸ்ராக்ஷ: — பல ஆயிரக்கணக்கான கண்களையுடையவர்; ஸஹஸ்ரம் என்பது ஆயிரம் என்ற எண்ணை மட்டும் குறிக்காது அளவற்ற, பல்லாயிரக்கணக்கான என்ற பொருளைத் தருவதாகக் கொள்க; 76. ஸஹஸ்ரபாத்: — பல்லாயிரக்கணக்கான *(அளவற்ற)* பாதங்களையுடையவர்; 77. ஶிபிவிஷ்ட: — பசுக்களிடத்தில் யக்ஞ ரூபமாய் நிறைந்திருப்பவர்; 78. சந்த்ரமௌளி: — பிறைச் சந்திரனைத் தமது திருமுடியில் அணிந்தவர். 79. ஹ்ரஸ்வ: — மிகவும் சிறிய *(குட்டையான)* உருவத்தையுடையவர். அ, இ, உ இம்மூன்று எழுத்துக்களும் ஹ்ரஸ்வம் எனப்படும். இம்மூன்று எழுத்துக்கள் சேர்ந்தால் ஓ என்றாகி அத்துடன் 'ம்' சேர்ந்து ஓம் என்றாகிறது. ஆகவே ப்ரணவத்தின் பொருளாயும் கூறலாம். மேலும் ஹ்ரஸ்வ: என்பதால் தஹரோபாஸ்ய மூர்த்தி அதாவது ஹ்ருதயாகாசத்தில் தியானிக்க வேண்டிய மூர்த்தி கூறப்பட்டதாகவும் ஆகிறது; 80. மீடுஷ்டம: — மிக அதிகமாக மழையைப் பொழியும் மேகத்தின் வடிவமாக இருப்பவர், சுகமே உருவானவர், வேண்டியவற்றையெல்லாம் அளிப்பவர் முதலிய பொருள்கள்; 81. அநக: — பாப மற்றவர்.

वामनो व्यापकः शूली वर्षीयानजडोऽनणुः ।
ऊर्व्यः सूर्म्योग्रियः शीभ्यः प्रथमः पावकाकृतिः ॥ १० ॥

வாமநோ வ்யாபக: ஶூலீ வர்ஷீயாநஜடோऽநணு: ।
ஊர்வ்ய: ஸூர்ம்யோக்³ரிய: ஶீப்⁴ய: ப்ரத²ம: பாவகாக்ருதி: ॥10॥

82. வாமந: — குள்ளமானவர், வாமனாவதாரம் செய்த மஹாவிஷ்ணுவுக்கு பிக்ஷை போட்டு அருள் புரிந்த ஸதீ தேவியின்

கணவர் என்பது விசேஷ அர்த்தம். மஹா கணபதி ஸ்வரூபமாக இருப்பவர் என்பதும் இதன் பொருளாகும்; 83. வ்யாபகஃ — *எங்கும் நிறைந்தவர்;* 84. ஶூலி — *சூலாயுதத்தைக் கையில் கொண்டவர்;* 85. வர்ஷியான் — *மழையைப் பொழிவிக்கிறவர்;* 86. அஜடஃ — *ஞானியாக இருப்பவர்;* 87. அநணுஃ — *பெரியதாக இருப்பவர்;* 88. ஊர்வ்யஃ — *பூமியில் இருப்பவர்;* 89. ஸூர்ம்யஃ — *அழகிய அலைகளை உடைய ஆறுகளில் இருப்பவர்;* 90. அக்ரியஃ — *உலக உற்பத்திக்கு முன்பே இருப்பவர்;* 91. ஶீப்யஃ — *பெரிய வெள்ளத்தில் இருப்பவர்;* 92. ப்ரதமஃ — *(தேவர்களுள்) முதல்வராக இருப்பவர்;* 93. பாவகாக்ருதிஃ — *அக்னியின் வடிவமாக இருப்பவர்.*

आचारस्तारकस्तारो वस्वन्योऽनन्तविग्रहः ।
द्विष्यः स्रोतस्य ईशानो धुर्यो गव्यो मनोन्मनः ॥ ११ ॥

ஆசாரஸ்தாரகஸ்தாரோ வஸ்வந்யோऽநந்தவிக்[3]ரஹஃ ।
த்[3]விஷ்யஃ ஸ்ரோதஸ்ய ஈஶாநோ து[4]ர்யோ க[3]வ்யோ
மநோந்மநஃ ॥ 11 ॥

94. ஆசாரஃ — *ஒழுக்கம் உள்ளவர், ஒழுக்கம் நிறைந்தவர்களால் பூஜிக்கப்படுபவர்;* 95. தாரகஃ — *(பிறவிக் கடலை) தாண்டவைப்பவர், காப்பாற்றுபவர்;* 96. தாரஃ — *ப்ரணவ ஸ்வரூபி. ப்ரணவத்தின் பொருள் பரமேச்வரன் என்று வேதத்திலும் சிவ புராணங்களிலும் கூறப்பட்டுள்ளது. சொல்லுக்கும் பொருளுக்கும் பேதமில்லை என்ற நியாயப்படி பரமசிவனே ப்ரணவ ஸ்வரூபமாகிறார்;* 97. வஸ்வந்யஃ — *செல்வம் நிறைந்தவர்;* 98. அநந்த விக்ரஹஃ — *முடிவற்ற உருவத்தை உடையவர்;* 99. த்விஷ்யஃ — த்வேஷிப்பவர் *(அதர்மிகளைத் த்வேஷிப்பவர் என்பதாம்)* இரண்டு போல் தோற்றமளிக்கும் உலகை இல்லாமற் செய்து *பரமாத்மாவாயிருப்பவர்;* 100. ஸ்ரோதஸ்யஃ — *சிறு ஆற்று வெள்ளமாய் இருப்பவர்;* 101. ஈஶாநஃ — *ஈசானர் என்ற பெயருள்ளவர். தலைவர், ப்ரபு என்ற பொருள்கள் உள;* 102. துர்யஃ —

முதன்மையாக இருப்பவர், தலைவர், பொறுப்புகளைத் தாங்கு பவர் என்பன போன்ற அர்த்தங்கள்; 103. கவ்ய꞉ — பசுக்களி னின்றும் கிடைக்கும் பொருள்களாய் இருப்பவர்; 104. மனோந் மன꞉ — மனோன்மனர் என்ற பெயருள்ளவர்.

पूर्वजोऽपरजो ज्येष्ठः कनिष्ठो विश्वलोचनः ।
अप्रगल्भ्यो मध्यमोर्म्यो जघन्यो बुध्नियः शुभः ॥ १२ ॥

பூர்வஜோऽபரஜோ ஜ்யேஷ்ட்ட^{2}꞉ கநிஷ்ட்டோ^{2} விஶ்வலோசந꞉ ।
அப்ரக^{3}ல்ப்^{4}யோ மத்^{4}யமோர்ம்யோ ஜக^{4}ந்யோ பு^{3}த்^{4}நிய꞉ ஶுப^{4}꞉ ॥12॥

105. பூர்வஜ꞉ — முன்னால் பிறந்தவர்; 106. அபரஜ꞉ — பின்னால் பிறந்தவர்; 107. ஜ்யேஷ்ட꞉ — மூத்தவர்; 108. கநிஷ்ட꞉ — இளையவர்; 109. விஶ்வலோசந꞉ — உலகத்தையே கண்ணாகக் கொண்டவர்; 110. அப்ரகல்ப்ய꞉ — பேசாதவர்; 111. மத்யம꞉ — நடுவில் இருப்பவர்; 112. ஊர்ம்ய꞉ — அலைகளாக இருப்பவர்; 113. ஜகந்ய꞉ — கீழானவர், மிகவும் கீழானவர்களையும் ஆட் கொள்ளுபவர்; 114. புத்நிய꞉ — மரம் முதலியவற்றின் அடிப் பாகத்தில் தோன்றிய வேர் முதலியவைகளாக இருப்பவர்; 115. ஶுப꞉ — சுபத்தைச் செய்பவர்.

प्रतिसूर्योऽनन्तरूपः सोम्यो याम्यः सुराश्रयः ।
खल्यो वर्योभय क्षेम्यः श्लोक्यः पथ्यो नभोग्रणीः ॥ १३ ॥

ப்ரதிஸூர்யோऽநந்தரூப꞉ ஸோம்யோ யாம்ய꞉ ஸுராஶ்ரய꞉ ।
க^{2}ல்யோ வர்யோப^{4}ய ஶ்லோக்ய꞉ பத்^{2}யோ நபோ^{4}க்^{3}ரணீ꞉ ॥13॥

116. ப்ரதிஸூர்ய꞉ — சூரியனைத் தன் பிரதிபிம்பமாகக் கொண்டவர்; 117. அநந்தரூப꞉ — முடிவற்ற உருவத்தைக் கொண்டவர்; 118. ஸோம்ய꞉ — அழகானவர், சாந்தமானவர்; 119. யாம்ய꞉ — யமனைஅடக்கியவர்; 120. ஸுராஶ்ரய꞉ — தேவர்களுக்கு ஆச்ரயமாய் இருப்பவர், அதாவது தேவர்கள் சென்று அடையு

மிடம் என்பதாம்; 121. கல்யஃ — களத்திலிருப்பவர்; 122. வர்யஃ — சிறந்தவர், மேலானவர்; 123. பயக்ஷேம்யஃ — இம்மையிலும், மறுமையிலும் காப்பவர்; 124. ஶ்லோக்யஃ — வேத மந்திரங் களால் கொண்டாடப்படுபவர்; 125. பத்யஃ — நல்லதையே செய் பவர்; 126. நபஃ — இதயமாகிற ஆகாயத்தில் உறைபவர்; 127. அக்ரணீஃ — எல்லோராலும் முதன்மையாய்ப் போற்றப்படுபவர்.

वन्योऽवसान्यः पूतात्मा श्रवः कक्ष्यः प्रतिश्रवः ।
आशुषेणो महासेनो महावीरो महारथः ॥ १४ ॥

வந்யோऽவஸாந்யஃ பூதாத்மா ஶ்ரவஃ கக்ஷ்யஃ ப்ரதிஶ்ரவஃ ।
ஆஶுஷேணோ மஹாஸேநோ மஹாவீரோ மஹாரத^{2}ஃ ॥ 14 ॥

128. வந்யஃ — காட்டில் வசிப்பவர்; 129. அவஸாந்யஃ — வேத முடிவில் வீற்றிருப்பவர்; 130. பூதாத்மா — புனிதமானவர்; 131. ஶ்ரவஃ — ஒலியாக இருப்பவர்; 132. கக்ஷ்யஃ — பிரிவுகளைக் கொண்டவர், புதர்களில் செடி கொடி முதலியவை ரூபமாக இருப்பவர்; 133. ப்ரதிஶ்ரவஃ — பக்தர்களுக்கு பிரதிக்ஞை செய்பவர், எதிரொலி வடிவமாயிருப்பவர்; 134. ஆஶுஷேணஃ — வேகமாய்ச் செல்பவர்; 135. மஹாஸேநஃ — பெரிய சேனாதி பதியாய் இருப்பவர், முருகன் வடிவாயிருப்பவர்; 136. மஹாவீரஃ — பெரிய வீரன்; 137. மஹாரதஃ — பெரிய தேர் வீரராயிருப்பவர் *(ஒரு லக்ஷம் போர் வீரர்களைக் கொண்ட ஸைன்யத்தைத் தனி ஒரு வனாக வெற்றி கொள்ளும் வீரனுக்கு மஹாரதன் என்று பெயர்).*

शूरोऽतिघातको वर्मी वरूथी बिल्मिरुद्यतः ।
श्रुतसेनः श्रुतः साक्षी कवची वशकृद्वशी ॥ १५ ॥

ஶூரோऽதித்^{3}யாதகோ வர்மீ வரூதீ^{2} பி^{3}ல்மிருத்^{3}யதஃ ।
ஶ்ருதஸேநஃ ஶ்ருதஃ ஸாக்ஷீ கவசீ வஶக்ருத்^{3}வஶீ ॥ 15 ॥

138. ஶூரஃ — சூரன் வடிவில் இருப்பவர் *(சூரன் என்ற சொல் போர் வீரன், பராக்கிரமமுள்ளவன், வீரன் முதலிய பொருள்*

களைத் தரும்); 139. அதிகாதகঃ — *பிரளய காலத்தில் ஜீவர்களை அழிப்பவர்*; 140. வர்மீ — *கவசமணிந்த வடிவினர்*; 141. வரூதிঃ — ஸைன்யத்தோடு இருப்பவர், தேரில் சிறந்த ரக்ஷண ஸ்தானம் உடையவர்; 142. பில்மிঃ — தலைப் பாகையுடன் கூடிய வடிவினர்; 143. உத்யதঃ — முயற்சி செய்பவன் வடிவினர் *(அதாவது ஊக்கத்துடன் தன் தொழிலைச் செய்பவன் என்று கொள்ளலாம்)*; 144. ஶ்ருதஸேநঃ — புகழ் பெற்ற ஸேனைகளையுடையவர்; 145. ஶ்ருதঃ — வேதங்களில் பிரஸித்தி பெற்றவர்; 146. ஸாக்ஷீ — பார்த்துக் கொண்டிருப்பவர்; 147. கவசீ — சிவ கவசத்தில் சொல்லப்பட்டவர், மந்திரத்தால் ரக்ஷிக்கப்பட்ட வடிவினர்; 148. வஶக்ருத்ঃ — ஜீவர்களை நல்வழிப்படுத்துபவர்; 149. வஶீঃ — பக்தர்களுக்கு வசமானவர்.

अहनन्योऽनन्यनाथो दुन्दुभ्योऽरिष्टनाशकः ।
धृष्णु प्रमृश ईज्यात्मा वदान्यो वेदसम्मतः ॥ १६ ॥

அஹநந்யோऽநந்யநாதோ² து³ந்து³ப்⁴யோऽரிஷ்டநாஶகঃ ।
த்⁴ருஷ்ணு ப்ரம்ருஶ ஈஜ்யாத்மா வதா³ந்யோ வேத³ஸம்மதঃ ॥16॥

150. அஹநந்யঃ — துஷ்டர்களை அடிப்பவர்; 151. அநந்ய நாதঃ — தனக்கு மேல் ஒருவரும் இல்லாதவர்; 152. துந்துப்யঃ — துந்துபி என்னும் வாத்தியம் போன்று முழங்குபவர், அதாவது அதன் சப்த வடிவில் இருப்பவர்; 153. அரிஷ்டநாஶகঃ — துன்பங்களைப் போக்கடிப்பவர்; 154. த்ருஷ்ணுঃ — தைரியத்தை உடையவர் *(போரில் புறங்காட்டாதவர்)*; 155. ப்ரம்ருஶঃ — எதிரி ஸைன்யங்களின் ரஹசியங்களை நன்கு அறிகின்றவர், சந்தேகத்தைத் தெளிவிப்பவர்; 156. ஈஜ்யாத்மாঃ — யாக உருவானவர்; 157. வதாந்யঃ — போற்றத் தக்கவர், தாராளமாக வாரி வழங்கும் வள்ளல்; 158. வேதஸம்மதঃ — வேதங்களின் உள்பொருளானவர்.

तीक्ष्णेषुपाणिः प्रहितः स्वायुधः शस्त्रवित्तमः ।
सधन्वा सुप्रसन्नात्मा विश्वक्रः सदागतिः ॥ १७ ॥

தீக்ஷ்ணேஷுபாணிः ப்ரஹிதः ஸ்வாயுத⁴ः ஶஸ்த்ரவித்தம ।
ஸத⁴ந்வா ஸுப்ரஸந்நாத்மா விஶ்வவக்ரः ஸதா³க³திः ॥ 17 ॥

159. தீக்ஷ்ணேஷுபாணிः — *கூர்மையான அம்புகளைக் கையில் கொண்டவர்;* 160. ப்ரஹிதः — *நன்மை செய்பவர்;* 161. ஸ்வாயுதः — *சிறந்த ஆயுதமுடையவர்;* 162. சஸ்த்ர வித்தமः — *ஆயுதம் ஏந்தியவர்களில் சிறந்தவர்;* 163. ஸுதந்வாः — *சிறந்த வில்லையுடையவர்;* 164. ஸுப்ரஸந்நாத்மாः — *பக்தர்களுக்கு அருள் புரிபவர்;* 165. விஶ்வவக்த்ரः — *உலகத்தையே முகமாகக் கொண்டவர்;* 166. ஸதாகதிः — *எப்பொழுதும் நற்கதியைக் கொடுப்பவர்.*

स्रुत्युः पथ्यो विश्वबाहुः काट्यो नीप्यः शुचिस्मितः ।
सूद्यःसरस्यो वैशन्तो नाद्यः कूप्य ऋषिर्मुनिः ॥ १८ ॥

ஸ்ருத்யுः பத்²யோ விஶ்வபா³ஹுः காட்யோ நீஷ்பः ஶுசிஸ்மிதः।
ஸூத்³யःஸரஸ்யோ வைஶந்தோ நாத்³யः கூப்ய ரிஷிர்முநிः ॥18॥

167. ஸ்ருத்யः — *ஒற்றையடிப் பாதையில் செல்லுபவர்;* 168. பத்யः — *நல்ல பாதையில் செல்லுபவர் வடிவில் இருப்பவர்;* 169. விஶ்வபாஹுः — *உலகத்தையே கையாகக் கொண்டவர்;* 170. காட்யः — *கொஞ்சம் ஜலமுள்ள வாய்க்கால் நீரில் இருப்பவர்;* 171. நீப்யः — *அருவி நீரில் இருப்பவர்;* 172. ஶுசிஸ்மிதः — *அழகிய புன்சிரிப்போடு கூடியவர்;* 173. ஸூத்யः — *மடுவில் உள்ள நீரில் இருப்பவர்;* 174. ஸரஸ்யः — *ஏரி, குளம் முதலிய வற்றின் நீரில் இருப்பவர்;* 175. வைஸந்தः — *சிறு குளங்களின் (குட்டைகளில்) நீரில் இருப்பவர்;* 176. நாத்யः — *ஆறுகளின் நீரில் இருப்பவர்;* 177. கூப்யः — *கிணற்று நீராய் இருப்பவர்;* 178. ரிஷிः — *ரிஷியாய் இருப்பவர். "ருத்ரோ மஹர்ஷி" என்பது உபநிஷத் வாக்கியம்;* 179. முநிः — *முனிவர் வடிவமாயிருப்பவர்.*

वट्यो वर्ष्यो वर्णरूपः कुमारः कुशलोऽतुलः ।
मेध्यो वेद्यो मेधशक्तिर्विद्युत्यो मेधविक्रमः ॥ १९ ॥

வட்ய்யோ வர்ஷ்யோ வர்ணரூப: குமார குஶலோऽதுல: ।
மேத்4யோ வேத்3யோ மேத4ஶக்திர்வித்3யுத்யோ மேத4விக்ரம: ॥19॥

180. **வட்ய:** — *பள்ளத்து ஜலமாக இருப்பவர்;* 181. **வர்ஷ்ய:** — *மழை நீராய் இருப்பவர்;* 182. **வர்ணரூப:** — *எழுத்துக்களின் வடிவமாக இருப்பவர்;* 183. **குமார:** — *மகன் அல்லது சிறியவன் வடிவில் இருப்பவர், முருகன் வடிவில் இருப்பவர்;* 184. **குஶல:** — *திறமையுள்ளவன் அல்லது அறிவுள்ளவனாயிருப்பவர்;* 185. **அதுல:** — *எடை போட முடியாதவர், ஒப்பில்லாதவர், உவமையில்லாதவர், மதிப்பிட முடியாதவர்,* 186. **மேத்ய:** — *புனிதமானவர்;* 187. **வேத்ய:** — *அறியத்தக்கவர்;* 188. **மேகஶக்தி:** — *மேகத்திற்கு சக்தியாக இருப்பவர்;* 189. **வித்யுத்ய:** — *மின்னலாக இருப்பவர்;* 190. **மோகவிக்ரம:** — *மோகம் போன்று வல்லவர்.*

दुराधरो दुराराध्यो निर्द्वन्द्वो दुःसहप्रदः ।
ईध्रियः क्रोधशमनो जातूकर्ण्यः पुरुष्टुतः ॥ २० ॥

து3ராத4ரோ து3ராராத்4யோ நிர்த்3வந்த்3வோ து3:ஸஹப்ரத3: ।
ஈத்4ரிய: க்ரோத4ஶமநோ ஜாதூகர்ண்ய: புருஷ்டுத: ॥ 20 ॥

191. **துராதார:** — *தனக்கு ஆதாரம் எதுவும் இல்லாதவர்;* 192. **துராராத்ய:** — *முயற்சி செய்தே வழிபடத் தக்கவர்;* 193. **நிர்த்வந்த்வ:** — *இரண்டற்றவர் (சுகம்-துக்கம், உஷ்ணம்-சீதம், ஸம்பத்-விபத் இம்மாதிரி இரண்டிரண்டாகச் சொல்லப்படுபவை அற்றவர், இவைகளால் துன்பப்படும் ஜீவர்களைக் காப்பவர்);* 194. **துஸ்ஸஹப்ரத:** — *ஸஹிக்க முடியாத தன்மையைக் கொடுப்பவர்;* 195. **ஈத்ரிய:** — *நிர்மலமான சரத்கால மேகத்தில் இருப்பவர்;* 196. **க்ரோதஶமந:** — *கோபத்தை அடங்கச் செய்பவர்;* 197. **ஜாதூகர்ண்ய:** — *ஒரு முனிவர்;* 198. **புருஷ்டுத:** — *நன்கு துதிக்கப்படுபவர்.*

आतप्यो वायुरजरो वात्यः कात्यायनीप्रियः ।
वास्तव्यो वास्तुपो रेष्म्यो विश्वमूर्धा वसुप्रदः ॥ २१ ॥

ஆதப்யோ வாயுரஜரோ வாத்யஃ காத்யாயநீப்ரியஃ ।
வாஸ்தவ்யோ வாஸ்துபோ ரேஷ்ம்யோ விஶ்வமூர்த்தா[4]
வஸுப்ரத[3] ॥ 21 ॥

199. ஆதப்யஃ — வெய்யிலாக இருப்பவர்; 200. வாயுஃ — *காற்றாக* இருப்பவர்; 201. அஜரஃ — மூப்பில்லாதவர், அதாவது என்றும் இளமையாக இருப்பவர்; 202. வாத்யஃ — சுழல் காற்றாக இருப்பவர்; 203. காத்யாயநீப்ரியஃ — காத்யாயனீ என்ற ஒரு பெயர் கொண்ட பார்வதி தேவியின் கணவர் *(காத்யாயனர் என்ற ஒரு மஹரிஷிக்குப் பெண்ணாகத் தோன்றிய போது உமா தேவியாருக்கு காத்யாயனீ என்ற பெயர் ஏற்பட்டது)*; 204. வாஸ்தவ்யஃ — மலையிலுள்ள வஸ்துக்கள்தோறும் அவ்வவ்வடிவில் உறைபவர்; 205. வாஸ்துபஃ — வீடு கட்டுவதற்கு உதவும் மனையைக் காப்பவர்; 206. ரேஷ்ம்யஃ — பிரளய காலத்தில் இருப்பவர்; 207. விஶ்வமூர்த்தாஃ — உலகத்திற்கு மேலான இடத்தில் இருப்பவர்; 208. வஸுப்ரதஃ — செல்வம் கொடுப்பவர்.

सोमस्ताम्रोऽरुणः शङ्गो रुद्रः सुखकरः सुहृत् ।
उग्रो भीमो भीमकर्मा भीमो भीमपराक्रमः ॥ २२ ॥

ஸோமஸ்தாம்ரோऽருணஃ ஶங்கோ[3] ருத்[3]ரஃ ஸுக[2]கரஃ ஸுஹ்ருத் ।
உக்[3]ரோ பீ[4]மோ பீ[4]மகர்மா பீ[4]மோ பீ[4]மபராக்ரமஃ ॥ 22 ॥

209. ஸோமஃ — உமாதேவியுடன் கூடியவர், சந்திரனாக இருப்பவர்; 210. தாம்ரஃ — தாமிரம் போல் சிவந்தவர் *(உதய காலத்து நிறம்)*; 211. அருணஃ — கொஞ்சம் சிவந்தவர் *(உதயமான பிறகு உள்ள சூரியனது நிறம்)*; 212. ஶங்கஃ — ஸௌக்கியத்தைக் கொடுப்பவர்; 213. ருத்ரஃ — ருத்ரன், ஸம்ஸார துக்கத்தை நிவர்த்தி செய்கின்றவர்; 214. ஸுககரஃ — ஸுகத்தைச் செய்கின்றவர்; 215. ஸுஹ்ருத்ஃ — நண்பன் வடிவிலிருப்பவர்; 216. உக்ரஃ — விரோதிகளிடம் கடுமையாக இருப்பவர்; 217. பீமஃ — பயங்கரமாக இருப்பவர்; 218. பீமகர்மா — பயங்கரமான காரியத்தைச் செய்கிறவர்;

219. பீமஃ — *பீமன் (பயங்கரர், பாண்டவரில் இரண்டாவது அரச குமாரனுக்கு பீமன் என்று பெயர். அவன் சிறந்த சிவ பக்தன்; சிவ பூஜையில் சிறந்தவன்)*; 220. பீமபராக்ரமஃ — பயங்கரமான வல்லமை உடையவர்.

अग्रेवधोहनेयात्मा हन्ता दूरवधोवधः ।
शम्भुर्मयोभूर्नित्यश्च शङ्करः कीर्तिसागरः ॥ २३ ॥

அக்[3]ரேவதோ[4]ஹநேயாத்மா ஹந்தா தூ[3]ரவதோ[4]வத[4]ஃ ।
ஶம்பு[4]ர்மயோபூ[4]ர்நித்யஶ்ச ஶங்கரஃ கீர்த்திஸாக[3]ரஃ ॥ 23 ॥

221. அக்ரேவதஃ — எதிரிகளை முன்னின்று கொல்பவர்; 222. ஹநேயாத்மா — கொல்லும் தொழிலாய் இருப்பவர்; 223. ஹந்தா — கொல்பவர்; 224. தூரேவதஃ — தொலைவில் இருப்பவர்களைக் கொல்பவர்; 225. வதஃ — அழிப்பவர்; 226. ஶம்புஃ — இவ்வுலகில் ஏற்படும் ஸுகத்திற்குக் காரணமானவர்; 227. மயோபூஃ — மோக்ஷ சுகமாய்த் தோன்றுபவர். வேதத்தில் ''யத்வை ஶிவம் தந்மய'' எது மங்களமோ அதுவே ஸௌக்யம். எனவே வீடு என்னும் மேலான புருஷார்த்தத்தை அருளுபவர்; 228. நித்யஃ — என்றும் இருப்பவர்; 229. ஶங்கரஃ — இஹலோக சுகத்தை அளிப்பவர், உலகிற்கு நன்மை புரியும் ஒரே கடவுள்; 230. கீர்த்திஸாகரஃ — கடல் போன்று பரந்த புகழை உடையவர்.

मयस्करः शिवतरः खण्डः परशुजः शुचिः ।
तीर्थ्यः कूल्योऽमृताधीशः पार्योऽवार्योऽमृताकरः ॥ २४ ॥

மயஸ்கரஃ ஶிவதரஃ க[2]ண்ட[3]ஃ பரஶுஜஃ ஶுசிஃ ।
தீர்த்[2]யஃ கூல்யோऽம்ருதாதீ[4]ஶஃ பார்யோऽவார்யோऽம்ருதாகரஃ ॥24॥

231. மயஸ்கரஃ — *மோக்ஷ சுகத்தை அளிப்பவர்*; 232. ஶிவதரஃ — தன்னை அடைந்தவரையும் சிவமயமாக்கும் அதிமங்கள வடிவினர் *(நமஃ ஶிவாயச, ஶிவதராயச என்று ஸ்ரீ ருத்திரத்தில்*

பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்தையும், அதுவே மேலானதென்றும் கூறப்பட்டுள்ளது); 233. கண்டஃ — துண்டாக இருப்பவர் *(பாரதம் கிம் புருஷம் முதலிய ஒன்பது கண்டங்கள் கொண்ட உலகாயும், அதற்கு மேற்பட்டவராயுமிருப்பவர்)*; 234. பரசுஜு — கோடாரியைக் கொண்டவர்; 235. ஶுசிஃ — பரிசுத்தமானவர்; 236. தீர்த்யஃ — புண்ய தீர்த்தங்களின் வடிவானவர், மிகவும் புனிதமானவர்; 237. கூல்யஃ — நதி முதலியவைகளின் கரையாக இருப்பவர், நதிக் கரையில் பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்ட மூர்த்திகளின் வடிவாக இருப்பவர்; 238. அம்ருதாதீஶஃ — மோக்ஷத்திற்குத் தலைவராயிருப்பவர்; 239. பார்யஃ — நதியின் அக்கரையில் இருப்பவர் *(முமுக்ஷுக்களால் தியானம் செய்யப்படுபவராய் ஸம்ஸார சமுத்திரத்தின் அக்கரையில் இருப்பவர் என்று வேறு பொருளும் கூறப்பட்டிருக்கின்றது)*; 240. அவார்யஃ — நதியின் இக்கரையில் இருப்பவர் *(காம்ய பலன்களை அளிப்பவராய் ஸம்ஸார ஸாகரத்தின் மத்தியிலேயே இருக்கிறார் என்று வேறு பொருளும் கூறப்பட்டுள்ளது)*. 241. அம்ருதாகரஃ — அம்ருதத்துக்கு இருப்பிடமானவர்.

शुद्धः प्रतरणो मुख्यः शुद्धपाणिरलोलुपः ।
उच्च उत्तरणस्तार्यस्तार्यज्ञस्तार्यहृद्गतिः ॥ २५ ॥

ஶுத்^{3}த^{4}ஃ ப்ரதரணோ முக்^{2}யஃ ஶுத்^{3}த^{4}பாணிரலோலுபஃ ।
உச்ச உத்தரணஸ்தார்யஸ்தார்யஜ்ஞஸ்தார்யஹ்ருத்^{3}க^{3}திஃ ॥ 25 ॥

242. ஶுத்தஃ — சுத்தமானவர்; 243. ப்ரதரணஃ — பாவத்தினின்றும் கரையேற்றும் மந்த்ர ஜப வடிவாகியவர்; 244. முக்யஃ — முக்கியமானவர் *(முதன்மையானவர்)*; 245. ஶுத்தபாணிஃ — சுத்தமான *(அழகிய)* கைகளையுடையவர்; 246. அலோலுபஃ — ஆசை அற்றவர்; 247. உச்சஃ — உயர்ந்தவர்; 248. உத்தரணஃ — ஸம்ஸார சமுத்திரத்தினின்றும் கரையேற்றும் தத்துவ ஞான வடிவாயிருப்பவர்; 249. தார்யஃ — *(ஸம்ஸாரக் கடலைத்)* தாண்டுவிப்பவர்; 250. தார்யக்ஞஃ — தாரகப் பொருள் அறிந்தவர்; 251. தார்யஹ்ருத்கதிஃ — பிரணவ ஸ்வரூபமாய் மனதில் தியானிக்கத் தக்கவர்.

आतार्यः सारभूतात्मा सारग्राही दुरत्ययः ।
आलाद्यो मोक्षदः पथ्योऽनर्थहा सत्यसंगरः ॥ २६ ॥

ஆதார்யঃ ஸாரபூ^{4}தாத்மா ஸாரக்^{3}ராஹி து^{3}ரத்யயঃ ।
ஆலாத்^{3}யோ மோக்ஷத^3ঃ பத்^{2}யோऽநர்த^{2}ஹா ஸத்யஸங்க^{3}ரঃ ॥26॥

252. ஆதார்யঃ — *(தத்துவ ஞானம் பெறாமல் காமிய கர்மாக்கள் மூலம் ஸம்ஸார ஸாகரத்துக்கு)* திரும்பித் திரும்பி வரும் ஜீவர்களுக்கும் அருள் புரிபவர்; 253. ஸாரபூதாத்மாঃ — ஸாரமான ஆத்மா; 254. ஸாரக்ராஹீঃ — ஸாரத்தை எடுத்துக் கொள்பவர் *(படிப்பு, குலம் முதலியன இல்லாவிட்டாலும் அடிய வர்களின் உண்மையான பக்தியையே விரும்பி ஏற்றுக் கொள் பவர்)*; 255. துரத்யயঃ — தாண்ட முடியாதவர்; 256. ஆலாத்யঃ — கர்ம பலனைப் புசிக்கும் ஜீவனுடன் இருந்து அவனைத் தூண்டு பவர் *(ஆலாத்ய என்பதில் உள்ள ஆ, ல என்ற இரண்டும் முறையே ஆதியையும் லயத்தையும், அதாவது அந்தத்தையும் குறிப்பதாகக் கொண்டு இவ்வுலகத்துக்கு ஆதியும் அந்தமாயும் இருப்பவர் என்று கொள்ளலுமாம்)*; 257. மோக்ஷதঃ — மோக்ஷமென்னும் நான்காவது புருஷார்த்தத்தைக் கொடுப்பவர்; 258. பத்யঃ — நன்மையானவர்; 259. அநர்த்தஹா — ஆபத்தைப் போக்கடிப் பவர்; 260. ஸத்யஸங்கரঃ — உண்மையான யுத்தத்தை உடையவர்.

शष्प्यः फेन्यः प्रवाह्यश्च सिकत्यः सैकताश्रयः ।
इरिण्यो ग्रामणीः पुण्यः शरण्यः शुद्धशासनः ॥ २७ ॥

ஶஷ்ப்யঃ பே^{2}ந்யঃ ப்ரவாஹ்யஶ்ச ஸிகத்யঃ ஸைகதாஶ்ரயঃ ।
இரிண்யோ க்^{3}ராமணீঃ புண்யঃ ஶரண்யঃ ஶுத்^{3}த^{4}ஶாஸநঃ ॥ 27 ॥

261. ஶஷ்ப்யঃ — இளம் புல்லாய் இருப்பவர்; 262. பேந்யঃ — நுரையாயிருப்பவர்; 263. ப்ரவாஹ்யঃ — பெருவெள்ளமா யிருப்பவர்; 264. ஸிகத்யঃ — மணலாயிருப்பவர்; 265. ஸைக தாஶ்ரயঃ — மணலுக்கு இருப்பிடமாய் இருப்பவர்; 266. இரிண்யঃ

— களர் நிலத்தில் இருப்பவர்; 267. க்ராமணீ — கிராமத் தலைவர்; 268. புண்யஃ — புண்ணிய வடிவினர்; 269. ஶரண்யஃ — அடைக் கலம் புகுந்தவரைக் காப்பவர்; 270. ஶூத்தசாஸநஃ — முறைப்படி கட்டளையிடுபவர்.

वरेण्यो यज्ञपुरुषो यज्ञेशो यज्ञनायकः ।
यज्ञकर्ता यज्ञभोक्ता यज्ञविघ्नविनाशकः ॥ २८ ॥

வரேண்யோ யஜ்ஞபுருஷோ யஜ்ஞேஶோ யஜ்ஞநாயகஃ ।
யஜ்ஞகர்த்தா யஜ்ஞபோ[4]க்தா யஜ்ஞவிக்[4]நவிநாஶகஃ ॥ 28 ॥

271. வரேண்யஃ — மிகச் சிறந்தவர், போற்றத் தக்கவர்; 272. யக்ஞபுருஷஃ — யாகங்களில் போற்றப்படுபவர்; 273. யக்ஞேசஃ — யாகங்களுக்கு ஈச்வரர்; 274. யக்ஞநாயகஃ — யாகங்களுக்குத் தலைவர்; 275. யக்ஞகர்த்தா — யாகத்தைச் செய்பவர்; 276. யக்ஞ போக்தா — யாகங்களில் கொடுக்கும் ஹவிஸ்ஸை ஏற்றுக் கொள் பவர்; 277. யக்ஞவிக்நவிநாசகஃ — வேள்விகளுக்கு ஏற்படும் தடைகளைப் போக்கடிப்பவர்.

यज्ञकर्मफलाध्यक्षो यज्ञमूर्तिरनातुरः ।
प्रपथ्यः किंशिलो गेह्यो गृह्यस्तल्प्यो धनाकरः ॥ २९ ॥

யஜ்ஞகர்மப[2]லாத்[4]யக்ஷோ யஜ்ஞமூர்த்திரநாதுரஃ ।
ப்ரபத்[2]யஃ கிம்ஶிலோ கே[3]ஹ்யோ க்[3]ருஹ்யஸ்தல்ப்யோ
த[4]நாகரஃ ॥ 29 ॥

278. யக்ஞகர்ம பலாத்யக்ஷஃ — யாகங்களின் பலனைக் கொடுக்கும் தலைவர் *("ஆவோ ராஜாநம்" என்ற வேத மந்திரம் யக்ஞங்களுக்கு அரசன் என்று பரமேச்வரனைக் கூறுகிறது).* அசுவமேதம் முதல் எல்லாவிதமான யாகங்களுக்கும் பலனை யளிப்பவர் பரமேச்வரரேயாவர்; 279. யக்ஞமூர்த்திஃ — வேள்வியே வடிவானவர்; 280. அநாதுரஃ — ஆசையற்றவர்; 281. ப்ரபத்யஃ — நல்ல வழியாயிருப்பவர்; 282. கிம்ஶிலஃ — சிறு கற்களாக

இருப்பவர்; 283. கேஹ்யঃ — உப்பரிகை *(மாடி)*யிலிருப்பவர்; 284. க்ருஹ்யঃ — வீட்டில் இருப்பவர்; 285. தல்ப்யঃ — கட்டில் முதலியவற்றில் இருப்பவர்; 286. தநாகரঃ — செல்வத்துக்கு இருப்பிடமானவர்.

पुलस्त्यः क्षपणो गोष्ठ्यो गोविद्गोगीतसत्क्रियः ।
हृदय्यो हृदकृहृद्यो गह्वरेष्ठः प्रभाकरः ॥ ३० ॥

புலஸ்த்யঃ க்ஷபணோ கோ^{3}ஷ்ட்^{2}யோ
கோ^{3}வித்^{3}கோ^{4}கீ^{3}தஸத்க்ரியঃ ।
ஹ்ருத^{3}ய்யோ ஹ்ருத^{3}க்ருஹ்ருத்^{3}யோ க^{3}ஹ்வரேஷ்ட்ட^2ঃ
ப்ரபா^{4}கரঃ ॥ 30 ॥

287. புலஸ்த்யঃ — பக்தர்களைக் காக்க முன்நிற்பவர்; 288. க்ஷபணঃ — லோபியின் வடிவாகவுமிருப்பவர்; 289. கோஷ்ட்யঃ — மாட்டுக் கொட்டிலில் இருப்பவர்; 290. கோவித்ঃ — புலன் களுக்கு மேற்பட்ட அறிவாயிருப்பவர்; 291. கோகீதஸத்க்ரியঃ — பழக்கப்பட்ட நல்ல செயல்களை உடையவர், ஹாலஹாலமுண் டது, முப்புரமெரித்தது போன்ற வேதங்களால் புகழப்பட்ட சரித் திரங்களையுடையவர்; 292. ஹ்ரதய்யঃ — ஆழமான மடுக்களில் இருப்பவர்; 293. ஹ்ருதக்ருத்ঃ — ஜீவர்களின் இதய ஸ்தானத்தில் வசிப்பவர்; 294. ஹ்ருத்யঃ — மனதிற்கு இனிமையானவர்; 295. கஹ்வரேஷ்டঃ — மலையின் குகையில் இருப்பவர் *(இதய குகையில் இருப்பவர்)*; 296. ப்ரபாகரঃ — ஒளி தருபவர்.

निवेष्प्यो नियतो यन्ता पांसव्यः संप्रतापनः ।
शुष्क्यो हरित्यः पूतात्मा रजस्यः सात्त्विकप्रियः ॥ ३१ ॥

நிவேஷ்ப்யோ நியதோ யந்தா பாம்ஸவ்யঃ ஸம்ப்ரதாபநঃ ।
ஶுஷ்க்யோ ஹரித்யঃ பூதாத்மா ரஜஸ்யঃ ஸாத்த்விகப்ரியঃ ॥ 31 ॥

297. நிவேஷ்ப்யঃ — பனித் துளியில் இருப்பவர்; 298. நியதঃ — கால உருவானவர்; 299. யந்தாঃ — நடத்துபவர்; 300. பாம்

ஸவ்ய: — *மிகச் சிறிய தூசுகளில் இருப்பவர்;* 301. ஸம்ப்ரதாபந: — *மிகவும் தபிக்கச் செய்பவர்;* 302. சஷ்க்ய: — *காய்ந்த கட்டைகளில் இருப்பவர்;* 303. ஹரித்ய: — *ஈரமான பசுமையான மரங்களில் இருப்பவர்;* 304. பூதாத்மா: — *புனிதமான ஆத்மாவாக இருப்பவர்;* 305. ரஜஸ்ய: — *பெரிய தூள்களில் இருப்பவர்;* 306. ஸாத்விகப்ரிய: — *நல்ல குணமுடையவர்களான பக்தர்களிடம் மிகவும் பிரியம் உள்ளவர்.*

लोप्योऽलप्यः पर्णशद्यः पर्ण्यः पूर्णः पुरातनः ।
भूतो भूतपतिर्भूपो भूधरो भूधरायुधः ॥ ३२ ॥

லோப்யோऽலப்ய: பர்ணஶத்3ய: பர்ண்ய: பூர்ண: புராதந: ।
பூ4தோ பூ4தபதிர்பூ4போ பூ4த4ரோ பூ4த4ராயுத4: ॥ 32 ॥

307. லோப்ய: — *கெட்டியான தரையில் இருப்பவர்;* 308. அலப்ய: — *சிறிய புற்களில் இருப்பவர்;* 309. பர்ணஶத்ய: — *உலர்ந்த இலைகளின் குவியல்களில் இருப்பவர்;* 310. பர்ண்ய: — *பச்சிலைகளில் இருப்பவர்;* 311. பூர்ண: — *நிறைந்தவர்;* 312. புராதந: — *பழமையானவர்;* 313. பூத: — *ஜீவர்களாய் இருப்பவர்;* 314. பூதபதி: — *ஜீவர்களுக்குத் தலைவர்;* 315. பூப: — *அரசராயிருப்பவர்;* 316. பூதர: — பூமியைத் தாங்குபவர், இமயம் முதலிய மலைகளின் உருவாக இருப்பவர்; 317. பூதராயுத: — *மலையை வில்லாகக் கொண்டவர்.*

भूतसङ्घो भूतमूर्तिर्भूतहा भूतिभूषणः ।
मदनो मादको माद्यो मदहा मधुरप्रियः ॥ ३३ ॥

பூ4தஸங்கோ3 பூ4தமூர்த்திர்பூ4தஹா பூ4திபூ4ஷண: ।
மத3நோ மாத3கோ மாத்3யோ மத3ஹா மது4ரப்ரிய: ॥ 33 ॥

318. பூதஸங்க: — *பூதங்களின் கூட்டமாய் இருப்பவர் (ப்ரமத கணங்களை உடையவர்);* 319. பூதமூர்த்தி: — பூதங்களின்

உருவானவர் *(அக்னி, வாயு, ஜலம், ஆகாயம், பூமி என்ற ஐம் பூதங்களின் உருவானவர்)*; 320. பூதஹா — பூதங்களைக் கொல்பவர்; 321. பூதிபூஷணஃ — திருநீற்றினையே அணிகலனாகக் கொண்டவர்; 322. மதநஃ — மன்மதன் வடிவாயிருப்பவர்; 323. மாதகஃ — காமனையைக் கொடுப்பவர்; 324. மாத்யஃ — மதங் கொண்டவர் *(மதம் பிடித்தவனை அடக்குபவர்)*; 325. மதஹாஃ — கொழுப்பை அடக்குபவர்; 326. மதுரப்ரியஃ — இனிமையை விரும்புபவர்.

मधुर्मधुकरः क्रूरो मधुरो मदनान्तकः ।
निरञ्जनो निराधारो निर्लिप्तो निरुपाधिकः ॥ ३४ ॥

மது⁴ர்மது⁴கரஃ க்ரூரோ மது⁴ரோ மத³நாந்தகஃ ।
நிரஞ்ஜநோ நிராதா⁴ரோ நிர்லிப்தோ நிருபாதி⁴கஃ ॥ 34 ॥

327. மதுஃ — தேனாய் இருப்பவர்; 328. மதுகரஃ — தேன் சேர்க்கும் வண்டாக இருப்பவர்; 329. க்ரூரஃ — கடுமையானவர்; 330. மதுரஃ — இனிமையானவர்; 331. மதநாந்தகஃ — காமனை ஜயித்தவர்; 332. நிரஞ்ஜநஃ — பற்றில்லாதவர்; 333. நிராதாரஃ — ஆதாரம் அற்றவர் *(தாமே அனைத்துக்கும் ஆதாரமாயிருத்தலால் தமக்கு வேறு ஆதாரம் எதுவும் இல்லாதவர் என்பதாம்)*; 334. நிர்லிப்தஃ — ஒட்டாதவர்; 335. நிருபாதிகஃ — சேர்க்கை இல்லாதவர்.

निष्प्रपञ्चो निराकारो निरीहो निरुपद्रवः ।
सत्त्वः सत्त्वगुणोपेतः सत्त्ववित्सात्त्वतप्रियः ॥ ३५ ॥

நிஷ்ப்ரபஞ்சோ நிராகாரோ நிரீஹோ நிருபத்³ரவஃ ।
ஸத்வஃ ஸத்வகு³ணோபேதஃ ஸத்வவித்ஸாத்வதப்ரியஃ ॥ 35 ॥

336. நிஷ்ப்ரபஞ்சஃ — உலகிற்கு அப்பாற்பட்டவர்; 337. நிராகாரஃ — உருவமற்றவர்; 338. நிரீஹஃ — ஆசையற்றவர்; 339. நிருபத்ரவஃ — தொல்லைகளைப் போக்கடிப்பவர்; 340. ஸத்வஃ — ஸத்வ குணமுள்ளவர்; 341. ஸத்வ குணோபேதஃ — நல்ல

குணங்களோடு கூடியவர்; 342. ஸத்வவித்ః — நல்லனவற்றை யெல்லாம் அறிந்தவர்; 343. ஸாத்வதப்ரியః — கிருஷ்ணனிடம் பிரியமுள்ளவர் *(மஹாபாரதத்தில் அனுசாஸன பருவத்தில் பரமேச்வரன் கிருஷ்ணனுக்கு அருள் செய்த வரலாற்றைக் காணலாம். கிருஷ்ணன் வாக்கினாலேயே சிவபிரானின் ஒரு ஆயிரம் திருநாமங்கள் அங்கு கூறப்பட்டுள்ளதும் காணலாம்).*

सत्त्वनिष्ठः सत्त्वमूर्तिः सत्त्वेशः सत्त्ववित्तमः ।
समस्तजगदाधारः समस्तगुणसागरः ॥ ३६ ॥

ஸத்வநிஷ்ட்ட2ః ஸத்வமூர்த்திః ஸத்வேஶః ஸத்வவித்தமః ।
ஸமஸ்தஜக3தா3தா4ரః ஸமஸ்தகு3ணஸாக3ரః ॥ 36 ॥

344. ஸத்வநிஷ்டః — ஸத்துவ குணத்தில் ஆழ்ந்து நிலை பெற்றவர்; 345. ஸத்வ மூர்த்திః — ஸத்வ குணமே உருவானவர்; 346. ஸத்வேஶః — நற்குணங்களுக்குத் தலைவர்; 347. ஸத்வ வித்தமః — நற்குணமறிந்தவர்களில் முதன்மையானவர்; 348. ஸமஸ்த ஜகதாதாரః — எல்லா உலகங்களுக்கும் ஆதாரமாயிருப்ப வர்; 349. ஸமஸ்த குணஸாகரః — அனைத்து நற்குணங்களின் கட லாயிருப்பவர்.

समस्तदुःखविध्वंसी समस्तानन्दकारणः ।
रुद्राक्षमालाभरणो रुद्राक्षप्रियवत्सलः ॥ ३७ ॥

ஸமஸ்தது3ःக2வித்4வம்ஸீ ஸமஸ்தாநந்த3காரணః ।
ருத்3ராக்ஷமாலாப4ரணோ ருத்3ராக்ஷப்ரியவத்ஸலః ॥ 37 ॥

350. ஸமஸ்த துக்க வித்வம்ஸிః — எல்லாத் துன்பங்களையும் போக்கடிப்பவர்; 351. ஸமஸ்தாநந்தகாரணః — எல்லாவிதமான மகிழ்ச்சிக்கும் காரணமானவர்; 352. ருத்ராக்ஷமாலா பரணః — ருத்ராக்ஷ மாலையை ஆபரணமாகக் கொண்டவர்; 353. ருத்ராக்ஷ ப்ரியவத்ஸலः — ருத்ராக்ஷத்தில் பிரியம் உள்ளவர்களிடம் அன் புள்ளவர்.

रुद्राक्षवक्षा रुद्राक्षरूपो रुद्राक्षपक्षकः ।
विश्वेश्वरो वीरभद्रः सम्राट् दक्षमखान्तकः ॥ ३८ ॥

ருத்3ராக்ஷவக்ஷா ருத்3ராக்ஷரூபோ ருத்3ராபக்ஷகஃ ।
விஶ்வேஶ்வரோ வீரப4த்3ரஃ ஸம்ராட் த3க்ஷமகா2ந்தகஃ ॥ 38 ॥

354. ருத்ராக்ஷவக்ஷாஃ — ருத்திராக்ஷத்தை மார்பில் கொண்டவர்; 355. ருத்ராக்ஷரூபஃ — ருத்ராக்ஷமே உருவானவர் (ருத்திராக்ஷத்தையே சிவலிங்கமாகப் பாவித்துப் பூசை செய்வது உண்டு); 356. ருத்ராக்ஷபக்ஷகஃ — ருத்திராக்ஷத்தின் பக்கத்தில் இருப்பவர்; 357. விஶ்வேஶ்வரஃ — உலகத்தின் தலைவர் ("விஶ்வாதிக" என்பது வேதம்); 358. வீரபத்ரஃ — தக்ஷனது யாகத்தை அழிக்க வீரபத்திரராகியவர்; 359. ஸம்ராட்ஃ — சக்கரவர்த்தி; 360. தக்ஷமகாந்தகஃ — தக்ஷனது யாகத்தை அழித்தவர்.

विघ्नेश्वरो विघ्नकर्ता गुरुर्देशिखामणिः ।
भुजङ्गेन्द्रलसत्कण्ठो भुजङ्गाभरणप्रियः ॥ ३९ ॥

விக்4நேஶ்வரோ விக்4நகர்த்தா கு3ருர்தே3ஶிகா2மணிஃ ।
பு4ஜங்கே3ந்த்3ரலஸதாகண்ட்டோ2 பு4ஜங்கா3ப4ரணப்ரியஃ ॥39॥

361. விக்நேஶ்வரஃ — விநாயகர் வடிவாய் இருப்பவர்; 362. விக்நகர்த்தாஃ — தடைகளைச் செய்பவர்; 363. குருஃ — தக்ஷிணாமூர்த்தி வடிவில் குருவாக இருப்பவர்; 364. தேவஶிகாமணிஃ — தேவர்களுக்குத் தலையில் உள்ள மணி போன்றவர், தேவர்களுள் சிறந்தவர்; 365. புஜங்கேந்த்ரலஸத்கண்டஃ — பாம்பைக் கழுத்தில் போட்டுக் கொண்டவர்; 366. புஜங்காபரணப்ரியஃ — பாம்பை ஆபரணமாகக் கொள்வதில் பிரியம் உள்ளவர்.

भुजङ्गविलसत्कर्णो भुजङ्गवलयावृतः ।
मुनिवन्द्यो मुनिश्रेष्ठो मुनिवृन्दनिषेवितः ॥ ४० ॥

பு4ஜங்க3விலஸத்கர்ணோ பு4ஜங்க3வலயாவ்ருதஃ ।
முநிவந்த்3யோ முநிஶ்ரேஷ்டோ2 முநிவ்ருந்த3நிஷேவிதஃ ॥ 40 ॥

367. புஜங்க விலஸத் கர்ணः — பாம்பைக் காதில் *(காதணியாக)* கொண்டவர்; 368. புஜங்கவலயாவ்ருதः — பாம்புகளால் வட்டமாகச் சூழப்பட்டவர்; 369. முநிவந்த்யः — முனிவர்களால் வணங்கப்படுபவர் *(தக்ஷிணாமூர்த்தி கோலத்தில் ஸனகாதி முனிவர்களால் வணங்கப்பட்டு அவர்கட்கு ஞானத்தை உபதேசித்தவர்)*; 370. முநிஶ்ரேஷ்டः — முனிவர்களில் உயர்ந்தவர்; 371. முநிவ்ருந்தநிஷேவிதः — முனிவர்கள் கூட்டத்தால் தொழப்பட்டவர்.

मुनिहृत्पुण्डरीकस्थो मुनिसंघैकजीवनः ।
मुनिमृग्यो वेदमृग्यो मृगहस्तो मृगेश्वरः ॥ ४१ ॥

முநிஹ்ருத்புண்ட^{3}ரீகஸ்தோ^{2} முநிஸங்கை^{4}கஜீவநः ।
முநிம்ருக்^{3}யோ வேத^{3}ம்ருக்^{3}யோ ம்ருக^{3}ஹஸ்தோ
ம்ருகே^{3}ஶ்வரः ॥ 41 ॥

372. முநிஹ்ருத்புண்டரீகஸ்தः — முனிவர்களின் இதயமாகிற தாமரையில் இருப்பவர்; 373. முநிஸங்கைகஜீவநः — முனிவர்களின் கூட்டத்துக்கு ஒரே ஜீவனாய் இருப்பவர் *(அதாவது முனிவர்களின் உயிராய் இருப்பவர்)*; 374. முநிம்ருக்யः — முனிவர்களால் தேடப்படுபவர் *(துர்வாஸர், நாரதர் முதலிய முனிவர்கள்)*; 375. வேதம்ருக்யः — வேதங்களால் தேடப்படுபவர்; 376. ம்ருகஹஸ்தः — கையில் மானை உடையவர்; 377. ம்ருகேஶ்வரः — மிருகங்களின் தலைவர்.

मृगेन्द्रचर्मव्यसनो नारसिंहनिपातनः ।
मृत्युंजयो मृत्युमृत्युरपमृत्युविनाशकः ॥ ४२ ॥

ம்ருகே^{3}ந்த்^{3}ரசர்மவ்யஸநோ நாரஸிம்ஹநிபாதநः ।
ம்ருத்யுஞ்ஜயோ ம்ருத்யும்ருத்யுரபம்ருத்யுவிநாஶகः ॥ 42 ॥

378. ம்ருகேந்த்ரசர்ம வஸநः — சிங்கத்தின் தோலை உடையாகக் கொண்டவர், புலியின் தோலை உடுத்தியவர்; 379.

நாரஸிம்ஹநிபாதநঃ — *நரசிம்மரை வீழ்த்தியவர் ("ஹரிம் ஹரந்தமனுயந்தி தேவாঃ" என்கிற வேதம், சிவபெருமான் சரப மூர்த்தியாகத் தோன்றி நரஸிம்மரை அடக்கியதாகக் கூறுகின்றது);* 380. ம்ருத்யுஞ்ஜயঃ — *யமனை வென்றவர்;* 381. ம்ருத்யு ம்ருத்யுঃ — *காலனுக்கும் காலன் (காலகாலன்);* 382. அபம்ருத்யு விநாஶகঃ — *அகாலத்தில் ஏற்படும் மரணத்தைத் தவிர்ப்பவர்.*

दुष्टमृत्युरदुष्टेष्टो मृत्युहा मृत्युपूजितः ।
ऊर्ध्वो हिरण्यः परमो निधनेशो धनाधिपः ॥ ४३ ॥

து[3]ஷ்டம்ருத்யுரது[3]ஷ்டேஷ்டோ ம்ருத்யுஹா ம்ருத்யுபூஜிதঃ ।
ஊர்த்[4]வோ ஹிரண்யঃ பரமோ நித[4]நேஶோ த[4]நாதி[4]பঃ ॥ 43 ॥

383. துஷ்டம்ருத்யுঃ — *யமனைத் தூஷிப்பவர்;* 384. அதுஷ்டேஷ்டঃ — *துஷ்டத் தன்மையில்லாத நல்லவர்களிடம் பிரியமுள்ளவர்;* 385. ம்ருத்யுஹா — *காலனை விரட்டியவர்;* 386. ம்ருத்யுபூஜிதঃ — *யமனால் பூஜிக்கப்பட்டவர்;* 387. ஊர்த்வঃ — *மேலானவர்;* 388. ஹிரண்யঃ — *பொன்னாய் இருப்பவர்;* 389. பரமঃ — *எல்லாவற்றுக்கும் மேலாய் இருப்பவர்;* 390. நிதநேசঃ — *ஸம்ஹாரத் தொழில் செய்பவர்;* 391. தநாதிபঃ — *செல்வத்துக்கு அரசர்.*

यजुर्मूर्त्तिः साममूर्तिर्ऋङ्मूर्तिर्मूर्तिवर्जितः ।
व्यक्तो व्यक्ततमोऽव्यक्तो व्यक्ताव्यक्ततमो जवी ॥ ४४ ॥

யஜுர்மூர்த்திঃ ஸாமம்ருர்திர்ரிஷிங்மூர்த்திர்மூர்த்திவர்ஜிதঃ ।
வ்யக்தோ வ்யக்தமோऽவ்யக்தோ வ்யக்தாவ்யக்தமோ ஜவீ ॥ 44 ॥

392. யஜுர்மூர்த்திঃ — *யஜுர் வேதத்தை உருவாய்க் கொண்டவர்;* 393. ஸாமமூர்த்திঃ — *ஸாம வேதமாய் இருப்பவர்;* 394. ருங்மூர்த்திঃ — *ருக் வேதத்தை உருவாய்க் கொண்டவர்;* 395. மூர்த்திவர்ஜீதঃ — *உருவமற்றவர்;* 396. வ்யக்தঃ — *நன்கு தெரிபவர்;*

397. அவ்யக்ததமஃ — உருவமில்லாதவர் *(ப்ரம்மம், மாயைக்கும் பெயர்)*; 398. அவ்யக்தஃ — பரம்பொருளானவர்; 399. வ்யக்தா வ்யக்ததமஃ — உருவமுள்ளதாயும் இல்லாததாயும் இருப்பவர்; 400. ஜவீஃ — வேகமாய்ச் செல்வர்.

लिङ्गमूर्तिरलिङ्गात्मा लिङ्गालिङ्गात्मविग्रहः ।
ग्रहग्रहो ग्रहाधारो ग्रहाकारो ग्रहेश्वरः ॥ ४५ ॥

லிங்க[3]மூர்த்திரலிங்கா[3]த்மா லிங்கோ[3]லிங்கா[3]த்மவிக்[3]ரஹஃ ।
க்[3]ரஹக்[3]ரஹோ க்[3]ரஹாதா[4]ரோ க்[3]ரஹாகாரோ க்[3]ரஹேஸ்வரஃ ॥45॥

401. லிங்கமூர்த்திஃ — லிங்கத்தின் உருவமாய் இருப்பவர்; 402. அலிங்காத்மாஃ — *பும், ஸ்த்ரீ, நபும்ஸக ஆகிய மூன்றுமில்லாத பரமாத்மஸ்வரூபி*; 403. லிங்கா லிங்காத்ம விக்ரஹஃ — *லிங்கமாயும் லிங்கமில்லாததாயும் ஆன உடலையுடையவர்*; 404. க்ரஹக்ரஹஃ — *நவக்கிரஹங்களுக்கும் கிரஹமானவர்*; 405. க்ரஹா தாரஃ — கிரஹங்களுக்கும் ஆதாரமாய் இருப்பவர்; 406. க்ரஹா காரஃ — கிரஹங்களின் உருவாய் இருப்பவர்; 407. க்ரஹேஸ்வரஃ — கிரஹங்களுக்குத் தலைவர்.

ग्रहकृद्ग्रहहृद्ग्राही ग्राहग्राहविलक्षणः ।
कल्पाकारः कल्पकर्ता कल्पलक्षणतत्परः ॥ ४६ ॥

க்[3]ரஹக்ருத்[3]க்[3]ரஹஹ்ருத்[3]க்[3]ராஹீ க்[3]ராஹக்[3]ராஹவிலக்ஷணஃ ।
கல்பாகாரஃ கல்பகர்த்தா கல்பலக்ஷணதத்பரஃ ॥ 46 ॥

408. க்ரஹக்ருத் — கிரஹங்களை உண்டாக்குபவர்; 409. க்ரஹஹ்ருத் — கிரஹங்களின் இதயத்தில் இருப்பவர்; 410. க்ராஹீ — கிரஹித்துக் கொள்பவர் *(எடுத்துக் கொள்பவர்)*; 411. க்ராஹ க்ராஹ விலக்ஷணஃ — பிடித்துக் கொள்வது, பிடிப்பில்லாதது இவையெல்லாவற்றுக்கும் மேலானவர்; 412. கல்பாகாரஃ — கல்பங்களின் உருவானவர்; 413. கல்பகர்த்தா — கல்பங்களைச் செய்பவர்; 414. கல்ப லக்ஷண தத்பரஃ — கல்ப சூத்திரங்கள், வேத லக்ஷணங்கள் இவைகளில் சொல்லப்பட்டவர்.

कल्पः कल्पाकृतिः कल्पनाशकः कल्पकल्पकः ।
परमात्मा प्रधानात्मा प्रधानपुरुषः शिवः ॥ ४७ ॥

கல்பஃ கல்பாக்ருதிஃ கல்பநாஶகஃ கல்பகல்பகஃ ।
பரமாத்மா ப்ரதா^{4}நாத்மா ப்ரதா^{4}நபுருஷஃ ஶிவஃ ॥ 47 ॥

415. கல்பஃ — *உலகம் முடியும் நேரத்துக்குக் கல்பம் என்று பெயர். அந்த உருவமாயிருப்பவர்;* 416. கல்பாக்ருதிஃ — *கல்பத்திற்கு உருவம் கொடுப்பவர்;* 417. கல்பநாஶகஃ — *கல்பத்தை அழிப்பவர்;* 418. கல்ப கல்பஃ — *கல்பத்தைச் செய்பவர் (ஆபஸ்தம்பர் முதலிய மஹரிஷிகளுக்கு கல்பம் செய்யும் சக்தியைக் கொடுத்தவர்);* 419. பரமாத்மா — *எங்கும் நிறைந்த பரம்பொருளாய் இருப்பவர்;* 420. ப்ரதாநாத்மாஃ — *ஸமஷ்டி ஜீவனாய் இருப்பவர்;* 421. ப்ரதாந புருஷஃஃ — *படைக்கும் தொழிலைச் செய்பவர்;* 422. ஶிவஃ — *மங்களமானவர்.*

वेद्यो वैद्यो वेदवेद्यो वेदवेदान्तसंस्तुतः ।
वेदवक्त्रो वेदजिह्वो विजिह्वो जिह्मनाशकः ॥ ४८ ॥

வேத்^{3}யோ வைத்^{3}யோ வேத^{3}வேத்^{3}யோ வேத^{3}வேதா^{3}ந்தஸம்ஸ்துதஃ ।
வேதவக்த்ரோ வேத^{3}ஜிஹ்வோ விஜிஹ்வோ ஜிஹ்நநாஶகஃ ॥ 48 ॥

423. வேத்யஃ — *அறியத் தக்கவர்;* 424. வைத்யஃ — *எல்லாக் கலைகளையும் அறிந்தவர்;* 425. வேதவேத்யஃ — *வேதங்களால் மட்டுமே அறியத் தக்கவர்;* 426. வேதவேதாந்த ஸம்ஸ்த்துதஃ — *வேதம் வேதாந்தம் இவைகளால் நன்கு துதிக்கப்பட்டவர்;* 427. வேத வக்த்ரஃ — *வேதத்தையே முகமாகக் கொண்டவர்;* 428. வேத ஜிஹ்வஃ — *வேதமாகிற நாக்கைக் கொண்டவர்;* 429. விஜிஹ்வஃ — *நாக்கு இல்லாதவர்;* 430. ஜிஹ்மநாஶகஃ — *கபடத்தை ஒழிப்பவர்.*

कल्याणरूपः कल्याणः कल्याणगुणसंश्रयः ।
भक्तकल्याणदो भक्तकामधेनुः सुराधिपः ॥ ४९ ॥

கல்யாணரூப꞉ கல்யாண꞉ கல்யாணகு³ணஸம்ஶ்ரய꞉ ।
ப⁴க்தகல்யாணதோ³ ப⁴க்தகாமதே⁴னு꞉ ஸுராதி⁴ப꞉ ॥ 49 ॥

431. கல்யாணரூப꞉ — *மங்களமே வடிவானவர்;* 432. கல்யாண꞉ — *மங்களமாய் இருப்பவர்;* 433. கல்யாணகுண ஸம்ஶ்ரய꞉ — *கல்யாண குணங்கள் அனைத்தும் நிரம்பப் பெற்றவர்;* 434. பக்தகல்யாணதர꞉ — *பக்தர்களுக்கு மங்களத்தைக் கொடுப்பவர்;* 435. பக்தகாமதேனு꞉ — *பக்தர்கள் விரும்பியவையெல்லாம் கொடுப்பதில் காமதேனு(தெய்வீகப் பசு)வாய் இருப்பவர்;* 436. ஸுராதிப꞉ — *தேவர்களின் தலைவர்.*

पवनः पावको वामो महाकालो मदापहः ।
घोरपातकदावाग्निर्दवभस्मगणप्रियः ॥ ५० ॥

பவந꞉ பாவகோ வாமோ மஹாகாலோ மதா³பஹ꞉ ।
கோ⁴ரபாதகதா³வாக்³நிர்த³வப⁴ஸ்மக³ணப்ரிய꞉ ॥ 50 ॥

437. பவந꞉ — *காற்றாய் இருப்பவர்;* 438. பாவக꞉ — *நெருப்பாய் இருப்பவர்;* 439. வாம꞉ — *வாமர் என்ற பெயர் கொண்டவர், அழகியவர்;* 440. மஹாகால꞉ — *காலத்துக்கும் பெரியவர்;* 441. மதாபஹ꞉ — *கர்வத்தைப் போக்கடிப்பவர்;* 442. கோரபாதகதாவாக்நி꞉ — *மிகக் கடுமையான பாபங்களுக்குக் காட்டுத் தீயாய் இருப்பவர் (அல்லது தீ போல் அழிப்பவர்);* 443. தவபஸ்ம கணப்ரிய꞉ — *காட்டில் கிடைக்கும் திருநீற்றில் அன்பு கொண்டவர்.*

अनन्तसोमसूर्याग्निमण्डलप्रतिमप्रभः ।
जगदेकप्रभुः स्वामी जगद्वन्द्यो जगन्मयः ॥ ५१ ॥

அநந்தஸோமஸூர்யாக்³நிமண்ட³லப்ரதிமப்ரப⁴꞉ ।
ஜக³தே³கப்ரபு⁴꞉ ஸ்வாமீ ஜக³த்³வந்த்³யோ ஜக³ந்மய꞉ ॥ 51 ॥

444. அநந்தஸோமசூர்யாக்னி மண்டல ப்ரதிமப்ரப꞉ — *எல்லையற்ற சந்திரன், சூரியன், அக்னி ஆகிய கூட்டங்களுக்கு*

ஒப்பானவர்; 445. ஜகதேகப்ரபுঃ — உலகிற்கு ஒரே தலைவ ரானவர்; 446. ஸ்வாமீ — யஜமானர்; 447. ஜகத்வந்த்யঃ — உலகத் தால் வணங்கப்படுபவர்; 448. ஜகந்மயঃ — உலகமே உருவானவர்.

जगदानन्ददो जन्मजरामरणवर्जितः ।
खट्वाङ्गनीतिमान् सत्यो देवतात्मात्मसम्भवः ॥ ५२ ॥

ஜக^{3}தா^{3}நந்த^{3}தோ^{3} ஜந்மஜராமரணவர்ஜிதঃ ।
க^{2}ட்வாங்க^{3}நீதிமாந் ஸத்யோ தே^{3}வதாத்மாத்மஸம்ப^{4}வঃ ॥ 52 ॥

449. ஜகதாநந்ததோঃ — உலகிற்கு மகிழ்ச்சியைக் கொடுப்ப வர்; 450. ஜந்மஜராமரணவர்ஜிதঃ — பிறப்பு, கிழத்தன்மை, இறப்பு இவை ஒன்றும் இல்லாதவர்; 451. கட்வாங்கநீதிமான்ঃ — நீதியில் சிறந்த அரசனான கட்வாங்கன் உருவில் இருப்பவர்; 452. ஸத்யঃ — முக்காலும் உண்மையானவர்; 453. தேவதாத்மாத்மஸம் பவঃ — தேவக் கூட்டங்களின் ஒரே ஆத்மாவாய்த் தோன்றியவர்.

कपालमालाभरणः कपाली विष्णुवल्लभः ।
कमलासनकालाग्निः कमलासनपूजितः ॥ ५३ ॥

கபாலமாலாப^{4}ரணঃ கபாலீ விஷ்ணுவல்லப^4ঃ ।
கமலாஸநகாலாக்^{3}நிঃ கமலாஸநபூஜிதঃ ॥ 53 ॥

454. கபாலமாலாபரணঃ — மண்டை ஓடுகளால் ஆன மாலையை ஆபரணமாகத் தரித்தவர்; 455. கபாலீ — கபாலத்தைக் கையில் கொண்டவர்; 456. விஷ்ணு வல்லபঃ — மோஹினி வடிவெடுத்த விஷ்ணுவுக்குக் கணவராயிருப்பவர்; 457. கமலாசந காலாக்னிঃ — தாமரையை இருப்பிடமாகக் கொண்ட பிரமதேவ னுக்குக் காலாக்னியாக இருப்பவர்; 458. கமலாசநபூஜிதঃ — பிரமதேவனால் பூஜிக்கப்பட்டவர்.

कालाधीशस्त्रिकालज्ञो दुष्टावग्रहकारकः ।
नाट्यकर्ता नटवरो महानाट्यविशारदः ॥ ५४ ॥

காலாதீ4ஶஸ்த்ரிகாலஜ்ஞோ து3ஷ்டாவக்3ரஹகாரக: ।
நாட்யகர்த்தா நடவரோ மஹாநாட்யவிஶாரத3: ॥ 54 ॥

459. காலாதீஶ: — காலத்திற்கு மேற்பட்டவர்; 460. த்ரி காலக்ஞ: — முக்காலமும் அறிந்தவர்; 461. துஷ்டாவக்ரஹகாரக: — துஷ்டர்களுக்குத் தொல்லை கொடுப்பவர்; 462. நாட்யகர்த்தா: — நடனக் கலைக்குக் கர்த்தா; 463. நடவர: — நாட்டியம் ஆடுவதில் சிறந்தவர்; 464. மஹா நாட்ய விஶாரத: — உலகம் மறையும் சமயம் செய்யப்படும் நடனத்தை நன்கு அறிந்தவர்.

विराड्रूपधरो धीरो विराड् वृषभवाहनः ।
वृषाङ्गो वृषभाधीशो वृषात्मा वृषभध्वजः ॥ ५५ ॥

விராட்3ரூபத4ரோ தீ4ரோ விராட்3 வ்ருஷப4வாஹந: ।
வ்ருஷாங்கோ3 வ்ருஷபா4தீ4ஶோ வ்ருஷாத்மா
வ்ருஷப4த்4வஜ: ॥ 55 ॥

465. விராட்ரூபதர: — ஸமஷ்டி ஜீவனின் உருவை எடுத்துக் கொண்டவர்; 466. தீர: — தைரியம் மிக்கவர்; 467. விராட் — எல்லாவற்றுக்கும் மேலானவர்; 468. வ்ருஷபவாஹந: — காளை மாட்டை வாஹனமாகக் கொண்டவர்; 469. வ்ருஷாங்க: — தர்மமே உருவமான வெள்ளை எருதைக் கொடியாகக் கொண்டவர்; 470. வ்ருஷபாதீஶ: — வ்ருஷபத்திற்குத் தலைவர்; 471. வ்ருஷாத்மா: — தர்மத்தின் சொரூபமான வ்ருஷபத்தின் ஆத்மாவாயிருப்பவர்; 472. வ்ருஷபத்வஜ: — காளை மாட்டைக் கொடியாகவுடையவர்.

महोन्नतो महाकायो महावक्षो महाभुजः ।
महास्कन्धो महाग्रीवो महावक्त्रो महाशिराः ॥ ५६ ॥

மஹோந்நதோ மஹாகாயோ மஹாவக்ஷோ மஹாபு4ஜ: ।
மஹாஸ்கந்தோ4 மஹாக்3ரீவோ மஹாவக்த்ரோ மஹாஶிரா: ॥ 56 ॥

473. மஹோந்நத: — *மிகவும் உயர்ந்தவர்;* 474. மஹாகாய: — *பெரிய சரீரத்தை உடையவர்;* 475. மஹாவக்ஷ: — *பெரிய (அகலமான) மார்பை உடையவர்;* 476. மஹாபுஜ: — *பெரிய கைகளையுடையவர்;* 477. மஹாஸ்கந்த: — *பெரிய தோள் பட்டைகளை உடையவர்;* 478. மஹாக்ரீவ: — *பெரிய கழுத்தையுடையவர்;* 479. மஹாவக்த்ர: — *பெரிய முகத்தையுடையவர்;* 480. மஹாஸிர: — *பெரிய தலையையுடையவர்.*

महाहनुर्महादंष्ट्रो महौष्ठश्च महोदरः ।
सुन्दरभ्रूः सुनयनः सुललाटः सुकन्धरः ॥ ५७ ॥

மஹாஹநுர்மஹாத3ம்ஷ்ட்ரோ மஹௌஷ்ட2ஶ்ச மஹோத3ர: ।
ஸுந்த3ரப்4ரூ: ஸுநயந: ஸுலலாட: ஸுகந்த4ர: ॥ 57 ॥

481. மஹாஹநு: — *ஸாமுத்திரிகா லக்ஷணப்படியான சிறந்த கன்ன ப்ரதேசத்தையுடையவர்;* 482. மஹாதம்ஷ்ட்ர: — *சிறந்த (நிறைந்த) பற்களையுடையவர்;* 483. மஹௌஷ்ட: — *சிறப்பான உதடுகளையுடையவர்;* 484. மஹோதர: — *உலகம் வசிக்கும் இடமான பெரிய வயிற்றையுடையவர்;* 485. ஸுந்தரப்ரூ: — *அழகான புருவங்களையுடையவர்;* 486. ஸுநயந: — *அழகிய கண்களையுடையவர், விசேஷமாக மூன்றாவது கண்ணையுடையவர்;* 487. ஸுலலாட: — *அழகிய (பரந்த) நெற்றியை உடையவர்;* 488. ஸுகந்தர: — *அழகிய கழுத்தையுடையவர்.*

सत्यवाक्यो धर्मवेत्ता सत्यज्ञः सत्यवित्तमः ।
धर्मवान्धर्मनिपुणो धर्माधर्मप्रवर्तकः ॥ ५८ ॥

ஸத்யவாக்யோ த4ர்மவேத்தா ஸத்யஜ்ஞ: ஸத்யவத்தம: ।
த4ர்மவாந்த4ர்மநிபுணோ த4ர்மாத4ர்மப்ரவர்தக: ॥ 58 ॥

489. ஸத்யவாக்ய: — *உண்மையே உருவானவர்;* 490. தர்மவேத்தா: — *தர்மத்தை அறிந்தவர்;* 491. ஸத்யஜ்ஞ: — *உண்மையை அறிந்தவர்;* 492. ஸத்யவித்தம: — *உண்மையை அறிந்தவர்களுள்*

உயர்ந்தவர்; 493. தர்மவான்ஃ — தர்மத்தைத் தன்னிடமே கொண்டவர்; 494. தர்மநிபுணஃ — தர்மத்தை அறிந்து அனுஷ்டிப்பதில் சிறந்தவர்; 495. தர்மாதர்ம ப்ரவர்த்தகஃ — தர்மம், அதர்மம் இரண்டிலும் ஜீவர்களை ஈடுபடும்படிச் செய்பவர்.

कृतज्ञः कृतकृत्यात्मा कृतकृत्यः कृतागमः ।
कृतवित्कृत्यविच्छ्रेष्ठः कृतज्ञः प्रियकृत्तमः ॥ ५९ ॥

க்ருதஜ்ஞஃ க்ருதக்ருத்யாத்மா க்ருதக்ருத்யஃ க்ருதாக[3]மஃ ।
க்ருதவித்க்ருத்யவிசே[2]ஷ்ட[2]ஃ க்ருதஜ்ஞஃ ப்ரியக்ருத்தமஃ ॥ 59 ॥

496. க்ருதக்ஞஃ — செய்ந்நன்றியறிந்தவர்; 497. க்ருதக்ருத்யாத்மா — செய்ய வேண்டியதை எல்லாம் செய்தவர் *(அதனால் இனி செய்ய வேண்டியது ஒன்றுமில்லாதவர்)*; 498. க்ருதக்ருத்யஃ — ஜீவர்களைக் கடமையைச் செய்யத் தூண்டுபவர்; 499. க்ருதாகமஃ — ஆகமங்களை இயற்றியவர்; 500. க்ருதவித்ஃ — நடந்ததை அறிந்தவர்; 501. க்ருத்யவித்ஃ — செய்ய வேண்டியதை அறிந்தவர்; 502. ஶ்ரேஷ்டஃ — மேலானவர்; 503. க்ருதக்ஞஃ — நன்கு தெரிந்தவர்; 504. ப்ரியக்ருத்தமஃ — அன்பு காட்டுபவரில் மேலானவர்.

व्रतकृद्व्रतविच्छ्रेष्ठो व्रतविद्वान्महाव्रती ।
व्रतप्रियो व्रताधारो व्रताकारो व्रतेश्वरः ॥ ६० ॥

வ்ரதக்ருத்[3]வதவிச்ச்[2]ரேஷ்ட்டோ[2] வ்ரதவித்[3]வாந்மஹாவ்ரதீ ।
வ்ரதப்ரியோ வ்ரதாதா[4]ரோ வ்ரதாகாரோ வ்ரதேஶ்வரஃ ॥ 60 ॥

505. வ்ரதக்ருத் — விரதத்தைச் செய்பவர்; 506. வ்ரதவித் ஶ்ரேஷ்டஃ — விரதம் அறிந்தவர்களில் உயர்ந்தவர்; 507. வ்ரதவித்வான் — விரதங்களை அனுஷ்டிப்பதில் வித்வான் *(நிபுணர்)*; 508. மஹாவ்ரதீ — எல்லா விரதங்களையும் தன்னிடமே கொண்டவர்; 509. வ்ரதப்ரியஃ — விரதங்களில் பிரியம் உள்ளவர்; 510. வ்ரதாதாரஃ — விரதங்களுக்கு ஆதாரமாய் இருப்பவர்; 511. வ்ரதாகாரஃ —

விரதமே உருவானவர்; 512. வ்ரதேஶ்வர: — விரதங்களுக்குத் தலைவர்.

अतिरागी वीतरागी रागहेतुर्विरागवित् ।
रागघ्नो रागशमनो रागदो रागिरागवित् ॥ ६१ ॥

அதிராகீ^{3} வீதராகீ^{3} ராக^{3}ஹேதுர்விராக^{3}வித் ।
ராக^{3}க்^{4}நோ ராக^{3}ஶமநோ ராக^{3}தோ^{3} ராகி^{3}ராக^{3}வித் ॥ 61 ॥

513. அதிராகீ: — மிகுந்த பற்றுள்ளவர் *(அல்லது ஆசையைக் கடந்தவர் என்றும் சொல்லலாம்)*; 514. வீதராகீ: — ஆசையற்றவர்; 515. ராகஹேது: — ஆசைக்குக் காரணமாயிருப்பவர்; 516. விராகவித் — ஆசையைத் துறப்பது எப்படி என்று அறிந்தவர்; 517. ராகக்ந: — ஆசையைப் போக்கடிப்பவர்; 518. ராகஶமந: — ஆசையை அடங்கும்படிச் செய்பவர்; 519. ராகத: — ஆசையைக் கொடுப்பவர்; 520. ராகிராகவித்: — பேராசைக்காரரது நிலையைத் தெரிந்தவர்.

विद्वान् विद्वत्तमो विद्वज्जनमानससंश्रयः ।
विद्वज्जनाश्रयो विद्वज्जनस्तव्यपराक्रमः ॥ ६२ ॥

வித்^{3}வாந் வித்^{3}வத்தமோ வித்^{3}வஜ்ஜநமாநஸஸம்ஶ்ரய: ।
வித்^{3}வஜ்ஜநாஶ்ரயோ வித்^{3}வஜ்ஜநஸ்தவ்யபராக்ரம ॥ 62 ॥

521. வித்வான் — பண்டிதர்; 522. வித்வத்தம: — வித்வான்களில் முதன்மையானவர்; 523. வித்வத்ஜனமானஸ ஸம்ஶ்ரய: — பண்டித ஜனங்களின் மனதை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்; 524. வித்வத்ஜநாஶ்ரய: — பண்டித ஜனங்களுக்கு ஆதாரமாயிருப்பவர்; 525. வித்வத்ஜன ஸ்தவ்ய பராக்ரம: — பண்டித ஜனங்களால் துதிக்கப்படும் வல்லமை பெற்றவர்.

नीतिकृन्नीतिविन्नीतिप्रदाता नीतिवित्प्रियः ।
विनीतिवत्सलो नीतिस्वरूपो नीतिसंश्रयः ॥ ६३ ॥

நீதிக்ருந்நீதிவிந்நீதிப்ரதா^{3}தா நீதிவித்ப்ரியஃ ।
விநீதிவத்ஸலோ நீதிஸ்வரூபோ நீதிஸம்ஶ்ரயஃ ॥ 63 ॥

526. நீதிக்ருத் — *நியாயம் செய்பவர்;* 527. நீதிவித் — *நியாயம் தெரிந்தவர்;* 528. நீதிப்ரதாதா — *பக்தர்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கும்படிச் செய்பவர்;* 529. நீதிவித்ப்ரியஃ — *நியாயம் தெரிந்தவர்களிடம் அன்பு கொண்டவர்;* 530. விநீதிவத்ஸலஃ — *வணக்கத்தோடு கூடியவர்களிடம் அன்புடன் இருப்பவர்;* 531. நீதிஸ்வரூபஃ — *நியாயமே உருவானவர்;* 532. நீதிஸம்ஶ்ரயஃ — *நியாயத்துக்கு இருப்பிடமானவர்.*

क्रोधवित् क्रोधकृत् क्रोधिजनकृत्क्रोधरूपधृक् ।
सक्रोधः क्रोधहा क्रोधिजनहा क्रोधकारणः ॥ ६४ ॥

க்ரோத^{4}வித் க்ரோத^{4}க்ருத் க்ரோதி^{4}ஜநக்ருத்க்ரோத^{4}ரூபத்^{4}ருக் ।
ஸக்ரோத^{4}ஃ க்ரோத^{4}ஹா க்ரோதி^{4}ஜநஹா க்ரோத^{4}காரண ॥ 64 ॥

533. க்ரோதவித் — *கோபம் தெரிந்தவர்;* 534. க்ரோதக்ருத்ஃ — *கோபத்தைச் செய்பவர்;* 535. க்ரோத ஜனக்ருத் — *கோபம் உடைய ஜனங்களை உண்டு பண்ணுபவர்;* 536. க்ரோதரூபத்ருக் — *கோபத்தின் உருவங் கொண்டவர்;* 537. ஸக்ரோதஃ — *கோபத்தோடு கூடியவர்;* 538. க்ரோதஹாஃ — *கோபத்தைப் போக்கடிப்பவர்;* 539. க்ரோதி ஜனஹா — *கோபம் அடைந்த ஜனங்களை ஒழிப்பவர்;* 540. க்ரோதகாரணஃ — *கோபத்திற்குக் காரணமாயிருப்பவர்.*

गुणवान्गुणविच्छ्रेष्ठा निर्गुणो गुणवित्प्रियः ।
गुणाधारो गुणाकारो गुणकृद्गुणनाशकः ॥ ६५ ॥

கு^{3}ணவாந்கு^{3}ணவிச்ச்^{2}ரேஷ்டா^{2} நிர்கு^{3}ணோ கு^{3}ணவித்ப்ரியஃ ।
கு^{3}ணாதா^{4}ரோ கு^{3}ணாகாரோ கு^{3}ணக்ருத்^{3}கு^{3}ணநாஶகஃ ॥ 65 ॥

541. குணவான் — *நல்ல குணம் உடையவர்;* 542. குணவித் ஶ்ரேஷ்டஃ — *குணமுள்ளவர்களுள் உயர்ந்தவர்;* 543. நிர்குணஃ

— குணமற்றவர்; 544. குணவித்ப்ரியஃ — குணமறிந்தவர்களிடத்தில் பிரியம் உள்ளவர்; 545. குணாதாரஃ — குணங்களுக்கு இருப்பிடமாய் இருப்பவர்; 546. குணாகாரஃ — குணமே உருவானவர்; 547. குணக்ருத்ஃ — முக்குணங்களையும் செய்பவர்; 548. குணநாஶகஃ — முக்குணங்களையும் போக்கடிப்பவர்.

वीर्यवान् वीर्यविच्छेष्ठो वीर्यविद्वीर्यसंश्रयः ।
वीर्याकारो वीर्यकरो वीर्यहा वीर्यवर्धकः ॥ ६६ ॥

வீர்யவாந் வீர்யவிச்சே[2]ஷ்டோ[2] வீர்யவித்[3]வீர்யஸம்ஶ்ரயஃ ।
வீர்யாகாரோ வீர்யகரோ வீர்யஹா வீர்யவர்த[4]கஃ ॥ 66 ॥

549. வீர்யவான் — வல்லமையுள்ளவர்; 550. வீர்யவித்ஶ்ரேஷ்டஃ — வல்லமையறிந்தவர்களில் உயர்ந்தவர்; 551. வீர்யவித் — வல்லமையறிந்தவர்; 552. வீர்யஸம்ஶ்ரயஃ — வல்லமைக்கு இருப்பிடமானவர்; 553. வீர்யாகாரஃ — வல்லமையே உருவானவர்; 554. வீர்யகரஃ — வல்லமையைச் செய்பவர்; 555. வீர்யஹா — வல்லமையைப் போக்கடிப்பவர்; 556. வீர்யவர்த்தகஃ — வல்லமையை வளர்ப்பவர்.

कालवित्कालकृत्कालो बलकृद्बलविद्बली ।
मनोन्मनो मनोरूपो बलप्रमथनो बलः ॥ ६७ ॥

காலவித்காலக்ருத்காலோ ப[3]லக்ருத்[3]ப[3]லவித்[3]ப[3]லீ ।
மநோந்மநோ மநோரூபோ ப[3]லப்ரமத[2]நோ ப[3]லஃ ॥ 67 ॥

557. காலவித்ஃ — காலமறிந்தவர்; 558. காலக்ருத் — காலத்தைச் செய்பவர்; 559. காலஃ — காலமாய் இருப்பவர்; 560. பலக்ருத் — பலத்தைச் செய்பவர்; 561. பலவித் — பலத்தையறிந்தவர்; 562. பலீ — பலமுள்ளவர்; 563. மநோந்மநஃ — மனோன்மனர் என்ற பெயர் பெற்றவர்; 564. மநோரூபஃ — மனமே உருவாய் இருப்பவர்; 565. பலப்ரமதநஃ — சத்துருக்களின் பலத்தை நாசம் செய்பவர்; 566. பலஃ — பலமுடையவர்.

विद्याप्रदाता विद्येशो विद्यामात्रैकसंश्रयः ।
विद्याकारो महाविद्यो विद्यावेद्यविशारदः ॥ ६८ ॥

வித்^{3}யாப்ரதா^{3}தா வித்^{3}யேஶோ வித்^{3}யாமாத்ரைகஸம்ஶ்ரயः ।
வித்^{3}யாகாரோ மஹாவித்^{3}யோ வித்^{3}யாவேத்^{3}யவிஶாரத^{3}ः ॥ 68 ॥

567. வித்யாப்ரதாதா — *கல்வியை நன்கு கொடுப்பவர்;* 568. வித்யேஶः — *படிப்பிற்குத் தலைவர்;* 569. வித்யாமாத்ரைக ஸம்ஶ்ரயः — *ஆத்ம வித்யையே ஆதாரமாகக் கொண்டவர்;* 570. வித்யாகாரः — *வித்யையே உருவானவர்;* 571. மஹாவித்யः — *மஹாவித்யை எனப்படும் ஸ்ரீவித்யையாக இருப்பவர்;* 572. வித்யாவேத்ய விஶாரதः — *ஆத்ம வித்யையை அறிவதில் சிறந்தவர்.*

वसन्तकृद्वसन्तात्मा वसन्तेशो वसन्तदः ।
ग्रीष्मात्मा ग्रीष्मकृद् ग्रीष्मवर्धको ग्रीष्मनाशकः ॥ ६९ ॥

வஸந்தக்ருத்^{3}வஸந்தாத்மா வஸந்தேஶோ வஸந்தத^{3}ः ।
க்^{3}ரீஷ்மாத்மா க்^{3}ரீஷ்மக்ருத்^{3} க்^{3}ரீஷ்மவர்த^{4}கோ க்^{3}ரீஷ்மநாஶகः ॥ 69॥

573. வஸந்தக்ருத் — *வஸந்த ருதுவை உண்டாக்குபவர்;* 574. வஸந்தாத்மாः — *வஸந்த ருதுவே உருவானவர்;* 575. வஸந் தேஶः — *வஸந்த ருதுவின் தலைவர்;* 576. வஸந்ததः — *வஸந்த ருதுவைத் தாண்டியவர்;* 577. க்ரீஷ்மாத்மா — *க்ரீஷ்மருதுவாய் இருப்பவர்;* 578. க்ரீஷ்மக்ருத் — *க்ரீஷ்ம ருதுவை உண்டாக்கு பவர்;* 579. க்ரீஷ்மவர்த்தகः — *க்ரீஷ்ம ருதுவை வளரச் செய்பவர்;* 580. க்ரீஷ்ம நாஶகः — *க்ரீஷ்ம ருதுவை அழிப்பவர்.*

प्रावृट्कृत्प्रावृषाकालः प्रावृट्कालप्रवर्तकः ।
प्रावृट्प्रवर्धकः प्रावृट्प्रावृणूनाथप्रणाशकः ॥ ७० ॥

ப்ராவ்ருட்க்ருத்ப்ராவ்ருஷாகாலः ப்ராவ்ருஷ்காலப்ரவர்தகः ।
ப்ராவ்ருட்ப்ரவர்த^{4}கः ப்ராவ்ருட்ப்ராவ்ணூ நாத^{2}ப்ரணாஶகः ॥70॥

581. ப்ராவ்ருட்க்ருத் — மழை காலத்தை உண்டாக்குபவர்; 582. ப்ராவ்ருஷாகால: — மழை காலமாய் இருப்பவர்; 583. ப்ராவ்ருட்கால ப்ரவர்த்தக: — மழை காலத்தைத் தொடங்கும்படி செய்பவர்; 584. ப்ராவ்ருட் ப்ரவர்த்தக: — மழை காலத்தை வளர்ப்பவர்; 585. ப்ராவருட் ப்ராகவ்ருண்நாத ப்ராணாஶக: — வர்ஷ ருது, அதன் தலைவர் ஆகிய எல்லாவற்றையும் அழிப்பவர்.

शरदात्मा शरद्धेतुः शरत्कालप्रवर्तकः ।
शरन्नाथः शरत्कालनाशकः शरदाश्रयः ॥ ७१ ॥

ஶரதா^{3}த்மா ஶரத்^{3}தே^{4}து: ஶரத்காலப்ரவர்த்தக: ।
ஶரந்நாத^2: ஶரத்காலநாஶக: ஶரதா^{3}ஶ்ரய: ॥ 71 ॥

586. ஶரதாத்மா: — சரத் காலத்தின் உருவமாயிருப்பவர்; 587. ஶரத்தேது: — சரத் ருதுவுக்குக் காரணமாயிருப்பவர்; 588. ஶரத்கால ப்ரவர்த்தக: — சரத் காலத்தைத் தொடங்கும்படிச் செய்பவர்; 589. ஶரந்நாத: — சரத் ருதுவுக்குத் தலைவர்; 590. ஶரத்காலநாஶக: — சரத் காலத்தை ஒழிப்பவர்; 591. ஶரதாஶ்ரய: — சரத் ருதுவுக்கு ஆதாரமாய் இருப்பவர்.

हिमस्वरूपो हिमदो हिमवान् हिमनाशकः ।
प्राच्यात्मा दक्षिणाकारः प्रतीच्यात्मान्तराकृतिः ॥ ७२ ॥

ஹிமஸ்வரூபோ ஹிம்தோ^{3} ஹிமவாந் ஹிமநாஶக: ।
ப்ராச்யாத்மா த^{3}க்ஷிணாகார: ப்ரதீச்யாத்மாந்தராக்ருதி: ॥ 72 ॥

592. ஹிமஸ்வரூப: — பனியின் உருவமாயிருப்பவர்; 593. ஹிமத: — பனியைக் கொடுப்பவர்; 594. ஹிமவான் — பனி மலையாய் இருப்பவர்; 595. ஹிமநாஶக: — பனியை ஒழிப்பவர்; 596. ப்ராச்யாத்மா: — கிழக்குத் திசையாயிருப்பவர்; 597. தக்ஷிணா கார: — தெற்கு திசையின் உருவானவர்; 598. ப்ரதீச்யாத்மா — மேற்குத் திசையாய் இருப்பவர்; 599. அந்தராக்ருதி: — இவைகளுக்கு நடுவில் இருப்பவர்.

आग्नेयात्मा निर्ऋतीशो वायव्यात्मेशनायकः ।
ऊर्ध्वाधः सुदिगाकारो नानादेशकनाथकः ॥ ७३ ॥

ஆக்3நேயாத்மா நிர்ரிஷிதீஶோ வாயவ்யாத்மேஶநாயகः ।
ஊர்த்4வார்த4: ஸுதிகா3காரோ நாநாதேஶகநாத2கः ॥ 73 ॥

600. ஆக்னேயாத்மா — தென்கிழக்கு மூலையாக இருப்பவர்; 601. நிர்ருதீஶः — தென் மேற்கின் தலைவர்; 602. வாயவ்யாத்மா — வடமேற்கு மூலையாயிருப்பவர்; 603. ஈஶ நாயகः — வடகிழக்கின் தலைவர்; 604. ஊர்த்வாதஸ்ஸுதிகாகாரः — ஆகாயம், பூமி, திசைகள் இவைகளின் உருவானவர்; 605. நாநாதேகநாதகः — பல தேசங்களுக்குத் தலைவராயிருப்பவர்.

सर्वपक्षिमृगाकारः सर्वपक्षिमृगाधिपः ।
सर्वपक्षिमृगाधारो मृगाद्युत्तिकारणः ॥ ७४ ॥

ஸர்வபக்ஷிம்ருகா3காரः ஸர்வபக்ஷிம்ருகா3தி4பः ।
ஸர்வபக்ஷிம்ருகா3தா4ரோ ம்ருகா3த்3யுத்திகாரணः ॥ 74 ॥

606. ஸர்வபக்ஷிம்ருகாகாரः — எல்லாவிதமான பறவைகள், மிருகங்கள் இவைகளின் உருவாயிருப்பவர்; 607. ஸர்வ பக்ஷிம்ருகாதிபः — எல்லாவிதமான பறவைகள் மிருகங்கள் இவைகளுக்குத் தலைவர்; 608. ஸர்வபக்ஷிம்ருகாதாரः — எல்லா விதமான பறவைகள் மிருகங்கள் இவைகளுக்கு இருப்பிட மானவர்; 609. ம்ருகாத்யுத்பத்தி காரணः — மிருகங்கள் முதலியவைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமானவர்.

जीवाद्यक्षो जीववन्द्यो जीविनां जीवरक्षकः ।
जीवकृज्जीवहा जीव जीवनो जीवसंश्रयः ॥ ७५ ॥

ஜீவாத்3யக்ஷோ ஜீவவந்த்3யோ ஜீவிநாம் ஜீவரக்ஷகः ।
ஜீவக்ருஜ்ஜீவஹா ஜீவ ஜீவநோ ஜீவஸம்ஶ்ரயः ॥ 75 ॥

— குணமற்றவர்; 544. குணவித்ப்ரிய: — குணமறிந்தவர்களிடத்தில் பிரியம் உள்ளவர்; 545. குணாதார: — குணங்களுக்கு இருப்பிடமாய் இருப்பவர்; 546. குணாகார: — குணமே உருவானவர்; 547. குணக்ருத்: — முக்குணங்களையும் செய்பவர்; 548. குணநாஶக: — முக்குணங்களையும் போக்கடிப்பவர்.

वीर्यवान् वीर्यविच्छ्रेष्ठो वीर्यविद्वीर्यसंश्रयः ।
वीर्याकारो वीर्यकरो वीर्यहा वीर्यवर्धकः ॥ ६६ ॥

வீர்யவாந் வீர்யவிச்சே^{2}ஷ்டோ^{2} வீர்யவித்^{3}வீர்யஸம்ஶ்ரய: ।
வீர்யாகாரோ வீர்யகரோ வீர்யஹா வீர்யவர்த^{4}க: ॥ 66 ॥

549. வீர்யவான் — வல்லமையுள்ளவர்; 550. வீர்யவித்ஶ்ரேஷ்ட: — வல்லமையறிந்தவர்களில் உயர்ந்தவர்; 551. வீர்யவித் — வல்லமையறிந்தவர்; 552. வீர்யஸம்ஶ்ரய: — வல்லமைக்கு இருப்பிடமானவர்; 553. வீர்யாகார: — வல்லமையே உருவானவர்; 554. வீர்யகர: — வல்லமையைச் செய்பவர்; 555. வீர்யஹா — வல்லமையைப் போக்கடிப்பவர்; 556. வீர்யவர்த்தக: — வல்லமையை வளர்ப்பவர்.

कालवित्कालकृत्कालो बलकृद्बलविद्बली ।
मनोन्मनो मनोरूपो बलप्रमथनो बलः ॥ ६७ ॥

காலவித்காலக்ருத்காலோ ப^{3}லக்ருத்^{3}ப^{3}லவித்^{3}ப^{3}லீ ।
மநோந்மநோ மநோரூபோ ப^{3}லப்ரமத^{2}நோ ப^{3}ல: ॥ 67 ॥

557. காலவித்: — காலமறிந்தவர்; 558. காலக்ருத் — காலத்தைச் செய்பவர்; 559. கால: — காலமாய் இருப்பவர்; 560. பலக்ருத் — பலத்தைச் செய்பவர்; 561. பலவித் — பலத்தையறிந்தவர்; 562. பலீ — பலமுள்ளவர்; 563. மநோந்மந: — மனோன்மனர் என்ற பெயர் பெற்றவர்; 564. மநோரூப: — மனமே உருவாய் இருப்பவர்; 565. பலப்ரமதந: — சத்துருக்களின் பலத்தை நாசம் செய்பவர்; 566. பல: — பலமுடையவர்.

विद्याप्रदाता विद्येशो विद्यामात्रैकसंश्रयः ।
विद्याकारो महाविद्यो विद्यावेद्यविशारदः ॥ ६८ ॥

வித்[3]யாப்ரதா[3]தா வித்[3]யேஶோ வித்[3]யாமாத்ரைகஸம்ஶ்ரயः ।
வித்[3]யாகாரோ மஹாவித்[3]யோ வித்[3]யாவேத்[3]யவிஶாரத[3]ः ॥ 68 ॥

567. வித்யாப்ரதாதா — *கல்வியை நன்கு கொடுப்பவர்;* 568. வித்யேஶः — *படிப்பிற்குத் தலைவர்;* 569. வித்யாமாத்ரைக ஸம்ஶ்ரயः — *ஆத்ம வித்யையே ஆதாரமாகக் கொண்டவர்;* 570. வித்யாகாரः — *வித்யையே உருவானவர்;* 571. மஹாவித்யः — *மஹாவித்யை எனப்படும் ஶ்ரீவித்யையாக இருப்பவர்;* 572. வித்யாவேத்ய விஶாரதः — *ஆத்ம வித்யையை அறிவதில் சிறந்தவர்.*

वसन्तकृद्वसन्तात्मा वसन्तेशो वसन्तदः ।
ग्रीष्मात्मा ग्रीष्मकृद् ग्रीष्मवर्धको ग्रीष्मनाशकः ॥ ६९ ॥

வஸந்தக்ருத்[3]வஸந்தாத்மா வஸந்தேஶோ வஸந்தத[3]ः ।
க்[3]ரீஷ்மாத்மா க்[3]ரீஷ்மக்ருத்[3] க்[3]ரீஷ்மவர்த[4]கோ க்[3]ரீஷ்மநாஶகः ॥ 69॥

573. வஸந்தக்ருத் — *வஸந்த ருதுவை உண்டாக்குபவர்;* 574. வஸந்தாத்மாः — *வஸந்த ருதுவே உருவானவர்;* 575. வஸந்தேஶः — *வஸந்த ருதுவின் தலைவர்;* 576. வஸந்ததः — *வஸந்த ருதுவைத் தாண்டியவர்;* 577. க்ரீஷ்மாத்மா — *க்ரீஷ்மருதுவாய் இருப்பவர்;* 578. க்ரீஷ்மக்ருத் — *க்ரீஷ்ம ருதுவை உண்டாக்குபவர்;* 579. க்ரீஷ்மவர்த்தகः — *க்ரீஷ்ம ருதுவை வளரச் செய்பவர்;* 580. க்ரீஷ்ம நாஶகः — *க்ரீஷ்ம ருதுவை அழிப்பவர்.*

प्रावृट्कृत्प्रावृषाकालः प्रावृट्कालप्रवर्तकः ।
प्रावृट्प्रवर्धकः प्रावृट्प्रावृणूनाथप्रणाशकः ॥ ७० ॥

ப்ராவ்ருட்க்ருத்ப்ராவ்ருஷாகாலः ப்ராவ்ருஷ்காலப்ரவர்தகः ।
ப்ராவ்ருட்ப்ரவர்த[4]கः ப்ராவ்ருட்ப்ராவ்ணூ நாத[2]ப்ரணாஶகः ॥70॥

581. ப்ராவ்ருட்க்ருத் — *மழை காலத்தை உண்டாக்குபவர்;* 582. ப்ராவ்ருஷாகாலஃ — *மழை காலமாய் இருப்பவர்;* 583. ப்ராவ்ருட்கால ப்ரவர்த்தகஃ — *மழை காலத்தைத் தொடங்கும்படி செய்பவர்;* 584. ப்ராவ்ருட் ப்ரவர்த்தகஃ — *மழை காலத்தை வளர்ப்பவர்;* 585. ப்ராவருட் ப்ராகவ்ருண்நாத ப்ராணாமஶகஃ — *வர்ஷ ருது, அதன் தலைவர் ஆகிய எல்லாவற்றையும் அழிப்பவர்.*

शरदात्मा शरद्धेतुः शरत्कालप्रवर्तकः ।
शरन्नाथः शरत्कालनाशकः शरदाश्रयः ॥ ७१ ॥

ஶரதா^{3}த்மா ஶரத்^{3}தே^{4}துஃ ஶரத்காலப்ரவர்த்தகஃ ।
ஶரந்நாத^{2}ஃ ஶரத்காலநாஶகஃ ஶரதா^{3}ஶ்ரயஃ ॥ 71 ॥

586. ஶரதாத்மாஃ — *சரத் காலத்தின் உருவமாயிருப்பவர்;* 587. ஶரத்தேதுஃ — *சரத் ருதுவுக்குக் காரணமாயிருப்பவர்;* 588. ஶரத்கால ப்ரவர்த்தகஃ — *சரத் காலத்தைத் தொடங்கும்படிச் செய்பவர்;* 589. ஶரந்நாதஃ — *சரத் ருதுவுக்குத் தலைவர்;* 590. ஶரத்காலநாஶகஃ — *சரத் காலத்தை ஒழிப்பவர்;* 591. ஶரதாஶ்ரயஃ — *சரத் ருதுவுக்கு ஆதாரமாய் இருப்பவர்.*

हिमस्वरूपो हिमदो हिमवान् हिमनाशकः ।
प्राच्यात्मा दक्षिणाकारः प्रतीच्यात्मान्तराकृतिः ॥ ७२ ॥

ஹிமஸ்வரூபோ ஹிமதோ^{3} ஹிமவாந் ஹிமநாஶகஃ ।
ப்ராச்யாத்மா த^{3}க்ஷிணாகாரஃ ப்ரதீச்யாத்மாந்தராக்ருதிஃ ॥ 72 ॥

592. ஹிமஸ்வரூபஃ — *பனியின் உருவமாயிருப்பவர்;* 593. ஹிமதஃ — *பனியைக் கொடுப்பவர்;* 594. ஹிமவான் — *பனி மலையாய் இருப்பவர்;* 595. ஹிமநாஶகஃ — *பனியை ஒழிப்பவர்;* 596. ப்ராச்யாத்மாஃ — *கிழக்குத் திசையாயிருப்பவர்;* 597. தக்ஷிணா காரஃ — *தெற்கு திசையின் உருவானவர்;* 598. ப்ரதீச்யாத்மா — *மேற்குத் திசையாய் இருப்பவர்;* 599. அந்தராக்ருதிஃ — *இவைகளுக்கு நடுவில் இருப்பவர்.*

आग्नेयात्मा निर्ऋतीशो वायव्यात्मेशनायकः ।
ऊर्ध्वाधः सुदिगाकारो नानादेशकनाथकः ॥ ७३ ॥

ஆக்[3]நேயாத்மா நிர்ரிஷிதீஶோ வாயவ்யாத்மேஶநாயகঃ ।
ஊர்த்[4]வார்த[4]ঃ ஸுதிகா[3]காரோ நாநாதேஶகநாத[2]கঃ ॥ 73 ॥

600. ஆக்னேயாத்மா — தென்கிழக்கு மூலையாக இருப்பவர்; 601. நிர்ருதீஶঃ — தென் மேற்கின் தலைவர்; 602. வாயவ்யாத்மா — வடமேற்கு மூலையாயிருப்பவர்; 603. ஈஶ நாயகঃ — வடகிழக்கின் தலைவர்; 604. ஊர்த்வாதஸ்ஸுதிகாகாரঃ — ஆகாயம், பூமி, திசைகள் இவைகளின் உருவானவர்; 605. நாநாதேகநாதகঃ — பல தேசங்களுக்குத் தலைவராயிருப்பவர்.

सर्वपक्षिमृगाकारः सर्वपक्षिमृगाधिपः ।
सर्वपक्षिमृगाधारो मृगाद्युत्तिकारणः ॥ ७४ ॥

ஸர்வபக்ஷிம்ருகா[3]காரঃ ஸர்வபக்ஷிம்ருகா[3]தி[4]பঃ ।
ஸர்வபக்ஷிம்ருகா[3]தா[4]ரோ ம்ருகா[3]த்[3]யுத்திகாரணঃ ॥ 74 ॥

606. ஸர்வபக்ஷிம்ருகாகாரঃ — எல்லாவிதமான பறவைகள், மிருகங்கள் இவைகளின் உருவாயிருப்பவர்; 607. ஸர்வ பக்ஷிம்ருகாதிபঃ — எல்லாவிதமான பறவைகள் மிருகங்கள் இவைகளுக்குத் தலைவர்; 608. ஸர்வபக்ஷிம்ருகாதாரঃ — எல்லா விதமான பறவைகள் மிருகங்கள் இவைகளுக்கு இருப்பிட மானவர்; 609. ம்ருகாத்யுத்பத்தி காரணঃ — மிருகங்கள் முதலியவைகள் உண்டாவதற்குக் காரணமானவர்.

जीवाद्यक्षो जीववन्द्यो जीविनां जीवरक्षकः ।
जीवकृज्जीवहा जीव जीवनो जीवसंश्रयः ॥ ७५ ॥

ஜீவாத்[3]யக்ஷோ ஜீவவந்த்[3]யோ ஜீவிநாம் ஜீவரக்ஷகঃ ।
ஜீவக்ருஜ்ஜீவஹா ஜீவ ஜீவநோ ஜீவஸம்ஶ்ரயঃ ॥ 75 ॥

610. ஜீவாத்யக்ஷஃ — உயிருள்ள பிராணிகளுக்குத் தலைவர்; 611. ஜீவவந்த்யஃ — ஜீவர்களால் வணங்கப்படுபவர்; 612. ஜீவிநாம் ஜீவரக்ஷகஃ — உயிரோடு இருப்பவர்களுக்கு உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொடுப்பவர்; 613. ஜீவக்ருத் — ஜீவர்களை உண்டு பண்ணுபவர்; 614. ஜீவஹாஃ — ஜீவர்களை அழிப்பவர்; 615. ஜீவ ஜீவநஃ — உயிர் உள்ளவர்களுக்குப் பிழைக்கும் வழி தேடிக் கொடுப்பவர்; 616. ஜீவஸம்ஶ்ரயஃ — ஜீவர்களுக்கு அடையு மிடமாய் இருப்பவர்.

ज्योतिः स्वरूपो विश्वात्मा विश्वनाथो वियत्पतिः ।
वज्रात्मा वज्रहस्तश्च वज्रेशो वज्रभूषितः ॥ ७६ ॥

ஜ்யோதிஃ ஸ்வரூபோ விஶ்வாத்மா விஶ்வநாதோ[2] வியத்பதிஃ ।
வஜ்ராத்மா வஜ்ரஹஸ்தஶ்ச வஜ்ரேஶோ வஜ்ரப்[4]ருஷிதஃ ॥ 76 ॥

617. ஜ்யோதிஸ்வரூபஃ — ஒளி வடிவமாயிருப்பவர்; 618. விஶ்வாத்மா — உலகமாயிருப்பவர்; 619. விஶ்வநாதஃ — உலகத் திற்குத் தலைவர்; 620. வியத்பதிஃ — ஸ்வர்க்கத்திற்குத் தலைவர்; 621. வஜ்ராத்மா — வஜ்ராயுதமாய் இருப்பவர்; 622. வஜ்ரஹஸ்தஃ — வஜ்ராயுதத்தைக் கையில் கொண்ட இந்திரனாய் இருப்பவர்; 623. வஜ்ரேஶஃ — வஜ்ராயுதத்திற்குத் தலைவர்; 624. வஜ்ரபூஷிதஃ — வைரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டவர்.

कुमारो गुरुरीशानो गणाध्यक्षो गणाधिपः ।
पिनाकपाणिः सूर्यात्मा सोमसूर्याग्निलोचनः ॥ ७७ ॥

குமாரோ கு[3]ருரீஶானோ க[3]ணாத்[4]யக்ஷோ க[3]ணாதி[4]பஃ ।
பிநாகபாணிஃ ஸூர்யாத்மா ஸோமஸூர்யாக்[3]நிலோசநஃ ॥ 77 ॥

625. குமாரஃ — முருகனாய் இருப்பவர்; 626. குருஃ — உலகத் திற்குக் குருவாய் இருப்பவர்; 627. ஈஶாநஃ — வடகிழக்குத் திசைக்குத் தலைவர்; 628. கணாத்யக்ஷஃ — சிவகணங்களுக்குத் தலைவர்; 629. கணாதிபஃ — விநாயகர் உருவானவர்; 630. பிநாகபாணிஃ —

பிநாகம் என்ற வில்லைக் கையில் கொண்டவர்; 631. ஸூர்யாத்மா — சூரியனுக்கும் ஒளி தருபவர்; 632. ஸோம ஸூர்யாக்னி லோசநஃ — சந்திரன், ஸூரியன், அக்னி ஆகிய மூவரையும் கண்களாய்க் கொண்டவர்.

अपाररहितः शान्तो दान्तो दमयिता दमः ।
ऋषिः पुराणः पुरुषः पुरुषेशः पुरन्दरः ॥ ७८ ॥

அபாரரஹிதஃ ஶாந்தோ தா^{3}ந்தோ த^{3}மயிதா த^{3}மஃ ।
ரிஷிஃ புராணஃ புருஷஃ புருஷேஶஃ புரந்த^{3}ரஃ ॥ 78 ॥

633. அபாரரஹிதஃ — தனக்கு மேலானது ஒன்றும் இல்லாதவர்; 634. ஶாந்தஃ — அமைதியானவர்; 635. தாந்தஃ — புலன்களை வென்றவர்; 636. தமயிதா — பக்தர்களுக்கு தமம் என்ற ஆத்ம குணத்தைக் கொடுப்பவர்; 637. தமஃ — ஆத்ம குணங்கள் எட்டில் இரண்டாவதான தமம் ஆக இருப்பவர்; 638. ரிஷிஃ — தைத்திரியோபநிஷத்தில் "ருத்ரோ மஹரிஷி" என்று சொன்னபடி ரிஷிகளில் முதலானவராயிருப்பவர்; 639. புராணஃ — பழமையானவர் அல்லது பதினெட்டு புராணங்களாக இருப்பவர்; 640. புருஷஃ — இதயத்தில் வீற்றிருப்பவர்; 641. புருஷேஶஃ — மோஹினி அவதாரம் செய்த திருமாலின் கணவர்; 642. புரந்தரஃ — இந்திரன் வடிவானவர்.

कालाग्निरुद्रः सर्वेशः शमरूपः शमेश्वरः ।
प्रलयानलकृद्दव्यः प्रलयानलनाशकः ॥ ७९ ॥

காலாக்^{3}நிருத்^{3}ரஃ ஸர்வேஶஃ ஶமரூபஃ ஶமேஶ்வரஃ ।
ப்ரலயாநலக்ருத்^{3}ப^{4}வ்யஃ ப்ரயாநலநாஶகஃ ॥ 79 ॥

643. காலாக்னிருத்ரஃ — மறையும் உலகத்தை எரிக்கும் அக்னி உருவானவர்; 644. ஸர்வேஶஃ — எல்லாவற்றிற்கும் ஈசர்; 645. ஶமரூபஃ — ஆத்ம குணங்கள் எட்டில் சமம் என்ற முதலாவது குணமாய் இருப்பவர்; 646. ஶமேஶ்வரஃ — சமம் என்ற

குணத்துக்குத் தலைவர்; 647. ப்ரலயாநலக்ருத் — ப்ரளய கால அக்னியை உண்டு பண்ணுபவர்; 648. பவ்ய: — அதை விருத்தி செய்பவர்; 649. ப்ரளயாநலநாஶக: — ப்ரளய கால அக்னியை அழிப்பவர்.

त्र्यम्बको ह्यरिषड्वर्गनाशको धनदप्रियः ।
अक्षोभ्यः क्षोभरहितः क्षोभदः क्षोभनाशकः ॥ ८० ॥

த்ரயம்ப3கோ ஹ்யரிஷட்3வர்க3நாஶகோ த4நத3ப்ரிய: ।
அக்ஷோப்4ய: க்ஷோப4ரஹித: க்ஷோபே4த3: க்ஷோப4நாஶக: ॥80॥

650. த்ரயம்பக: — மூன்று கண்களையுடையவர்; 651. அரிஷட்வர்கநாஶக: — காமம் முதலிய நம் உள்ளேயே இருக்கும் ஆறு பகைவர்களை அழிப்பவர்; 652. தநதப்ரிய: — குபேரனிடத்தில் அன்புள்ளவர்; 653. அக்ஷோப்ய: — கலக்கமடையாதவர்; 654. க்ஷோபரஹித: — குழப்பமற்றவர்; 655. க்ஷோபத: — குழப்பத்தைக் கொடுப்பவர்; 656. க்ஷோபநாஶக: — குழப்பத்தை நாசம் செய்பவர்.

सदम्भो दम्भरहितो दम्भदो दम्भनाशकः ।
कुन्देन्दुशङ्खधवलो भस्मोद्धूलितविग्रहः ॥ ८१ ॥

ஸத3ம்போ4 த3ம்ப4ரஹிதோ த3ம்ப4தோ3 த3ம்ப4நாஶக: ।
குந்தே3ந்து3ஶங்க2த4வலோ ப4ஸ்மோத்3த்4ருதிதவிக்3ரஹ: ॥81॥

657. ஸதம்ப: — கர்வத்தோடு கூடியவர்; 658. தம்பரஹித: — கர்வமற்றவர்; 659. தம்பத: — கர்வத்தைக் கொடுப்பவர்; 660. தம்பநாஶக: — கர்வத்தை அழிப்பவர்; 661. குந்தேந்து சங்க தவள: — வெள்ளை மலர், சந்திரன், வெண்மையான சங்கு இவைகள் போன்று வெளுப்பானவர்; 662. பஸ்மோத்தூளித விக்ரஹ: — திருநீற்றால் பூசப்பட்ட உடலையுடையவர்.

भस्मधारणहृष्टात्मा तुष्टिपुष्ट्यरिसूदनः ।
स्थाणुर्दिगम्बरो भर्गो भगनेत्रभिदुज्ज्वलः ॥ ८२ ॥

ப4ஸ்மதா4ரணஹ்ருஷ்டாத்மா துஷ்டிபுஷ்ட்யரிஸூ3நஃ ।
ஸ்தா2ணுர்தி3க3ம்ப3ரோ ப4ர்கோ3 ப4க3நேத்ரபி4துஜ்ஜ்வலஃ ॥82॥

663. பஸ்மதாரண ஹ்ருஷ்டாத்மா — திருநீறு அணிந்த பக்தர்களிடத்தில் மகிழ்ச்சி கொள்பவர்; 664. துஷ்டிபுஷ்டியரிஸூதநஃ — மகிழ்ச்சி, நிறைவு இவைகளின் பகையை ஒழிப்பவர்; 665. ஸ்தாணுஃ — அசைவற்றிருப்பவர்; 666. திகம்பரஃ — திசைகளையே ஆடையாகக் கொண்டவர்; 667. பர்கஃ — பாபங்களை வறுத்தெடுத்து அழிப்பவர்; 668. பகநேத்ரபித் — பகன் என்பவனின் கண்களைப் பிடுங்கியவர் (தக்ஷ யாகத்தில் நடைபெற்றது); 669. உஜ்வலஃ — மேலே கிளம்புகிற ஒளியுடையவர்.

त्रिकाग्निकालः कालाग्निरद्वितीयो महायशाः ।
सामप्रियः सामवेत्ता सामगः सामगप्रियः ॥ ८३ ॥

த்ரிகாலாக்3நிகாலஃ காலாக்3நிரத்3விதீயோ மஹாயஶாஃ ।
ஸாமப்ரியஃ ஸாமவேத்தா ஸாமக3ஃ ஸாமக3ப்ரியஃ ॥ 83 ॥

670. த்ரிகாக்நிகாலஃ — கார்ஹபத்யம், தக்ஷிணாக்னி, ஆஹவனீயம் என்கிற மூவகை அக்னிகளைக் கொண்ட அக்னிஹோத்ரம் என்ற கர்மாவை காலத்தில் நடக்கும்படிச் செய்பவர்; 671. காலாக்னிஃ — உலக முடிவில் தோன்றும் அக்னியாக இருப்பவர்; 672. அத்விதீயஃ — இரண்டற்ற பரம்பொருள்; 673. மஹாயஶாஃ — பெரும் புகழுடையவர்; 674. ஸாமப்ரியஃ — ஸாம வேதத்தில் பிரியம் உள்ளவர்; 675. ஸாமவேத்தா — ஸாம வேதமறிந்தவர்; 676. ஸாமகஃ — ஸாம வேதத்தைச் சேர்ந்தவர்; 677. ஸாமகப்ரியஃ — ஸாம கானம் செய்பவர்களிடம் பிரியம் உள்ளவர்.

धीरो दान्तो महाधीरो धैर्यदो धैर्यवर्धकः ।
लावण्यराशिः सर्वज्ञ सुबुद्धिर्बुद्धिमान्वरः ॥ ८४ ॥

தீ4ரோ தா3ந்தோ மஹாதீ4ரோ தை4ர்யதோ3 தை4ர்யவர்த4கஃ ॥
லாவண்யராஶிஃ ஸர்வஜ்ஞ ஸுபு3த்3தி4ர்பு3த்3தி4மாந்வரஃ ॥ 84 ॥

678. தீரஃ — தைரியம் உள்ளவர்; 679. தாந்தஃ — இரண்டாவதான ஆத்ம குணம் உள்ளவர்; 680. மஹாதீரஃ — மிக்க தைரியம் உள்ளவர்; 681. தைரியதா — தைரியத்தைக் கொடுப்பவர். 682. தைர்ய வர்த்தகஃ — தைரியம் உள்ளவர்களை விருத்தி செய்பவர்; 683. லாவண்யராஶிஃ — அழகின் குவியல் போன்றவர்; 684. ஸர்வஜ்ஞஃ — அனைத்தும் அறிந்தவர்; 685. ஸுபுத்திஃ — நல்ல புத்தியுடையவர்; 686. புத்திமான் — அறிவுள்ளவர்; 687. வரஃ — சிறந்தவர்.

तुम्बवीणः कम्बुकण्ठः शम्बरारिनिकृन्तनः ।
शार्दूलचर्मवसनः पूर्णानन्दो जगत्प्रियः ॥ ८५ ॥

தும்ப^{3}வீணஃ கம்பு^{3}கண்ட^{2}ஃ ஶம்ப^{3}ராரிநிக்ருந்தநஃ ।
ஶார்தூ^{3}லசர்மவஸநஃ பூர்ணாநந்தோ^{3} ஜக^{3}த்ப்ரியஃ ॥ 85 ॥

688. தும்பவீணஃ — தும்புரு என்னும் பெயர் கொண்ட வீணை வாத்தியத்தை ரசிப்பவர்; 689. கம்புகண்டஃ — சங்கு போன்ற கழுத்தையுடையவர்; 690. ஶம்பராரி நிக்ருந்தநஃ — மன்மதனை அழித்தவர்; 691. ஶார்தூல ஶர்மவஸநஃ — புலித் தோலை ஆடையாகக் கொண்டவர்; 692. பூர்ணாநந்தஃ — நிரம்பிய மகிழ்ச்சியுடையவர்; 693. ஜகத்ப்ரியஃ — உலக ஜனங்களிடத்தில் அன்பு கொண்டவர்.

जयप्रदो जयाध्यक्षो जयात्मा जपकारणः ।
जङ्गमाजङ्गमाकारो जगदुत्पत्तिकारण ॥ ८६ ॥

ஜயப்ரதோ^{3} ஜயாத்^{4}யக்ஷோ ஜயாத்மா ஜபகாரணஃ ।
ஜங்க^{3}மாஜங்க^{3}மாகாரோ ஜக^{3}து^{3}த்பத்திகாரண ॥ 86 ॥

694. ஜயப்ரதஃ — வெற்றி கொடுப்பவர்; 695. ஜயாத்யக்ஷஃ — வெற்றியின் தலைவர்; 696. ஜயாத்மா — வெற்றியே உருவாயமைந்தவர் *(வியாஸ முனிவரால் இயற்றப்பட்ட பதினெட்டு பர்வாக்கள் கொண்ட பாரதமாய் இருப்பவர் என்றும் பொருள்*

கொள்ளலாம்). 697. ஜயகாரணஃ — வெற்றிக்குக் காரணமா யிருப்பவர் *(பாரதத்தை எழுதிய விநாயகருக்கும் காரணமானவர்)*; 698. ஜங்கமா ஜங்கமாகாரஃ — அசைவதும் அசையாததுமான எல்லாவற்றின் உருவானவர்; 699. ஜகதுத்பத்திகாரணஃ — உலகம் உண்டாவதற்குக் காரணமாயிருப்பவர்.

जगद्रक्षाकरो वश्यो जगत्प्रलयकारण ।
पुष्पदन्तभिदुत्कृष्टः पञ्चयज्ञप्रभञ्जकः ॥ ८७ ।

ஜக^{3}த்^{3}ரக்ஷாகரோ வஶ்யோ ஜக^{3}த்ப்ரலகாரண ।
புஷ்பத^{3}ந்தபி^{4}து^{3}த்க்ருஷ்டஃ பஞ்சயஜ்ஞப்ரப^{4}ஞ்ஜகஃ ॥ 87 ॥

700. ஜகத்ரக்ஷாகரஃ — உலகத்தைக் காப்பாற்றும் தொழிலைச் செய்பவர்; 701. வஶ்யஃ — பக்தர்களுக்குக் கட்டுப் பட்டவர்; 702. ஜகத்ப்ரலகாரணஃ — உலகம் அடங்குவதற்கு *(மறைவதற்கு)* காரணமானவர்; 703. புஷ்ப தந்தபிதுத்க்ருஷ்டஃ — புஷ்பதந்தன் என்ற கவியினால் நன்கு துதிக்கப்பட்டவர்; 704. பஞ்சயக்ஞ ப்ரபஞ்ஜகஃ — தக்ஷப்ரஜாபதியின் யாகத்தை அழித்தவர்.

अष्टमूर्तिर्विश्वमूर्तिरतिमूर्तिरमूर्तिमान् ।
कैलासशिखरावासः कैलासशिखरप्रियः ॥ ८८ ॥

அஷ்டமூர்த்திர்விஶ்வமூர்த்திரதிமூர்த்திரமூர்த்திமாந் ।
கைலாஸஶிக^{2}ராவாஸஃ கைலாஸஶிக^{2}ரப்ரியஃ ॥ 88 ॥

705. அஷ்டமூர்த்திஃ — ஜலம், அக்னி, யஜமானன், ஸூரியன், சந்திரன், ஆகாயம், பூமி, காற்று ஆகிய எட்டையும் தனது உடலாய்க் கொண்டவர்; 706. விஶ்வமூர்த்திஃ — உலகமே உருவானவர்; 707. அதிமூர்த்திஃ — எல்லாம் உருவானவர்; 708. அமூர்த்திமான்ஃ — உருவமற்றவர்; 709. கைலாஸஶிகராவாஸஃ — கயிலை மலையின் சிகரத்தைத் தம் இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்; 710. கைலாஸஶிகரப்ரியஃ — கைலாய சிகரத்தில் பிரியம் கொண் டவர்.

भक्तकैलासदः सूक्ष्मः सर्वज्ञः सर्वशिक्षक ।
सोमः सोमकलाधारो महातेजा महातपाः ॥ ८९ ॥

ப[4]க்தகைலாஸத[3]ஃ ஸூக்ஷ்மஃ ஸர்வஜ்ஞஃ ஸர்வஶிக்ஷக ।
ஸோமஃ ஸோமகலாதா[4]ரோ மஹாதேஜா மஹாதபாஃ ॥ 89 ॥

711. பக்தகைலாஸதஃ — *பக்தர்களுக்குத் தனது உலகமான கைலாயத்தை அளிப்பவர்;* 712. ஸூக்ஷ்மஃ — *மிகவும் நுண்மை யானவர் (கண்ணுக்குப் புலப்படாதவர்);* 713. ஸர்வஜ்ஞஃ — *முற்றறிவுடையவர்;* 714. ஸர்வசிக்ஷகஃ — *அனைவரையும் தண்டிப்பவர் (தவறு செய்யும்போது);* 715. ஸோமஃ — *சந்திரனாய் இருப்பவர் அல்லது உமையுடன் கூடியவர் (துர்கா ஸூக்தத்தில் சொல்லப்பட்டுள்ளது);* 716. ஸோமகலேதாரஃ — *சந்திர கலை உண்டாவதற்குக் காரணமானவர்;* 717. மஹாதேஜா — *பெரிய ஒளியாயிருப்பவர்;* 718. மஹாதபாஃ — *தவத்தில் சிறந்தவர்.*

हिरण्यश्मश्रुरानन्दः स्वर्णकेशः सुवर्णधृक् ।
ब्रह्मा विश्वसृगुर्वीशो मोचको बन्धवर्जितः ॥ ९० ॥

ஹிரண்யஶ்மஶ்ருராநந்த[3]ஃ ஸ்வர்ணகேஶஃ ஸ்வர்ணத்[4]ருக் ।
ப்[3]ரஹ்மா விஶ்வஸ்ருக்[3]ர்வீஶோ மோசகோ பந்த[4]வர்ஜிதஃ ॥ 90 ॥

719. ஹிரண்யஶ்மஶ்ருஃ — *தங்க மயமான மீசை உடையவர்;* 720. ஆநந்தஃ — *ஆனந்தமாயிருப்பவர்;* 721. ஸ்வர்ணகேஶஃ — *தங்கமயமான கேசத்தை (தலைமுடியை) உடையவர்;* 722. ஸுவர்ணத்ருக் — *தங்கத்தைத் தன்னிடத்தே கொண்டவர்;* 723. ப்ரம்மா — *நான்முகனாய் இருப்பவர்;* 724. விஸ்வஸ்ருக் — *உலகத்தைப் படைத்தவர்;* 725. உர்வீசஃ — *பூமிக்குத் தலைவர்;* 726. மோசகஃ — *பிறவிக் கடலினின்றும் விடுவிப்பவர்;* 727. பந்தவர்ஜிதஃ — *கட்டு ஒன்றும் இல்லாதவர்.*

स्वतन्त्रः सर्वतन्त्रात्मा द्युतिमानमितप्रभः ।
पुष्कराक्षः पुण्यकीर्तिः पुण्यश्रवणकीर्तनः ॥ ९१ ॥

ஸ்வதந்த்ரஃ ஸர்வதந்த்ராத்மா த்^{3}யுதிமாநமிதப்ரப^{4}ஃ ।
புஷ்கராக்ஷஃ புண்யகீர்த்திஃ புண்யஶ்ரவணகீர்த்தநஃ ॥ 91 ॥

728. ஸ்வதந்த்ரஃ — கட்டுப்பாடு ஏதும் இல்லாதவர்; 729. ஸர்வதந்த்ராத்மா — அறுபத்தி நான்கு தந்திரங்களின் உருவமாய் இருப்பவர்; 730. த்யுதிமான் — ஒளியோடு கூடியவர்; 731. அமித ப்ரபஃ — உவமையில்லாத காந்தியையுடையவர்; 732. புஷ்கராக்ஷஃ — செந்தாமரைக் கண்ணன்; 733. புண்யகீர்த்திஃ — புனிதமான புகழை உடையவர்; 734. புண்யஶ்ரவணகீர்த்தநஃ — பெயரைக் கேட்ப தாலும் பாடுவதாலும் பக்தர்களுக்குப் புண்ணியத்தை அளிப்பவர்.

पुण्यमूर्तिः पुण्यदाता पुण्यापुण्यफलप्रदः ।
सारभूतः स्वरमयो रसभूतो रसायनः ॥ ९२ ॥

புண்யமூர்த்திஃ புண்யதா^{3}தா புண்யாபுண்யப^{2}லப்ரத^{3}ஃ ।
ஸாரபூ^{4}தஃ ஸ்வரமயோ ரஸபூ^{4}தோ ரஸாயநஃ ॥ 92 ॥

735. புண்யமூர்த்திஃ — புண்ணியமே உருவானவர்; 736. புண்யதாதா — புண்ணியத்தைக் கொடுப்பவர்; 737. புண்யாபுண்ய பலப்ரதஃ — புண்ய பாவங்களுக்கேற்றவாறு பலனைக் கொடுப்ப வர்; 738. ஸாரபூதஃ — எல்லாவற்றிலும் ஸாரமாயிருப்பவர்; 739. ஸ்வரமயஃ — வேதங்களின் ஸ்வரமாயிருப்பவர்; 740. ரஸபூதஃ — தைத்திரிய உபநிஷத்தில் சொல்லியபடி பரம்பொருளாய் இருப்ப வர்; 741. ரஸாயநஃ — பிறவியாகிய நோய்க்கு மருந்தாக இருப்பவர்.

ओंकारः प्रणवो नादः प्रणतार्तिप्रभञ्जनः ।
निकटस्थोऽतिदूरस्थो वशी ब्रह्माण्डनायकः ॥ ९३ ॥

ஓம்காரஃ ப்ரணவோ நாத^{3}ஃ ப்ரணதார்த்திப்ரப^{4}ஞ்ஜநஃ ।
நிகடஸ்தோ^{2}ऽதிதூ^{3}ரஸ்தோ^{2} வஶீ ப்^{3}ரஹ்மாண்ட^{3}நாயகஃ ॥ 93 ॥

742. ஓம்காரஃ — ஓம் என்ற எழுத்தாக இருப்பவர்; 743. ப்ரணவஃ — ஓம்காரத்தின் பொருளாக இருப்பவர்; 744. நாதஃ —

மறைகளின் ஒலியாக இருப்பவர்; 745. ப்ரணதார்த்திப்ரபஞ்ஜநः — தன்னை வணங்கும் பக்தர்களின் துன்பத்தைப் போக்கடிப் பவர்; 746. நிகடஸ்த்தः — பக்தர்களுக்கு அருகில் இருப்பவர்; 747. அதிதூரஸ்த்தः — துஷ்டர்களுக்குத் தூரத்தில் இருப்பவர்; 748. வஶீः — பக்தர்களுக்கு வசமானவர்; 749. ப்ரஹ்மாண்டநாயகः — பல கோடி அண்டங்களுக்குத் தலைவராயிருப்பவர்.

मन्दारमूलनिलयो मन्दारकुसुमप्रियः ।
वृन्दारकप्रियतमो वृन्दारकविराजितः ॥ ९४ ॥

மந்தா^{3}ரமூலநிலயோ மந்தா^{3}ரகுஸுமப்ரியः ।
வ்ருந்தா^{3}ரகப்ரியதமோ வ்ருந்தா^{3}ரகவிராஜிதः ॥ 94 ॥

750. மந்தாரமூலநிலயः — நினைத்ததையெல்லாம் கொடுக் கும் தேவ லோகத்து மந்தாரம் என்னும் மரத்தினடியில் இருப்ப வர்; 751. மந்தாரகுஸுமப்ரியः — மந்தார மலரில் பிரியமுள்ளவர்; 752. வ்ருந்தாரகப்ரியதமः — தேவக் கூட்டங்களிடம் மிகவும் பிரியம் உள்ளவர்; 753. வ்ருந்தாரகவிராஜிதः — தேவர்களால் வணங்கப்பட்டவர்.

श्रीमाननन्तकल्याणपरिपूर्णमहोदयः ।
महोत्साहो विश्वभोक्ता विश्वाशापरिपूरकः ॥ ९५ ॥

ஶ்ரீமாநநந்தகல்யாணபரிபூர்ணமஹோத^{3}யः ।
மஹோத்ஸாஹோ விஶ்வபோ^{4}க்தா விஶ்வாஶாபரிபூரகः ॥ 95 ॥

754. ஶ்ரீமான் — செல்வம் நிறைந்தவர்; 755. அநந்த கல்யாண பரிபூர்ண மஹோதயः — முடிவில்லாத கல்யாண குணங்கள் நிரம்பப் பெற்று விளங்குபவர்; 756. மஹோத்ஸாஹः — மிகுந்த முயற்சியுடையவர்; 757. விஶ்வபோக்தா — உலகத்திலுள்ள அனைத்தையும் புசிப்பவர்; 758. விஶ்வாஶா பரிபூரகः — உலக மக்களுக்குத் தேவைகளை வேண்டிய அளவு கொடுப்பவர்.

सुलभः सुलभालभ्यो लभ्यो लाभप्रवर्तकः ।
लाभात्मा लाभदो वक्त्रो द्युतिमाननसूयकः ।। ९६ ।।

ஸுலப^{4}ஃ ஸுலமாலப்^{4}யோ லப்^{4}யோ லாப^{4}ப்ரவர்த்தகஃ ।
லாபா^{4}த்மா லாப^{4}தோ^{3} வக்த்ரோ த்^{3}யுதிமாநநஸூயகஃ ।। 96 ।।

759. ஸுலபஃ — *எளிமையானவர் (பக்தர்களுக்கு)*; 760. ஸுலபாலப்யஃ — *பக்தர்கள் அல்லாதவர்களால் எளிதில் அடைய முடியாதவர்*; 761. லப்யஃ — *அடையத்தக்கவர்*; 762. லாப ப்ரவர்த்தகஃ — *லாபம் கிடைக்கும்படிச் செய்பவர்*; 763. லாபாத்மா — *லாபமாய் இருப்பவர்*; 764. லாபதஃ — *லாபத்தைக் கொடுப் பவர்*; 765. வக்த்ரஃ — *முகமாய் இருப்பவர்*; 766. த்யுதிமான் — *ஒளிமயமாய் இருப்பவர்*; 767. அநஸூயகஃ — *பொறாமை யற்றவர்.*

ब्रह्मचारी दृढाचारी देवसिंहो धनप्रियः ।
वेदाढ्यो देवदेवेशो देवदेवोत्तमोत्तमः ।। ९७ ।।

ப்^{3}ரஹ்மசாரி த்^{3}ருடா^{4}சாரி தே^{3}வஸிம்ஹோ த^{4}நப்ரியஃ ।
வேதா^{3}ட்யோ தே^{3}வதே^{3}வேஶோ தே^{3}வதே^{3}வோத்தமோத்தமஃ ।।97।।

768. ப்ரம்மசாரீ — வேதம் கற்கும் முதல் ஆச்ரமத்தில் இருப் பவர்; 769. த்ருடாசாரீ — உறுதியான ஆசாரத்தை உடையவர்; 770. தேவஸிம்ஹஃ — தேவர்களில் ஸிம்மம் போன்றவர் *(அதாவது சிறந்தவர்)*; 771. தனப்ரியஃ — செல்வத்தில் பிரியம் உள்ளவர்; 772. வேதாட்யஃ — வேதத்தையே செல்வமாகக் கொண்டவர்; 773. தேவதேவேஶஃ — தேவராஜனுக்கும் தலைவர்; 774. தேவதேவோத்தமோத்தமஃ — பிரம்மா, விஷ்ணு, இந்திரன் முதலான எல்லாத் தேவர்களுக்கும் மேலானவர்.

बीजराजो बीजहेतुर्बीजदो बीजवृद्धिदः ।
बीजाधारो बीजरूपो निर्बीजो बीजनाशकः ।। ९८ ।।

பீ^{3}ஜராஜோ பீ^{3}ஜஹேதுர்பீ^{3}ஜதோ^{3} பீ^{3}ஜவ்ருத்^{3}தி^{4}த^3ঃ ।
பீ^{3}ஜாதா^{4}ரோ பீ^{3}ஜரூபோ நிர்பீ^{3}ஜோ பீ^{3}ஜநாஶகঃ ॥ 98 ॥

775. பீஜராஜঃ — வீர்யத்தின் அரசன் போன்றவர்; 776. பீஜஹேதுঃ — வீர்யத்திற்குக் காரணமாய் இருப்பவர்; 777. பீஜதঃ — பீஜத்தைக் கொடுப்பவர்; 778. பீஜவ்ருத்திதঃ — பீஜத்தின் வளர்ச்சியைக் கொடுப்பவர்; 779. பீஜாதாரঃ — பீஜத்திற்கு ஆதாரமாயிருப்பவர்; 780. பீஜரூபঃ — பீஜத்தின் உருவாய் விளங்குபவர்; 781. நிர்பீஜঃ — வீர்யம் இல்லாதவராயிருப்பவர்; 782. பீஜநாஶகঃ — வீர்யத்தை ஒழிப்பவர்.

परापरेशः परदः पिङ्गलो युग्मलोचनः ।
पिङ्गलाक्षः सुरगुरुर्गुरु सुरगुरुप्रियः ॥ ९९ ॥

பராபரேஶঃ பரத^3ঃ பிங்க^{3}லோ யுக்^{3}மலோசநঃ ।
பிங்க^{3}லாக்ஷঃ ஸுரகு^{3}ருர்கு^{3}ரு ஸுரகு^{3}ருப்ரியঃ ॥ 99 ॥

783. பராபரேஶঃ — எல்லாவற்றுக்கும் மேலான ஈச்வரன்; 784. பரதঃ — மேன்மையைக் கொடுப்பவர்; 785. பிங்கலঃ — சிவப்பும் வெளுப்பும் கலந்த நிறம் உள்ளவர்; 786. யுக்மலோசநঃ — இரண்டு கண்கள் உடையவர்; 787. பிங்கலாக்ஷঃ — சிவந்த கண்களையுடையவர்; 788. ஸுரகுருঃ — தேவகுருவின் *(பிரஹஸ்பதி)* வடிவாய் இருப்பவர்; 789. குருঃ — தக்ஷிணாமூர்த்தியாகி உலக குருவாக இருப்பவர்; 790. ஸுரகுருப்ரியঃ — தேவகுருவான பிரஹஸ்பதியிடம் பிரியம் உள்ளவர்.

युगावहो युगाध्यक्षो युगकृद्युगनाशकः ।
कर्पूरगौरो गिरिशो गौरीगुरुगुहाश्रयः ॥ १०० ॥

யுகா^{3}வஹோ யுகா^{3}த்^{4}யக்ஷோ யுக^{3}க்ருத்^{3}யுக^{3}நாஶகঃ ।
கர்பூரகௌ^{3}ரோ கி^{3}ரிஶோ கௌ^{3}ரீகு^{3}ருக்^{3}ஹாஶ்ரயঃ ॥ 100 ॥

791. யுகாவஹঃ — நான்கு யுகங்களைச் செய்பவர்; 792. யுகாத்யக்ஷঃ — யுகங்களின் தலைவர்; 793. யுகக்ருத்ঃ — யுகத்தைச்

செய்பவர்; 794. யுகநாஶகः — யுகத்தை அழிப்பவர்; 795. கற்பூர கௌரः — கற்பூரம் போன்று வெண்மையானவர்; 796. கிரீஶः — கைலாச மலையில் வசிப்பவர்; 797. கௌரீ குரு குஹாஶ்ரயः — கௌரியின் தந்தையான இமய மலையின் குஹையை இருப்பிடமாகக் கொண்டவர்.

धूर्जटिः पिङ्गलजटो जटामण्डलमण्डितः ।
मनोजवो जीवहेतुरन्धकासुरसूदनः ॥ १०१ ॥

தூ4ர்ஜடிः பிங்க3லஜடோ ஜடாமண்ட3லமண்டி3தः ।
மநோஜவோ ஜீவஹேதுரந்த4காஸுரஸூத3நः ॥ 101 ॥

798. தூர்ஜடிः — ஜடை முடியுடையவர்; 799. பிங்கல ஜடः — சிவந்த ஜடையுடையவர்; 800. ஜடாமண்டலமண்டிதः — மிகவும் விரிவான ஜடை முடியைக் கொண்டவர்; 801. மநோஜவः — மனதைக் காட்டிலும் வேகமானவர்; 802. ஜீவஹேதுः — உயிரோடு இருப்பதற்குக் காரணமானவர்; 803. அந்தகாஸுர ஸூதநः — அந்தகன் என்ற அசுரனைக் கொன்றவர்.

लोकबन्धुर्लोकनाथः पाण्डुर प्रमथाधिपः ।
अव्यक्तलक्षणो योगी योगीशो योगपुंगवः ॥ १०२ ॥

லோகப3ந்து4ர்லோகநாத2ः பாண்டு3ர ப்ரமதா2தி4பः ।
அவ்யக்தலக்ஷணோ யோகீ3 யோகீ3ஶோ யோக3புங்க3வः ॥102॥

804. லோகபந்துः — உலக மக்கள் அனைவருக்கும் உறவினர்; 805. லோகநாதः — உலகமனைத்துக்கும் தலைவர்; 806. பாண்டுரः — வெண்மையானவர்; 807. ப்ரமதாதிபः — சிவகணங்களின் தலைவர்; 808. அவ்யக்த லக்ஷணः — அறிய முடியாத லக்ஷணம் உடையவர்; 809. யோகீः — யோகியாக இருப்பவர்; 810. யோகீஶः — யோகிகளின் தலைவர்; 811. யோகபுங்கவः — யோகத்தில் சிறந்தவர்.

भूतावासो वासुदेवः सुरावासः सुमङ्गलः ।
भववैद्यो योगिवैद्यो योगिसिंहहृदासनः ॥ १०३ ॥

பூ^{4}தாவாஸோ வாஸுதே^{3}வஃ ஸுராவாஸஃ ஸுமங்க^{3}லஃ ।
ப^{4}வவைத்^{3}யோ யோகி^{3}வைத்^{3}யோ
யோகி^{3}ஸிம்ஹஹ்ருதா^{3}ஸநஃ ॥ 103 ॥

812. பூதாவாஸஃ — ஜீவர்களுக்கு இருப்பிடமானவர்; 813. வாஸுதேவஃ — கிருஷ்ணனாய் இருப்பவர்; 814. ஸுராவாஸஃ — தேவர்களுக்கு இருப்பிடமாக இருப்பவர்; 815. ஸுமங்கலஃ — மங்கள உருவமாயிருப்பவர்; 816. பவவைத்யஃ — பிறவி நோய்க்கு வைத்தியர்; 817. யோகிவைத்யஃ — சனகர் முதலிய யோகிகளுக்கு ஞானத்தை உபதேசிப்பவர்; 818. யோகிசிம்ஹஹ்ரு தாஸநஃ — சிறந்த யோகிகளின் ஹ்ருதயத்தை ஆசனமாகக் கொண்டவர்.

उत्तमोऽनुत्तमः शक्तः कालकूटविषादनः ।
आशास्यः कामनीयात्मा शुभः सुन्दरविग्रहः ॥ १०४ ॥

உத்தமோऽநுத்தமஃ ஶக்தஃ காலகூடவிஷாத^{3}நஃ ।
ஆஶாஸ்யஃ காமநீயாத்மா ஶுப^{4}ஃ ஸுந்த^{3}ரவிக்^{3}ரஹஃ ॥ 104 ॥

819. உத்தமஃ — உயர்ந்தவர்; 820. அநுத்தமஃ — மிகவும் உயர்ந்தவர்; 821. ஶக்தகஃ — சக்தியுள்ளவர்; 822. கால கூட விஷாதநஃ — கால கூடம் என்னும் விஷத்தைச் சாப்பிட்டவர்; 823. ஆஶாஸ்யஃ — பக்தர்களை ஆசீர்வதிப்பவர்; 824. காமநீயாத்மா — விரும்பத் தக்க உருவமுடையவர்; 825. ஶுபஃ — சுபத்தைச் செய்பவர்; 826. ஸுந்தரவிக்ரஹஃ — அழகிய சரீரத்தையுடையவர்.

भक्ताकल्पतरु स्तोता स्तव्यः स्तोत्रवरप्रियः ।
अप्रमेयगुणाधारो वेदकृद्वेदविग्रहः ॥ १०५ ॥

ப^{4}க்தாகல்பதரு ஸ்தோதா ஸ்தவ்யஃ ஸ்தோத்ரவரப்ரியஃ ।
அப்ரமேயகு^{3}ணாதா^{4}ரோ வேத^{3}க்ருத்^{3} வேத^{3}விக்^{3}ரஹஃ ॥ 105 ॥

827. பக்தகல்பதரு: — பக்தர்களுக்கு விரும்பியதைக் கொடுக்கும் கல்ப விருக்ஷமாய் இருப்பவர்; 828. ஸ்தோதா — துதிப்பவர்; 829. ஸ்தவ்ய: — துதிக்கத்தக்கவர்; 830. ஸ்தோத்ரவர ப்ரிய: — பக்தர்கள் செய்யும் உயர்ந்த துதிகளில் பிரியமுள்ளவர், உயர்ந்த துதியான ஸ்ரீ ருத்ரத்தில் பிரியமுள்ளவர்; 831. அப்ர மேயகுணாதார: — அளவிட முடியாத குணங்களுக்கு ஆதாரமானவர்; 832. வேதக்ருத் — வேதத்தை உண்டாக்கியவர்; 833. வேதவிக்ரஹ: — வேதமே உருவானவர்.

कीर्त्याधारः कीर्तिकरः कीर्तिहेतुरहेतुकः ।
अप्रमृष्यः शान्तिभद्रः कीर्तिस्तम्भो मनोमयः ॥ १०६ ॥

கீர்த்யாதா⁴ர: கீர்த்திகர: கீர்த்திஹேதுரஹேதுக: ।
அப்ரம்ருஷ்ய: ஶாந்திப⁴த்³ர: கீர்த்திஸ்தம்போ⁴ மநோமய: ॥106॥

834. கீர்த்யாதார: — புகழுக்கு ஆதாரமானவர்; 835. கீர்த்திகர: — புகழைக் கொடுப்பவர்; 836. கீர்த்திஹேது: — புகழுக்குக் காரணமாயிருப்பவர்; 837. அஹேதுக: — காரணமற்றவர்; 838. அப்ரம்ருஷ்ய: — தேட முடியாதவர்; 839. ஶாந்திபத்ர: — அமைதியும் மங்களமும் ஆனவர்; 840. கீர்த்திஸ்தம்ப: — தூண் போன்று உயர்ந்த புகழுடையவர்; 841. மநோமய: — மனமே உருவாய் இருப்பவர்.

भूशयोऽन्नमयो भोक्ता महेष्वासो महातनुः ।
विज्ञानमयः आनन्दमयः प्राणमयोऽन्नदः ॥ १०७ ॥

பூ⁴ஶயோऽந்நமயோ போ⁴க்தா மஹேஷ்வாஸோ மஹாதநு: ।
விஜ்ஞாநமய: ஆநந்த³மய: ப்ராணமயோऽந்நத³: ॥ 107 ॥

842. பூஶய: — தரையில் படுத்திருப்பவர்; 843. அந்நமய: — அன்னமே *(உணவுப் பொருள்கள்)* உருவானவர்; 844. போக்தா — அனுபவிப்பவர்; 845. மஹேஷ்வாஸ: — பெரிய வில்லையும்

அம்பையும் உடையவர்; 846. மஹாதநுঃ — பெரிய உடலை உடையவர்; 847. விக்ஞானமயঃ — அறிவே உருவானவர்; 848 ஆனந்தமயঃ — மகிழ்ச்சியே உருவாய் நிறைந்தவர்; 849. ப்ராண மயঃ — ஜீவர்களின் மூச்சுக் காற்றாய் இருப்பவர்; 850. அன்னத — அன்னத்தைக் கொடுப்பவர்.

सर्वलोकमयो यष्टा धर्माधर्मप्रवर्तकः ।
अनिर्विण्णो गुणग्राही सर्वधर्मफलप्रदः ॥ १०८ ॥

ஸர்வலோகமயோ யஷ்டா த⁴ர்மாத⁴ர்மப்ரவர்த்தகঃ ।
அநிர்விஷ்ணோ கு³ணக்³ராஹீ ஸர்வத⁴ர்மப²லப்ரத³ঃ ॥ 108 ॥

851. ஸர்வலோகமயঃ — எல்லா உலகமும் ஆனவர்; 852. யஷ்டா — யாகம் செய்பவர்; 853. தர்மாதர்மப்ரவர்த்தகঃ — தர்மம், அதர்மம் இரண்டிலும் ஜீவர்களை ஈடுபடும்படிச் செய்பவர்; 854. அநிர்விண்ணঃ — துன்பமடையாதவர்; 855. குணக்ராஹீ — ஜனங்களிடமிருந்து நல்ல குணங்களையே எடுத்துக் கொள்பவர்; 856. ஸர்வதர்மபலப்ரதঃ — செய்யப்படும் தர்மங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் பலனைக் கொடுப்பவர்.

यन्ता सुधार्द्रनयनो निराशीरपरिग्रहः ।
परार्थवृत्तिर्मधुरो मधुरप्रियदर्शनः ॥ १०९ ॥

யந்தா ஸுதா⁴ர்த்³ரநயநோ நிராஶீரபரிக்³ரஹঃ ।
பரார்த்த²வ்ருத்திர்மது⁴ரோ மது⁴ரப்ரியத³ர்ஶநঃ ॥ 109 ॥

857. யந்தா — எல்லாவற்றையும் நடத்துபவர்; 858. ஸுதார்த்ரநயநঃ — அம்ருதத்தினால் நனைந்த கண்களை உடையவர்; 859. நிராஶீঃ — ஆசையற்றவர்; 860. அபரிக்ரஹঃ — ஒன்றையும் பெற்றுக் கொள்ளாதவர்; 861. பரார்த்தவ்ருத்திঃ — பிறருக்காகவே காரியம் செய்பவர்; 862. மதுரঃ — இனிமையானவர்; 863. மதுரப்ரியதர்ஶநঃ — இனிமையாய் இருப்பவர்களுக்கு அன்புடன் காட்சியளிப்பவர்.

ुक्तादामपरीताङ्गो निस्सङ्गो मङ्गलाकरः ।
ुखप्रदः सुखाकारः सुखदुःखविवर्जितः ॥ ११० ॥

முக்தாதா[3]மபரீதாங்கோ[3] நிஸ்ஸங்கோ[3] மங்க[3]லாகரஃ ।
ஸுக[2]ப்ரத[3]ஃ ஸுகா[2]காரஃ ஸுக[2]து[3]ஃக[2]விவர்ஜிதஃ ॥ 110 ॥

864. முக்தாதாமபரீதாங்கஃ — முத்து மாலையினால் அணி செய்யப்பட்ட சரீரத்தை உடையவர்; 865. நிஸ்ஸங்கஃ — ஒட்டுதல் இல்லாதவர்; 866. மங்களாகரஃ — மங்களத்துக்கு இருப்பிடமானவர்; 867. ஸுகப்ரதஃ — பேரின்பத்தைக் கொடுப்பவர்; 868. ஸுகாகாரஃ — பேரின்பமே உருவானவர்; 869. ஸுகதுக்கவிவர்ஜிதஃ — ஸுகம், துக்கம் இரண்டிலிருந்தும் விடுபட்டவர்.

वेशृङ्खलो जगत्कर्ता जितसर्वः पितामहः ।
अनामयोऽक्षयो मुण्डी स्वरूपो रूपवर्जितः ॥ १११ ॥

விஶ்ருங்க[2]லோ ஜக[3]த்கர்த்தா ஜிதஸர்வஃ பிதாமஹஃ ।
அநாமயோऽக்ஷயோ முண்டீ[3] ஸ்வரூபோ ரூபவர்ஜிதஃ ॥ 111 ॥

870. விஶ்ருங்கலஃ — கட்டில்லாதவர்; 871. ஜகத்கர்த்தா — உலகைப் படைத்தவர்; 872. ஜிதஸர்வஃ — எல்லாவற்றையும் ஜயித்தவர்; 873. பிதாமஹஃ — பிரம்மாவாயிருப்பவர்; 874. அநாமயஃ — நோயற்றவர்; 875. அக்ஷயஃ — அழிவற்றவர்; 876. முண்டீ — சங்கராசாரிய ரூபத்தில் வந்தவர்; 877. ஸ்வரூபஃ — உருவத்தோடு கூடியவர்; 878. ரூபவர்ஜிதஃ — உருவமில்லாதவர்.

अतीन्द्रियो महामायो मायावी विगतस्वरः ।
अमृतः शाश्वतः शान्तो मृत्युहा मृत्युनाशकः ॥ ११२ ॥

அதீந்த்[3]ரியோ மஹாமாயோ மாயாவீ விக[3]தஸ்வரஃ ।
அம்ருதஃ ஶாஶ்வதஃ ஶாந்தோ ம்ருத்யுஹா ம்ருத்யுநாஶகஃ ॥ 112 ॥

879. அதீந்த்ரியஃ — புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்; 880. மஹாமாயஃ — பெரிய மாயையாக இருப்பவர்; 881. மாயாவி —

அம்பையும் உடையவர்; 846. மஹாதநுঃ — *பெரிய உடலை உடையவர்;* 847. விக்ஞானமயঃ — *அறிவே உருவானவர்;* 848. ஆனந்தமயঃ — *மகிழ்ச்சியே உருவாய் நிறைந்தவர்;* 849. ப்ராண மயঃ — *ஜீவர்களின் மூச்சுக் காற்றாய் இருப்பவர்;* 850. அன்னதঃ — *அன்னத்தைக் கொடுப்பவர்.*

सर्वलोकमयो यष्टा धर्माधर्मप्रवर्तकः ।
अनिर्विण्णो गुणग्राही सर्वधर्मफलप्रदः ॥ १०८ ॥

ஸர்வலோகமயோ யஷ்டா த4ர்மாத4ர்மப்ரவர்த்தகঃ ।
அநிர்விஷ்ணோ கு3ணக்3ராஹீ ஸர்வத4ர்மப2லப்ரத3ঃ ॥ 108 ॥

851. ஸர்வலோகமயঃ — *எல்லா உலகமும் ஆனவர்;* 852. யஷ்டா — *யாகம் செய்பவர்;* 853. தர்மாதர்மப்ரவர்த்தகঃ — *தர்மம், அதர்மம் இரண்டிலும் ஜீவர்களை ஈடுபடும்படிச் செய்பவர்;* 854. அநிர்விண்ணঃ — *துன்பமடையாதவர்;* 855. குணக்ராஹீ — *ஜனங்களிடமிருந்து நல்ல குணங்களையே எடுத்துக் கொள்பவர்;* 856. ஸர்வதர்மபலப்ரதঃ — *செய்யப்படும் தர்மங்கள் எல்லாவற் றுக்கும் பலனைக் கொடுப்பவர்.*

यन्ता सुधार्द्रनयनो निराशीरपरिग्रहः ।
परार्थवृत्तिर्मधुरो मधुरप्रियदर्शनः ॥ १०९ ॥

யந்தா ஸுதா4ர்த்3ரநயநோ நிராஶீரபரிக்3ரஹঃ ।
பரார்த்த2வ்ருத்திர்மது4ரோ மது4ரப்ரியத3ர்ஶநঃ ॥ 109 ॥

857. யந்தா — *எல்லாவற்றையும் நடத்துபவர்;* 858. ஸுதார்த்ரநயநঃ — *அம்ருதத்தினால் நனைந்த கண்களை உடையவர்;* 859. நிராஶீঃ — *ஆசையற்றவர்;* 860. அபரிக்ரஹঃ — *ஒன்றையும் பெற்றுக் கொள்ளாதவர்;* 861. பரார்த்தவ்ருத்திঃ — *பிறருக் காகவே காரியம் செய்பவர்;* 862. மதுரঃ — *இனிமையானவர்;* 863. மதுரப்ரியதர்ஶநঃ — *இனிமையாய் இருப்பவர்களுக்கு அன்புடன் காட்சியளிப்பவர்.*

मुक्तादामपरीताङ्गो निस्सङ्गो मङ्गलाकरः ।
सुखप्रदः सुखाकारः सुखदुःखविवर्जितः ॥ ११० ॥

முக்தாதா[3]மபரீதாங்கோ[3] நிஸ்ஸங்கோ[3] மங்க[3]லாகரஃ ।
ஸுக[2]ப்ரத[3]ஃ ஸுகா[2]காரஃ ஸுக[2]து[3]ஃக[2]விவர்ஜிதஃ ॥ 110 ॥

864. முக்தாதாமபரீதாங்கஃ — முத்து மாலையினால் அணி செய்யப்பட்ட சரீரத்தை உடையவர்; 865. நிஸ்ஸங்கஃ — ஒட்டுதல் இல்லாதவர்; 866. மங்களாகரஃ — மங்களத்துக்கு இருப்பிடமானவர்; 867. ஸுகப்ரதஃ — பேரின்பத்தைக் கொடுப்பவர்; 868. ஸுகாகாரஃ — பேரின்பமே உருவானவர்; 869. ஸுகதுக்க விவர்ஜிதஃ — ஸுகம், துக்கம் இரண்டிலிருந்தும் விடுபட்டவர்.

विशृङ्खलो जगत्कर्ता जितसर्वः पितामहः ।
अनामयोऽक्षयो मुण्डी स्वरूपो रूपवर्जितः ॥ १११ ॥

விஶ்ருங்க[2]லோ ஜக[3]த்கர்த்தா ஜிதஸர்வஃ பிதாமஹஃ ।
அநாமயோऽக்ஷயோ முண்டீ[3] ஸ்வரூபோ ரூபவர்ஜிதஃ ॥ 111 ॥

870. விஶ்ருங்கலஃ — கட்டில்லாதவர்; 871. ஜகத்கர்த்தா — உலகைப் படைத்தவர்; 872. ஜிதஸர்வஃ — எல்லாவற்றையும் ஜயித்தவர்; 873. பிதாமஹஃ — பிரம்மாவாயிருப்பவர்; 874. அநாமயஃ — நோயற்றவர்; 875. அக்ஷயஃ — அழிவற்றவர்; 876. முண்டீ — சங்கராசாரிய ரூபத்தில் வந்தவர்; 877. ஸ்வரூபஃ — உருவத்தோடு கூடியவர்; 878. ரூபவர்ஜிதஃ — உருவமில்லாதவர்.

अतीन्द्रियो महामायो मायावी विगतस्वरः ।
अमृतः शाश्वतः शान्तो मृत्युहा मृत्युनाशकः ॥ ११२ ॥

அதீந்த்[3]ரியோ மஹாமாயோ மாயாவீ விக[3]தஸ்வரஃ ।
அம்ருதஃ ஶாஶ்வதஃ ஶாந்தோ ம்ருத்யுஹா ம்ருத்யுநாஶகஃ ॥ 112 ॥

879. அதீந்த்ரியஃ — புலன்களுக்கு அப்பாற்பட்டவர்; 880. மஹாமாயஃ — பெரிய மாயையாக இருப்பவர்; 881. மாயாவி —

மாயையைத் தன்னிடமே கொண்டவர்; 882. விகதஸ்வரஃ — பேச்சில்லாது தக்ஷிணாமூர்த்தியாக இருப்பவர்; 883. அம்ருதஃ — மரணமற்றவர்; 884. ஶாஶ்வதஃ — என்றும் நிலையாக இருப்பவர்; 885. ஶாந்தஃ — அமைதியானவர்; 886. ம்ருத்யுஹா — மரணத்தை ஒழித்தவர்; 887. ம்ருத்யுநாஶகஃ — யமனை வென்றவர்.

महाप्रेतासनासीनः पिशाचानुचरावृतः ।
गौरीविलाससदनो नानागानविशारदः ॥ ११३ ॥

மஹாப்ரேதாஸநாஸீநஃ பிஶாசாநுசராவ்ருதஃ ।
கௌ^{3}ரீவிலாஸஸத^{3}நோ நாநாகா^{3}நவிஶாரத^{3}ஃ ॥ 113 ॥

888. மஹாப்ரேதாஸநாஸீநஃ — மஹா ப்ரளய காலத்தில் மாண்டு போன தேவர்களின் சடலங்களாகிய ஆசனத்தில் வீற்றிருப்பவர்; 889. பிஶாசாநுசராவ்ருதஃ — பேய் பிசாசுகள் இவைகளால் சூழப்பட்டவர்; 890. கௌரீவிலாஸஸதநஃ — கௌரீ தேவியின் விளையாட்டுக்கு இருப்பிடமானவர்; 891. நாநாகாந விஶாரதஃ — பல வகையான சங்கீத நுட்பங்களில் தேர்ச்சி பெற்றவர்.

विचित्रमाल्यवसनो दिव्यचन्दनचर्चितः ।
विष्णुब्रह्मादिवन्द्यांघ्रिः सुरासुरनमस्कृतः ॥ ११४ ॥

விசித்ரமால்யவஸநோ தி^{3}வ்யசந்த^{3}நசர்ச்சிதஃ ।
விஷ்ணுப்^{3}ரஹ்மாதி^{3}வந்த்^{3}யாங்க்^{4}ரிஃ ஸுராஸுரநமஸ்க்ருதஃ ॥ 114 ॥

892. விசித்ரமால்யவஸநஃ — அழகான மலர் மாலைகள், ஆடைகள் அணிந்தவர்; 893. திவ்ய சந்தன சர்ச்சிதஃ — தேவ லோகத்து சந்தனத்தால் பூசப்பட்டவர்; 894. விஷ்ணு ப்ரம்மாதி வந்த்யாங்க்ரிஃ — விஷ்ணு, பிரம்மா முதலிய எல்லோராலும் வணங்கப்படும் திருவடிகளையுடையவர்; 895. ஸுராஸுரநமஸ் க்ருதஃ — தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வணங்கப்படுபவர்.

किरीटकोटिबालेन्दुमणिकङ्कणभूषितः ।
रत्नाङ्गदाङ्गो रत्नेशो रत्नरञ्जित पादुकः ॥ ११५ ॥

கிரீடகோடிபா^{3}லேந்து^{3}மணிகங்கணபூ^{4}ஷிதঃ ।
ரத்நாங்க^{3}தா^{3}ங்கோ^{3} ரத்நேப்ஸோ ரத்நரஞ்ஜித பாது^{3}கঃ ॥ 115 ॥

896. கிரீடகோடி பாலேந்து மணிகங்கண பூஷிதঃ — மகுடத்தில் வைக்கப்பட்ட பிறைச் சந்திரனையும், மணிகளால் ஆன காப்புகளையும் அணிந்தவர்; 897. ரத்நாங்கதாங்கঃ — இரத்தினங்களால் செய்யப்பட்ட தோள் வளைகளை அணிந்தவர்; 898. ரத்நேபஃஸঃ — நவரத்தினங்களையும் தன்னிடமே கொண்டவர்; 899. ரத்நரஞ்ஜிதபாதுகঃ — இரத்தினங்களால் இழைக்கப்பட்ட பாதுகைகளையுடையவர்.

नवरत्नगणोपेतः किरीटो रत्नकञ्चुकः ।
नानाविधानेकरत्नलसत्कुण्डलमण्डितः ॥ ११६ ॥

நவரத்நக^{3}ணோபேதঃ கிரீடோ ரத்நகஞ்சுகঃ ।
நாநாவிதா^{4}நேகரத்நலஸத்குண்ட^{3}லமண்டி^{3}தঃ ॥ 116 ॥

900. நவரத்நகணோபேதঃ — நவரத்ன மணிக் கூட்டங்களோடு கூடியவர்; 901. கிரீடঃ — கிரீடம் அணிந்தவர்; 902. ரத்நகஞ்சுகঃ — இரத்தினங்களால் செய்யப்பட்ட கவசத்தை உடையவர்; 903. நாநாவிதாநேக ரத்நலஸத் குண்டல மண்டிதঃ — பலபல விதமான இரத்தினங்களால் செய்யப்பட்ட குண்டலங்களை அணிந்து விளங்குபவர்.

दिव्यरत्नगणाकीर्णकण्ठाभरणभूषितः ।
नवकालमणिर्नासापुटभ्राजितमौक्तिकः ॥ ११७ ॥

தி^{3}வ்யரத்நக^{3}ணாகீர்ணகண்டா^{2}ப^{4}ரணபூ^{4}ஷிதঃ ।
நவகாலமணிர்நாஸாபுடப்^{4}ராஜிதமௌக்திகঃ ॥ 117 ॥

904. திவ்யரத்ன கணாகீர்ண கண்டாபரண பூஷிதঃ — உயர்ந்த இரத்தினங்களால் செய்யப்பட்ட மாலைகளைக் கொண்ட கழுத்தையுடையவர்; 905. நவகால மணிர்நாஸாபுடப்ராஜித

மௌக்திகஃ — *அப்பொழுது புதிதாகச் செய்யப்பட்ட முத்துக் களால் அணி செய்யப்பட்ட மூக்கினை உடையவர்.*

रत्नाङ्गुलीयविलसत्करशाखानखप्रभः ।
रत्नभ्राजद्धेमसूत्रलसत्कटितटः पटुः ॥ ११८ ॥

ரத்நாங்கு3லீயவிலஸத்கரஶாகா2நக2ப்ரப4ஃ ।
ரத்நப்4ராஜத்3தே4மஸூத்ரலஸத்கடிதடஃ படுஃ ॥ 118 ॥

906. ரத்னாங்குலீய விலஸத்கர சாகாநகப்ரபஃ — *இரத்தினங் களால் செய்யப்பட்ட மோதிரங்களால் ஒளி வீசுகின்ற நகங்க ளோடு கூடிய விரல்களைக் கொண்ட கிளைகள் போன்ற நீண்ட கைகளையுடையவர்;* 907. ரத்னப்ராஜத் ஹேமஸூத்ரலஸத்கடிதடஃ — *ரத்னங்கள் இழைக்கப்பட்டு தங்கத்தினால் செய்யப்பட்ட அரைஞாணைக் கொண்ட இடுப்போடு கூடியவர்;* 908. படுஃ — *திறமை மிக்கவர் (சிருஷ்டியாதி பஞ்சக்ருத்தியங்களில் திறமை மிக்கவர் எனக் கொள்க).*

वामांगभागविलसत्पार्वतीवीक्षणप्रियः ।
लीलाविलम्बितवपुर्भक्तमानसमन्दिरः ॥ ११९ ॥

வாமாங்க3பா4க3விலஸத்பார்வதீவீக்ஷணப்ரியஃ ।
லீலாவிலம்பி3தவபுர்ப4க்தமாநஸமந்தி3ரஃ ॥ 119 ॥

909. வாமாங்கபாகவிலஸத் பார்வதீ வீக்ஷண ப்ரியஃ — *இடது பாகத்தில் விளங்குகின்ற பார்வதி தேவியின் பார்வையில் பிரியமுள்ளவர்;* 910. லீலாவிளம்பிதவபுஃ — *விளையாட்டாகவே சரீரத்தை எடுத்துக் கொண்டவர்;* 911. பக்தமானஸ மந்திரஃ — *பக்தர்களின் மனதைக் கோயிலாகக் கொண்டவர்.*

कुन्दमन्दारपुष्पौघलपद्वायुनिषेवितः ।
कस्तूरीविलसद्भालो दिव्यवेषविराजितः ॥ १२० ॥

குந்த3மந்தா3ரபுஷ்பௌக4லபத்3வாயுநிஷேவிதஃ ।
கஸ்தூரிவிலஸத்3பா4லோ தி3வ்யவேஷவிராஜிதஃ ॥ 120 ॥

912. குந்தமந்தார புஷ்பௌக லஸத் வாயுநிஷேவிதஃ — மல்லிகை, மந்தாரை முதலிய புஷ்பக் கூட்டங்களிலிருந்து வருகிற வாசனையோடு கூடிய காற்றை அனுபவித்து மகிழ்பவர். 913. கஸ்தூரிவிலஸத்பாலஃ — கஸ்தூரிப் பொட்டினால் விளங்குகின்ற நெற்றியையுடையவர்; 914. திவ்ய வேஷ விராஜிதஃ — தெய்வீகமான வேஷங்களால் ஒளிமயமானவர்.

दिव्यदेहप्रभाकूटसन्दीपितदिगन्तरः ।
देवासुरगुरुस्तव्यो देवासुरनमस्कृतः ॥ १२१ ॥

தி³வ்யதே³ஹப்ரபா⁴கூடஸந்தீ³பிததி³க³ந்தரஃ ।
தே³வாஸுரகு³ருஸ்தவ்யோ தே³வாஸுரநமஸ்க்ருதஃ ॥ 121 ॥

915. திவ்யதேஹப்ரபாகூட ஸந்தீபிததிகந்தரஃ — தெய்வீகமான சரீரத்தின் காந்திக் கூட்டத்தினால் ஒளிவீசும்படிச் செய்யப் பட்ட பத்து திசைகளை உடையவர்; 916. தேவாஸுர குருஸ்தவ்யஃ — தேவ குருவான பிரஹஸ்பதியாலும், அசுர குருவான சுக்கிர னாலும் நன்கு துதிக்கப்பட்டவர்; 917. தேவாஸுர நமஸ்க்ருதஃ — தேவர்களாலும் அசுரர்களாலும் வணங்கப்பட்டவர்.

हस्तराजत्पुण्डरीकः पुण्डरीकनिभेक्षणः ।
सर्वशास्त्रगुणोऽमेयः सर्वलोकेष्ट भूषणः ॥ १२२ ॥

ஹஸ்தராஜத்புண்ட³ரீகஃ புண்ட³ரீகநிபே⁴க்ஷணஃ ।
ஸர்வஶாஸ்த்ரகு³ணோऽமேயஃ ஸர்வலோகேஷ்ட பூ⁴ஷணஃ ॥122॥

918. ஹஸ்கராஜத்புண்டரீகஃ — கையில் தாமரையுடன் விளங்குபவர்; 919. புண்டரீகநிபேக்ஷணஃ — அப்பொழுது அலர்ந்த தாமரையைப் போன்ற கண்களை உடையவர்; 920. ஸர்வஶாஸ்த்ரகுணஃ — எல்லா சாஸ்திரங்களிலும் கூறப்பட்ட குணமாயிருப்பவர்; 921. அமேயஃ — அவைகளாலும் அளவிட முடியாதவர்; 922. ஸர்வலோகேஷ்டபூஷணஃ — எல்லா உலகி னுக்கும் பிரியமான தெய்வம்.

सर्वेष्टदाता सर्वेष्टस्फुरन्मङ्गलविग्रहः ।
अविद्यालेशरहितो नानाविद्यैकसंश्रयः ॥ १२३ ॥

ஸர்வேஷ்டதா3தா ஸர்வேஷ்டஸ்பு2ரந்மங்க3லவிக்3ரஹ: ।
அவித்3யாலேஶரஹிதோ நாநாவித்3யைகஸம்ஶ்ரய : ॥ 123 ॥

923. ஸர்வேஷ்டதாதா: — எல்லோருக்கும் அவரவர் விரும்பியதைக் கொடுப்பவர்; 924. ஸர்வேஷ்டஸ்புரந்மங்கள விக்ரஹ: — எல்லோரும் விரும்பி தரிசனம் செய்யக் கூடிய மங்கள உருவானவர்; 925. அவித்யாலேசரஹித: — அறியாமை என்பது கொஞ்சங்கூட இல்லாதவர்; 926. நாநாவித்யைகஸம்ஶ்ரய: — எல்லா வித்தைகளுக்கும் தானே இருப்பிடமானவர்.

मूर्तिभवः कृपापूरो भक्तेष्टफलपूरकः ।
सम्पूर्णकामः सोमाग्निर्निधिः सौभाग्यदायकः ॥ १२४ ॥

மூர்த்திப4வ: க்ருபாபூரோ ப4க்தேஷ்டப2பூரக: ।
ஸம்பூர்ணகாம: ஸோமாக்3நிர்நிதி4: ஸௌபா4க்3யதா3யக: ॥124॥

927. மூர்த்தி: — எட்டு விதமான சரீரம் கொண்டவர், அஷ்ட மூர்த்தி; 928. பவ: — பவன் என்னும் பெயர் உடையவர், உலகத்தைப் படைத்தவர்; 929. க்ருபாபூர: — கருணை நிரம்பியவர்; 930. பக்தேஷ்டபலபூரக: — பக்தர்கள் விரும்பிய பலனைக் கொடுப்பவர்; 931. ஸம்பூர்ணகாம: — ஆசைகள் நிறைவு பெற்றவர்; 932. ஸோமாக்னி: — சந்திரனாயும் அக்னியாயும் இருப்பவர்; 933. நிதி: — புதையல் போன்றவர்; 934. ஸௌபாக்யதாயக: — பெண்களுக்குச் சிறந்த தெய்வீகச் சின்னத்தை அளிப்பவர்.

हितैषी हितकृत्सौम्यः परार्थैकप्रभञ्जनः ।
शरणागतदीनार्तपरित्राणपरायणः ॥ १२५ ॥

ஹிதைஷீ ஹிதக்ருத்ஸௌம்ய: பரார்த்தை2கப்ரப4ஞ்ஜந: ।
ஶரணாக3ததீ3நார்த்தபரித்ராணபராயண: ॥ 125 ॥

935. ஹிதைஷீ — பக்தர்களுக்கு நன்மையையே விரும்புபவர்; 936. ஹிதக்ருத்ஃ — பக்தர்களுக்கு நன்மையையே செய்பவர்; 937. ஸௌம்யஃ — அழகானவர்; 938. பரார்த்தைக ப்ரபஞ்ஜஃ — பிறருக்கு உதவி செய்வதையே ஒரே கொள்கையாகக் கொண்டவர்; 939. ஶரணாகத தீநார்த்த பரித்ராணபராயணஃ — அடைக்கலம் புகுந்தவன், ஏழை, துன்புற்றவன் இவர்களைக் காப்பாற்றுவதில் குறியாய் இருப்பவர்.

विष्णुर्नेता वषट्कारो भ्राजिष्णुर्भोजनं हविः ।
भोक्ता भोजयिता जेता जितारिर्जितमानसः ॥ १२६ ॥

விஷ்ணுர்நேதா வஷட்காரோ ப்^{4}ராஜிஷ்ணுர்போ^{4}ஜநம் ஹவிஃ ।
போ^{4}க்தா போ^{4}ஜயிதா ஜேதா ஜிதாரிர்ஜிதமாநஸஃ ॥ 126 ॥

940. விஷ்ணுஃ — எங்கும் வியாபித்திருப்பவர், திருமாலின் வடிவானவர்; 941. நேதா — தலைவர்; 942. வஷட்காரஃ — வேதப் பொருளானவர்; 943. ப்ராஜிஷ்ணுஃ — ஒளிமயமானவர்; 944. போஜனம் — உணவாயிருப்பவர்; 945. ஹவிஃ — ஹோம திரவியமாயிருப்பவர்; 946. போக்தா — சாப்பிடுபவர்; 947. போஜயிதா — சாப்பிடச் செய்பவர்; 948. ஜேதா — ஜெயிப்பவர்; 949. ஜிதாரி — பகைவர்களை வெல்பவர்; 950. ஜிதமாநஸஃ — மனதை ஜெயித்தவர்.

अक्षरः कारणः क्रुद्धः स्मरदः शारदप्लवः ।
आज्ञापकेच्छो गम्भीरः कविर्दुःस्वप्ननाशकः ॥ १२७ ॥

அக்ஷரஃ காரணஃ க்ருத்^{3}த^{4}ஃ ஸ்மரத^{3}ஃ ஶாரத^{3}ப்லவஃ ।
ஆஜ்ஞோபகேச்சோ^{2} க^{3}ம்பீ^{4}ரஃ கவிர்து^{3}ஃஸ்வப்நநாஶகஃ ॥ 127 ॥

951. அக்ஷரஃ — அழிவற்றவர்; 952. காரணஃ — எல்லாவற்றுக்கும் காரணமானவர்; 953. க்ருத்தஃ — கோபமுள்ளவர்; 954. ஸ்மரதஃ — காமனை எரித்தவர்; 955. ஶாரதப்லவஃ — சரத் காலத்தில் ஏற்படும் துன்பக் கடலுக்கு ஓடமாயிருப்பவர்; 956.

ஆக்ஞாபகேச்ச: — கட்டளையிடுவதில் விருப்பமுள்ளவர்; 957. கம்பீர: — அளவிட முடியாதவர்; 958. கவி: — கவிகளின் உருவாயிருப்பவர்; 959. துஸ்ஸ்வப்ந நாசக: — கெட்ட கனவை அழிப்பவர்.

पञ्चब्रह्मसमुत्पत्तिः क्षेत्रज्ञः क्षेत्रपालकः ।
व्योमकेशो भीमवेशो गौरीपतिरनामयः ॥ १२८ ॥

பஞ்சப்^{3}ரஹ்மஸமுத்பத்தி: க்ஷேத்ரஜ்ஞ: க்ஷேத்ரபாலக: ।
வ்யோமகேஶோ பீ^{4}மவேஶோ கௌ^{3}ரீபதிரநாமய: ॥ 128 ॥

960. பஞ்சப்ரம்ம ஸமுத்பத்தி: — பிரம்மா, விஷ்ணு, ருத்திரன், மஹேச்வரன், ஸதாசிவன் என்ற ஐந்து மூர்த்திகளையும் உண்டு பண்ணுபவர்; 961. க்ஷேத்ரக்ஞ: — உலகில் நிறைந்தவர்; 962. க்ஷேத்ரபாலக — நிலபுலன்களைக் காப்பாற்றுபவர்; 963. வ்யோமகேஶ: — ஆகாயத்தையே ஜடையாக உடையவர்; 964. பீமவேஶ: — பயங்கர நிலையில் இருப்பவர்; 965. கௌரீபதி: — கௌரி தேவியின் கணவர்; 966. அநாமய: — நோயற்றவர்.

भवाब्धितरणोपायो भगवान्भक्तवत्सलः ।
वरो वरिष्ठो नेदिष्ठः प्रियः प्रियतमः सुधीः ॥ १२९ ॥

ப^{4}வாப்^{3}தி^{4}தரணோபாயோ ப^{4}க^{3}வாந்ப^{4}க்தவத்ஸல: ।
வரோ வரிஷ்டோ^{2} நேதி^{3}ஷ்ட்ட^{2}: ப்ரிய: ப்ரியதம: ஸுதீ^{4}: ॥129॥

967. பவாப்தி தரணோபாய: — பிறவிக் கடலைத் தாண்டுவதற்கு உதவியாக இருப்பவர்; 968. பகவான்: — ஆறு விதமான செல்வங்கள் நிறைந்தவர்; 969. பக்தவத்ஸல: — பக்தர்களிடம் அன்புள்ளவர்; 970. வர: — மேலானவர்; 971. வரிஷ்ட: — மிகவும் உயர்ந்தவர்; 972. நேதிஷ்ட: — அருக்ல் உள்ளவர்; 973. ப்ரிய: — அன்புள்ளவர்; 974. ப்ரியதம: — மிகவும் அன்புள்ளவர்; 975. ஸுதீ: — நல்ல புத்தியாக இருப்பவர்.

यन्ता यविष्ठः क्षोदिष्ठः स्थविष्ठो यमशासनः ।
हिरण्यगर्भो हेमाङ्गो हेमरूपो हिरण्यदः ॥ १३० ॥

யந்தா யவிஷ்ட^{2}ஃ க்ஷோதி^{3}ஷ்ட^{2}ஃ ஸ்த^{2}விஷ்டோ^{2} யமஶாஸநஃ ।
ஹிரண்யக^{3}ர்ப்போ^{4} ஹேமாங்கோ^{3} ஹேமரூபோ ஹிரண்யத^{3}ஃ ॥130॥

976. யந்தா — எல்லாவற்றையும் நடத்துபவர்; 977. யவிஷ்டஃ — இளமைப் பருவத்தினர்; 978. க்ஷோதிஷ்டஃ — நடு வயதினர்; 979. ஸ்தவிஷ்டஃ — வயது முதிர்ந்தவர்; 980. யமஶாஸநஃ — *(மார்க்கண்டேயர்க்காக)* யமனைத் தண்டித்தவர்; 981. ஹிரண்ய கர்ப்பஃ — ப்ரம்ம தேவனாய் இருப்பவர்; 982. ஹேமாங்கஃ — தங்கமயமான சரீர உறுப்புக்களையுடையவர்; 983. ஹேமரூபஃ — தங்கமே உருவமானவர்; 984. ஹிரண்யதஃ — தங்கத்தைக் கொடுப்பவர்.

ब्रह्मज्योतिरनावेक्ष्यश्चामुण्डजनको रविः ।
मोक्षार्थिजनसंसेव्यो मोक्षदो मोक्षनायकः ॥ १३१ ॥

ப்^{3}ரஹ்மஜ்யோதிரநாவேக்ஷ்யஶ்சாமுண்ட^{3}ஜநகோ ரவிஃ ।
மோக்ஷார்த்தி^{2}ஜநஸம்ஸேவ்யோ மோக்ஷதோ^{3} மோக்ஷநாயகஃ ॥ 131 ॥

985. ப்ரம்மஜ்யோதிஃ — பெரும் ஒளிப் பிழம்பாய் இருப்பவர்; 986. அநாவேக்ஷ்யஃ — காண முடியாதவர்; 987. சாமுண்ட ஜநகஃ — சண்டி தேவியின் தந்தை; 988. ரவிஃ — சூரியனாய் இருப்பவர்; 989. மோக்ஷார்த்தி ஜநஸம் ஸேவ்யஃ — மோக்ஷத்தை விரும்பும் ஜனங்களால் வணங்கப்படுபவர்; 990. மோக்ஷதஃ — மோக்ஷம் கொடுப்பவர்; 991. மோக்ஷநாயகஃ — மோக்ஷத்தின் தலைவர்.

महाश्मशाननिलयो वेदाश्वो भूरथस्थिरः ।
मृगव्याधो धर्मधामा प्रच्छिन्नस्फटिको रविः ॥ १३२ ॥

மஹாஶ்மஶாநநிலயோ வேதா^{3}ஶ்வோ பூ^{4}ரத^{2}ஸ்தி^{2}ரஃ ।
ம்ருக^{3}வ்யாதோ^{4} த^{4}ர்மதா^{4}மா ப்ரச்சி^{2}ந்நஸ்ப^{2}டிகோ ரவிஃ ॥ 132 ॥

992. மஹாஶ்மசாந நிலயঃ — உலக முடிவில் நிறைந்து போன சுடுகாட்டில் இருப்பவர்; 993. வேதாஶ்வঃ — வேதங்களைக் குதிரையாகக் கொண்டவர்; 994. பூரதঃ — பூமியைத் தேராகக் கொண்டவர்; 995. ஸ்திரঃ — அசைவற்றிருப்பவர்; 996. ம்ருக வ்யாதঃ — ம்ருகங்களை வேட்டை ஆடும் வேடன் வடிவானவர்; 997. தர்மதாமாঃ — தர்மத்திற்கு இருப்பிடமானவர்; 998. ப்ரச்சின்ன ஸ்படிகঃ — ஸ்படிகம் போன்றவர்; 999. ரவிঃ — சூரியன் போன்று ஒளி மிக்கவர்.

सर्वज्ञः परमार्थात्मा ब्रह्मानन्दाश्रयो विधुः ।
महेश्वरो महादेवः परब्रह्म सदाशिवः ॥ १३३ ॥

ஸர்வஜ்ஞঃ ப்ரமார்த்தா²த்மா ப்³ரஹ்மாநந்தா³ஶ்ரயோ விது⁴ঃ ।
மஹேஶ்வரோ மஹாதே³வঃ பரப்³ரஹ்ம ஸதா³ஶிவঃ ॥ 133 ॥

1000. ஸர்வஜ்ஞঃ — அனைத்தையும் அறிந்தவர்; 1001. பரமார்த்தாத்மாঃ — மேலான ஆத்மாவாயிருப்பவர்; 1002. ப்ரஹ்மா நந்தঃ — பிரம்மத்தின் ஆனந்த உருவமானவர்; 1003. ஆஶ்ரயঃ — அனைவருக்கும் இருப்பிடமானவர்; 1004. விதுঃ — சந்திரனாய் இருப்பவர்; 1005. மஹேஶ்வரঃ — எல்லோருக்கும் ஈசன்; 1006. மஹாதேவঃ — எல்லா தேவர்களுக்கும் பெரிய தேவர் *(பெரிய தெய்வம்)*; 1007. பரப்ரஹ்மঃ — உபநிடதங்களில் கூறப்படும் பரப்ரம்மம் என்ற எல்லையற்ற பரம்பொருளாயிருப்பவர்; 1008. ஸதாஶிவঃ — கால பரிச்சேதமில்லாத என்றைக்கும் நித்யமான பரமசிவன், அனுக்ரஹமூர்த்தியான ஸதாசிவன்.

परब्रह्म सदाशिव इति

பரப்³ரஹ்ம ஸதா³ஶிவ இதி

உத்தரபாகம்

பலஶ்ருதி

एवमेतानि नामानि मुख्यानि मम षण्मुख ।
शुभदानि विचित्राणि गौर्यै प्रोक्तानि सादरम् ॥ १ ॥

ஏவமேதாநி நாமாநி முக்2யாநி மம ஷண்முக ।
ஶுப4தா3நி விசித்ராணி கௌ3ர்யை ப்ரோக்தாநி ஸாத3ரம் ॥ 1 ॥

முருகனே! இம்மாதிரி சிறந்தவைகளாயும், பக்தர்கள் விரும்பியதைக் கொடுக்கக் கூடியவைகளுமான என்னுடைய இந்த நாமங்கள் கௌரீ தேவிக்குச் சொல்லப்பட்டன.

एतन्नाम जपेद्योग्यो विप्रादिश्च मुनीश्वराः ।
शुचिर्भूत्वा शिवपरो नान्याराधनमोहितः ॥ २ ॥

ஏதந்நாம ஜபேத்3யோக்3யோ விப்ராதி3ஶ்ச முநீஶ்வரா: ।
ஶுசிர்பூ4த்வா ஶிவபரோ நாந்யாராத4நமோஹித: ॥ 2 ॥

பிராம்மணர்கள், முனிவர்கள் மற்றும் இதற்குத் தகுதி உள்ளவர்கள் தூய்மையான உள்ளத்தோடு கூட இந்த நாமங்களை ஜபிக்க வேண்டும்.

बिभूति भूपितवपुः शुद्धो रुद्राक्षभूषणः ।
शिवलिङ्गसमीपस्थो निःसङ्गो निर्जितासनः ॥ ३ ॥

பிபூ4தி பூ4பிதவபு: ஶுத்3தோ4 ருத்3ராக்ஷபூ4ஷண: ।
ஶிவலிங்க3ஸமீபஸ்தோ2 நி:ஸங்கோ3 நிர்ஜிதாஸந: ॥ 3 ॥

உடல் முழுவதும் திருநீறு அணிந்து கொண்டு ருத்ராக்ஷங்களைத் தரித்துக் கொண்டு சிவலிங்கத்தின் அருகில் இருப்பவனாய்த் தனிமையில் ஜபிக்க வேண்டும்.

एकाग्रचित्तनियतो वशी भूतहितेरतः ।
शिवलिङ्गार्चको नित्यं शिवैकशरणः सदा ॥ ४ ॥

ஏகாக்3ரசித்தநியதோ வஶீ பூ4தஹிதேரதஃ ।
ஶிவலிங்கா3ர்சகோ நித்யம் ஶிவைகஶரணஃ ஸதா3 ॥ 4 ॥

மனதை இதிலேயே செலுத்தி புலன்களை அடக்கி ஜீவர்களிடத்தில் கருணையோடு கூட சிவலிங்கத்தை நித்யம் பூஜித்துச் சரணமடைய வேண்டும்.

मम नामानि दिव्यानि यो जपेद्भक्तिपूर्वकम् ।
एवमुक्तगुणोपेतः स देवैः पूजितो भवेत् ॥ ५ ॥

மம நாமாநி தி3வ்யாநி யோ ஜபேத்3ப4க்திபூர்வகம் ।
ஏவமுக்தகு3ணோபேதஃ ஸ தே3வைஃ பூஜிதோ ப4வேத் ॥ 5 ॥

இந்த என்னுடைய நாமங்களை எவனொருவன் பக்தியுடன் ஜபிக்கின்றானோ, அவன் தேவர்களாலும் வணங்கப்பட்டவனாக ஆவான்.

संसारपाशसंबन्धजनमोक्षैकसाधनम् ।
यन्नाम स्मरणं नूनं तदेव सकलार्थदम् ॥ ६ ॥

ஸம்ஸாரபாஶஸம்ப3ந்த4ஜநமோக்ஷைகஸாத4நம் ।
யந்நாம ஸ்மரணம் நூநம் ததே3வ ஸகலார்த்த2த3ம் ॥ 6 ॥

இந்த நாமங்களை நினைப்பதாலேயே ஸம்ஸாரம் என்கிற கட்டிலிருந்து விடுபட்டு நிச்சயம் எல்லாவற்றையும் அடைவான்.

मन्नामैव परं जप्यमहमेवाक्षयार्थदः ।
अहमेव सदासेव्यो ध्येयो मुक्त्यर्थमादरात् ॥ ७ ॥

மந்நாமைவ பரம் ஜப்யமஹமேவாக்ஷயார்த்த2த3ஃ ।
அஹமேவ ஸதா3ஸேவ்யோ த்4யேயோ முக்த்யர்த்த2மாத3ராத் ॥7॥

மேலான இந்த என்னுடைய நாமங்களே ஜபிக்கத் தக்கவை. இது அழிவற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும். என்னைத் தியானித்து வணங்குகிறவன் மோக்ஷத்தை அடைவான்.

विभूतिवज्रकवचैः मन्नामशरपाणिभिः ।
विजयः सर्वदा लभ्यो न तेषां विद्यते भयम् ॥ ८ ॥

விபூ4திவஜ்ரகவசைஃ மந்நாமஶரபாணிபி4ஃ ।
விஜயஃ ஸர்வதா3 லப்4யோ ந தேஷாம் வித்3யதே ப4யம் ॥ 8 ॥

விபூதியைக் கவசமாய்க் கொண்டு, என்னுடைய நாமங்களைப் பாணம் போல் வைத்திருப்பவன் எப்பொழுதும் வெற்றியையே அடைவான்; பயம் இருக்காது.

हे मुक्तिदायक महेश पिनाकपाणे
शम्भो गिरीश हर शङ्कर चन्द्रमौले ।
विश्वेश्वरान्धकरिपो पुरसूदनेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ ९ ॥

ஹே முக்திதா3யக மஹேஶ பிநாகபாணே
ஶம்போ4 கி3ரீஶ ஹர ஶங்கர சந்த்3ரமௌலே ।
விஶ்வேஶ்வராந்த4கரிபோ புரஸூத3நேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யாஃ ॥ 9 ॥

மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பவனே! பிநாகம் என்ற வில்லைக் கையில் கொண்ட சம்புவே, கிரிச, ஹர, சங்கர, சந்த்ரமௌளி, விச்வேச்வர, அந்தகனைக் கொன்றவரே, முப்புரத்தை எரித்தவரே என்று என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் பிறவிப் பயனைப் பெற்றவரா வார்கள்.

देवेश देव जगदीश्वर पञ्चवक्त्र
सोमाग्निभानुनयनाग्निकशूलपाणे ।
गौरीमनोरमण मामरिसूदनेति
ये चार्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १० ॥

தே3வேஶ தே3வ ஜக3தீ3ஶ்வர பஞ்சவக்த்ர
ஸோமாக்3நிபா4நுநயநாக்3நிகஶூலபாணே ।
கௌ3ரீமநோரமண மாமரிஸூத3நேதி
யே சார்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யா: ॥ 10 ॥

தேவர்களுக்கு ஈசனே, தேவனே. உலகிற்குத் தலைவரே, ஐந்து முகம் கொண்டவரே, ஸூரியன், சந்திரன், அக்னி மூன்றையும் கண்களாகக் கொண்டவரே, சூலத்தைக் கையில் கொண்டவரே, கௌரீ தேவியின் மனத்திற்கு மகிழ்ச்சியைத் தருபவரே, பகைவர்களை அழிப்பவரே என்று இவ்வாறு என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் நற்பேறு பெறுவார்கள்.

ये वामदेव भवभञ्जन भूतिभूष
भूदेश खण्डपरशो प्रमथाधिनाथ ।
विश्वाधिक त्रिदशवन्द्य सुरेश्वरेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ ११ ॥

யே வாமதே3வ ப4வப4ஞ்ஜந பூ4திபூ4ஷ
பூ4தே3ஶ க2ண்ட3பரஶோ ப்ரமதா2தி4நாத2 ।
விஶ்வாதி4க த்ரித3ஶவந்த்3ய ஸுரேஶ்வரேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யா: ॥ 11 ॥

வாமதேவனே, பிறவியை அறுப்பவரே, திருநீறு அணிந்தவரே, சிவகணங்களின் தலைவரே, உலகிற்கு அப்பாற்பட்டவன், தேவர்களால் தொழப்பட்டவன் என்று என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் போற்றத் தக்கவர்கள்.

ये सर्वभालनयनामलविश्वमूर्ते
श्रीनीलकण्ठ वरदोत्तम विश्वबाहो ।
भर्ग त्रिलोचन भगाक्ष हराजरेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १२ ॥

யே ஸர்வபா⁴லநயநாமலவிஶ்வமூர்த்தே
ஶ்ரீநீலகண்ட்ட² வரதோ³த்தம விஶ்வபா³ஹோ ।
ப⁴ர்க³ த்ரிலோசந ப⁴கா³க்ஷ ஹராஜரேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத³ந்தி த ஏவ த⁴ந்யாஃ ॥ 12 ॥

நெற்றியில் கண்ணுடையவரே, உலகத்தில் உறைபவரே, நீல கண்டனே, பக்தர்களுக்கு நிறைய கொடுப்பவரே, உயர்ந்தவரே, மூன்று கண்களையுடையவரே, பகனுடைய கண்ணைப் பிடுங்கிய வரே, பிறப்பற்றவரே என்று என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் உத்தமர்கள்.

ये विष्णुवल्लभ सदाशिव कालकाल
कालाग्निरुद्र करुणाकर दीनबन्धो ।
कर्पूरगौर परमेश महेश्वरेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १३ ॥

யே விஷ்ணுவல்லப⁴ ஸதா³ஶிவ காலகால
காலாக்³நிருத்³ர கருணாகர தீ³நப³ந்தோ⁴ ।
கர்பூரகௌ³ர பரமேஶ மஹேஶ்வரேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத³ந்தி த ஏவ த⁴ந்யாஃ ॥ 13 ॥

ஏ விஷ்ணுவல்லப, சதாசிவ, காலனை வென்றவரே, உலக முடிவில் தாண்டவம் புரிபவரே, கருணைக் கடலே, ஏழைகளின் பந்துவே, கற்பூரம் போன்று வெளுத்த திருமேனியுடையவரே, பரமேச, மஹேச்வர என்று இவ்வாறு என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் மேலானவர்கள்.

ये भीम रुद्र वृषभध्वज वीरभद्र
भद्रावतार भगवन्भव भव्यरूप ।
निःसङ्ग निर्मल निरञ्जन निर्गुणेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १४ ॥

யே பீ4ம ருத்3ர வ்ருஷப4த்4வஜ வீரப4த்3ர
ப4த்3ராவதார ப4க3வந்ப4வ ப4வ்யரூப ।
நிஃஸங்க3 நிர்மல நிரஞ்ஜந நிர்கு3ணேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யாஃ ॥ 14 ॥

பயங்கரமானவரே, பிறவித் துன்பத்தைப் போக்குபவரே, விருஷபத்தைக் கொடியில் கொண்டவரே, வீரபத்ரராகத் தோன்றியவரே, மங்கள மூர்த்தியானவரே, அறுகுண பரிபூர்ணரே, பவன் என்னும் திருநாமமுடையவரே, சங்கமற்றவரே, நிர்மலரே, நிரஞ்ஜனரே, முக்குணங்கட்கப்பாற்பட்ட நிர்க்குண பிரம்ம வடிவினரே என்று என்னை இவ்வாறு பூஜிப்பவர்கள் மேலானவர்கள் ஆவார்கள்.

ये शुद्ध षण्मुखगुरो नृप शापहस्त
शार्दूलचर्मवसनाव्यय सत्यसङ्ग ।
शैलाधिराजनिलय त्रिपुरान्तकेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १५ ॥

யே ஶுத்3த4 ஷண்முக2கு3ரோ ந்ருப ஶாபஹஸ்த
ஶார்தூ3லசர்மவஸநாவ்யய ஸத்யஸங்க3 ।
ஶைலாதி4ராஜநிலய த்ரிபுராந்தகேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யாஃ ॥ 15 ॥

பரிசுத்தமானவரே, ஆறுமுகனுக்குக் குருவே, அரசரே, மானைக் கையில் கொண்டவரே, புலித் தோலைப் போர்த்தியவரே, அழிவற்றவரே, இமயத்தில் வசிப்பவரே, முப்புரத்தை எரித்தவரே என்று என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள்.

ये भक्तवत्सल जटापटलावलम्बि
बालेन्दुखण्डरुचिमण्डलमण्डिताङ्ग ।
रत्नस्फुरद्भुजगराजविभूषणेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १६ ॥

யே ப4க்தவத்ஸல ஜடாபடலாவிலம்பி3
பா3லேந்து3க2ண்ட3ருசிமண்ட3லமண்டி3தாங்க3 ।
ரத்நஸ்பு2ரத்3பு4ஜக3ராஜவிபூ4ஷணேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யா: ॥ 16 ॥

பக்தர்களிடம் அன்புள்ளவரே, முடியில் பிறைச் சந்திரனைக் கொண்டவரே, ரத்தினங்களோடு கூடிய பாம்புகளால் அணி செய்யப்பட்டவரே என்று இவ்வாறு என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் மேலானவர்கள்.

ये कालकूटविषभीति भयार्तदेह
संरक्षकाद्यविषयाक्षिसमस्तसाक्षिन् ।
सूक्ष्मातिसूक्ष्म शिव दक्षमखान्तकेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १७ ॥

யே காலகூடவிஷபீ4தி ப4யார்த்ததே3ஹ
ஸம்ரக்ஷகாத்3யவிஷயாக்ஷிஸமஸ்தஸாக்ஷிந் ।
ஸூக்ஷ்மாதிஸூக்ஷ்ம ஶிவ த3க்ஷமகா2ந்தகேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யா: ॥ 17 ॥

காலகூட விஷத்தினால் பயமடைந்த தேவர்களைக் காப்பாற்றியவரே, எல்லாவற்றிற்கும் சாட்சியானவரே, மிகவும் நுட்பமானவரே, சிவபெருமானே, தக்ஷ யக்ஞத்தை அழித்தவரே என்று என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் மறு பிறவியை அடைய மாட்டார்கள்.

ये सोम साम्ब शिपिविष्ट जगन्निवास
कैलासवास मनुहृत्कमलनिवास ।
सोमावतंस शितिकण्ठ शिवाप्रियेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १८ ॥

யே ஸோம ஸாம்ப3 ஶிபிவிஷ்ட ஜக3ந்நிவாஸ
கைலாஸவாஸ மநுஹ்ருத்கமலநிவாஸ ।
ஸோமாவதம்ஸ ஶிதிகண்ட2 ஶிவாப்ரியேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யா: ॥ 18 ॥

ஸோமனே, அம்பிகையோடு கூடியவரே, ஜீவனிடத்தில் பரமனாய் இருப்பவரே, உலகத்திற்கு இருப்பிடமானவரே, கயிலை மலையில் வசிப்பவரே, மனுவின் இதயத்தைக் கோயிலாகக் கொண்டவரே, சந்திரனை முடியில் கொண்டவரே, கருத்த கழுத்தையுடையவரே, அம்பிகைக்கு அன்பு உடையவரே என்று என்னைப் பூஜிப்பவர்கள் உயர்ந்தவர்கள்.

ये यज्ञ शाश्वत वृषासन धर्मधाम
यज्ञादिकर्मफलदायक यज्ञमूर्ते ।
सृष्टिस्थितिप्रलवकारण सात्त्विकेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ १९ ॥

யே யஜ்ஞ ஶாஶ்வத வ்ருஷாஸந த4ர்மதா4ம
யஜ்ஞாதி3கர்மப2லதா3யக யஜ்ஞமூர்த்தே
ஸ்ருஷ்டிஸ்தி2திப்ரலவகாரண ஸாத்விகேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யாஃ ॥ 19 ॥

யக்ஞரூபனே, எப்போதும் இருப்பவரே, தர்மத்துக்கு இருப்பிடமானவரே, யாகம் முதலிய வகைகளில் பயனைக் கொடுப்பவரே, வேள்வியே வடிவானவரே, படைத்தல்-காத்தல்-அழித்தல்களுக்குக் காரணமானவரே என்று என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் வணங்கத் தக்கவர்கள்.

ये नीललोहित दिगम्बर कृत्तिवासः
श्रीकण्ठ शान्त निरुपाधिक निर्विकार ।
मृत्युञ्जयाव्यय निधीश गणेश्वरेति
मामर्चयन्त्यनुमुदन्ति त एव धन्याः ॥ २० ॥

யே நீலலோஹித தி3க3ம்ப3ர க்ருத்திவாஸஃ
ஶ்ரீகண்ட2 ஶாந்த நிருபாதி4க நிர்விகார ।
ம்ருத்யுஞ்ஜயாவ்யய நிதீ4ஶ க3ணேஶ்வரேதி
மாமர்சயந்த்யநுமுத3ந்தி த ஏவ த4ந்யாஃ ॥ 20 ॥

கருப்பும், சிவப்பும் கலந்தவரே, திசைகளை ஆடையாகக் கொண்டவரே, யானைத் தோல் போர்த்தியவரே, விஷத்தைக் கழுத்தில் கொண்டவரே, சாந்த ஸ்வரூபியே, சேர்க்கை இல்லாதவரே, மாறுதல் இல்லாதவரே, யமனை வென்றவரே, குபேரனே, கணபதியே என்று இவ்வாறு என்னை அர்ச்சனை செய்பவர்கள் பிறவிக் கடலைக் கடந்தவர்கள் ஆவார்கள்.

मन्नामामृतपायिनः स्वजननीस्तन्यं पुनः सर्वदा
मा काङ्क्षन्ति न चाप्नुवन्ति सततं मत्पादपद्मार्चकाः ।
मल्लिङ्गार्चन तत्परा मम हिता मल्लोक एवानिशं
संतिष्ठन्ति निरस्तदुःखनिकरा मद्भक्तवर्या मुदा ॥ २१ ॥

மந்நாமாம்ருதபாயிநஃ ஸ்வஜநநீஸ்தந்யம் புநஃ ஸர்வதா3
மா காங்க்ஷந்தி ந சாப்நுவந்தி ஸததம் மத்பாத3பத்3மார்சகாஃ ।
மல்லிங்கா3ர்சந தத்பரா மம ஹிதா மல்லோக ஏவாநிஶம்
ஸந்திஷ்ட2ந்தி நிரஸ்தது3ஃக2நிகரா மத்3ப4க்தவர்யா முதா3 ॥ 21 ॥

என்னுடைய நாமங்களாகிய அம்ருதத்தைச் சாப்பிட்டவன் மறுபடியும் தாய் வயிற்றில் பிறக்க மாட்டான். என் பாதத்தைத் தொழுபவர்கள், சிவலிங்கத்தையே அர்ச்சிப்பவர்கள் ஆகிய இவர்கள் துன்பங்களைக் கடந்து மகிழ்ச்சியுடன் எனது உலகத்தில் வசிப்பார்கள்.

मल्लिङ्गसम्पूजनसक्तचित्ता मद्भक्तपूजार्थमुपात्तविद्याः ।
मन्नामसंकीर्तनमात्रमत्ता वसन्ति मन्नाम सुधैकचित्ताः ॥ २२ ॥

மல்லிங்க3ஸம்பூஜநஸக்தசித்தா
மத்3ப4க்தபூஜார்த்த2முபாத்தவித்3யாஃ ।
மந்நாமஸங்கீர்த்தநமாத்ரமத்தா வஸந்தி மந்நாம
ஸுதை4கசித்தாஃ ॥ 22 ॥

சிவலிங்கத்தைப் பூஜிக்க ஆசையுள்ள மனத்தினர், ஐந்தெழுத்தைப் பெற்றவர்கள், எனது நாமங்களைப் பாடுபவர்கள், அவற்றிலேயே ஒடுங்கியிருப்பார்கள்.

सन्तः क्वचित्सन्ति नितान्तमीशमन्तःस्थितं सन्ततमर्चयन्तः ।
मामेव विश्वेशमनाद्यनन्तममोघवेद्यं निगमादिमेकम् ॥ २३ ॥

ஸந்த: க்வசித்ஸந்தி நிதாந்தமீஶமந்த:ஸ்தி2தம் ஸந்ததமர்சயந்த: ।
மாமேவ விஶ்வேஶமநாத்3யநந்தமமோக4வேத்3யம் நிக3மாதி3மேகம் ॥ 23 ॥

தனிமையில் தன் உள்ளத்தில் இருக்கும் என்னை எப்பொழுதும் அர்ச்சனை செய்து, உலகத்திற்குத் தலைவன், தொடக்கம் முடிவு இல்லாதவன், மறைகளின் முதல்வன் என்று அறிந்த நல்லோர்கள் எங்கோ சில இடங்களில் வாழ்கிறார்கள்.

सूत उवाच—
इत्युदीरितमाकर्ण्य महादेवेन तद्वचः ।
संतुष्टः षण्मुखः शम्भुं तुष्टाव गिरिजासुतः ॥ २४ ॥

ஸூத உவாச—
இத்யுதீ3ரிதமாகர்ண்ய மஹாதே3வேந தத்3வச: ।
ஸந்துஷ்ட: ஷண்முக: ஶம்பு4ம் துஷ்டாவ கி3ரிஜாஸுத: ॥ 24 ॥

ஸூதர் சொன்னார் — இவ்வாறு மஹாதேவரால் சொல்லப் பட்டவைகளைக் கேட்ட ஆறுமுகன் சம்புவைத் துதித்தார்.

षण्मुख उवाच—
देवदेव जगन्नाथ देवदेवोत्तम प्रभो ।
देववेदान्तवेद्येश जगज्जन्मैक कारण ॥ २५ ॥

ஷண்முக2 உவாச—
தே3வதே3வ ஜக3ந்நாத2 தே3வதே3வோத்தம ப்ரபோ4 ।
தே3வவேதா3ந்தவேத்3யேஶ ஜக3ஜ்ஜந்மைக காரண ॥ 25 ॥

ஆறுமுகன் கூறினார் — தேவதேவனே, உலகத் தலைவனே, தேவர்களுக்குப் பிரபுவே, வேத வேதாங்கங்களால் அறியத் தக்கவரே, உலகம் உண்டாவதற்குக் காரணமானவரே.

निराश्रयाखिलाधार निर्द्वन्द्व निरुपाधिक ।
निष्कलङ्क निराकार विकाररहितानघ ॥ २६ ॥

நிராஶ்ரயாகி[2]லாதா[4]ர நிர்த்[3]வந்த்[3]வ நிருபாதி[4]க ।
நிஷ்கலங்க நிராகார விகாரரஹிதாக[4] ॥ 26 ॥

ஆதாரமற்றவரே, எல்லோருக்கும் ஆதரவாயிருப்பவரே, இரண்டற்றவரே, சேர்க்கை இல்லாதவரே, குறைவில்லாதவரே, உருவம் இல்லாதவரே, மாறுதல் அற்றவரே.

महादेवाभराधीश वृषांक वृषवाहन ।
वृषभध्वज विश्वेश त्रिपुरान्तक शङ्कर ॥ २७ ॥

மஹாதே[3]வாப[4]ராதீ[4]ஶ வ்ருஷாங்க வ்ருஷவாஹந ।
வ்ருஷப[4]த்[4]வஜ விஶ்வேஶ த்ரிபுராந்தக ஶங்கர ॥ 27 ॥

மஹாதேவரே, தேவர்கள் தலைவரே, விருஷபத்தைக் கொடியாகக் கொண்டவரே, காளை மாட்டை வாகனமாகக் கொண்டவரே, உலகத் தலைவரே, முப்புரம் எரித்தவரே, உலகத்திற்கு நன்மையைச் செய்பவரே.

कालकाल कृपासिन्धो शितिकण्ठ शिवाप्रिय ।
त्रिकाग्निकालकालात्मन् कालाधारप्रवर्तक ॥ २८ ॥

காலகால க்ருபாஸிந்தோ[4] ஶிதிகண்ட்ட[2] ஶிவாப்ரிய ।
த்ரிகாலாக்[3]நிகாலகாலாத்மந் காலாதா[4]ரப்ரவர்த்தக ॥ 28 ॥

காலகாலனே, கருணைக் கடலே, கருத்த கழுத்து உடையவரே, பார்வதியிடம் அன்பு கொண்டவரே, அக்னிஹோத்ர உருவானவரே, காலமாயிருப்பவரே.

मनोन्मन मनोनन्त व्योमकेश जगत्पते ।
भूतेश भूतसंघात्मन् भूतैकनिलयामल ॥ २९ ॥

மநோந்மந மநோநந்த வ்யோமகேஶ ஜக3த்பதே ।
பூ4தேஶ பூ4தஸங்கா4த்மந் பூ4தைகநிலயாமல ॥ 29 ॥

மனோன்மனரே, முடிவற்றவரே, ஆகாயத்தை ஜடையாக உடையவரே, உலகத் தலைவரே, பூதக் கூட்டங்களின் தலைவரே.

विभूति भूषण श्रीमन् भस्मोद्धूलितविग्रह ।
कैलासशिखरावास कृत्तिवास महेश्वर ॥ ३० ॥

விபூ4தி பூ4ஷண ஶ்ரீமாந் ப4ஸ்மோத்3த்4ருலிதவிக்3ரஹ ।
கைலாஸஶிக2ராவாஸ க்ருத்திவாஸ மஹேஶ்வர ॥ 30 ॥

திருநீறு அணிந்தவரே, செல்வம் நிறைந்தவரே, திருநீறு பூசிய உடலை உடையவரே, திருக்கயிலை சிகரத்தில் வசிப்பவரே, யானைத் தோலை உடுத்தியவரே, மஹேச்வரரே.

कपालमालाभरण जरामरणवर्जित ।
योगिवृन्दैकमन्दार वृन्दारकवरार्चित ॥ ३१ ॥

கபாலமாலாப4ரண ஜராமரணவர்ஜித ।
யோகி3வ்ருந்தை3கமந்தா3ர வ்ருந்தா3ரகவரார்ச்சித ॥ 31 ॥

மண்டை ஓடுகளினால் அமைந்த மாலையை உடையவரே, கிழத் தன்மை - மரணம் இவை அற்றவரே, யோகிக் கூட்டங் களால் நன்கு பூஜிக்கப்பட்டவரே.

योगिहृत्पङ्कजारूढ निगूढनिजविग्रह ।
गल्लमण्डलसम्भ्राजन्मणिकुण्डलमण्डित ॥ ३२ ॥

யோகி3ஹ்ருத்பங்கஜாரூட4 நிகூ3ட4நிஜவிக்3ரஹ ।
க3ல்லமண்ட3லஸம்ப்4ராஜந்மணிகுண்ட3லமண்டி3த ॥ 32 ॥

யோகிகளின் இருதயத் தாமரைகளில் வீற்றிருப்பவரே, மணி குண்டலம் அணிந்தவரே.

अनन्तचण्डमार्तण्डमण्डलाधिकसुप्रभ ।
हिरण्यबाहो विश्वात्मन् संसारर्णवतारक ॥ ३३ ॥

அநந்தசண்ட^{3}மார்த்தண்ட^{3}மண்ட^{3}லாதி^{4}கஸுப்ரப^4 ।
ஹிரண்யபா^{3}ஹோ விஶ்வாத்மந் ஸம்ஸாரர்ணவதாரக ॥ 33 ॥

கடுமையான சூரிய ஒளியைக் காட்டிலும் மேலான ஒளி உடையவரே, தங்க மயமான கையை உடையவரே, உலகம் ஆனவரே, பிறவிக் கடலைத் தாண்டி வைப்பவரே.

विश्वतोमुख सर्वात्मन् विश्वतश्चरणाचर ।
विश्वतोलोचनानन्त व्योमकेश सदाशिव ॥ ३४ ॥

விஶ்வதோமுக^2 ஸர்வாத்மந் விஶ்வதஶ்சரணாசர ।
விஶ்வதோலோசநாநந்த வ்யோமகேஶ ஸதா^{3}ஶிவ ॥ 34 ॥

உலகத்தையே முகமாகக் கொண்டவரே, எல்லா ஆத்மாவுமானவரே, உலகம் நிறைந்த திருவடியுடையவரே, எங்கும் பார்க்கும் கண்கள் உள்ளவரே, ஆகாயத்தையே ஜடையாக உடையவரே, ஸதாசிவப் பெருமானே.

ज्येष्ठ श्रेष्ठ समस्तात्मन् व्यापकानन्तविग्रह ।
त्रिशूलपाणे खट्वाङ्गिन्निःसङ्ग निगमाश्रय ॥ ३५ ॥

ஜ்யேஷ்ட^2 ஶ்ரேஷ்ட^2 ஸம்ஸ்தாத்மந் வ்யாபகாநந்தவிக்^{3}ரஹ ।
த்ரிஶூலபாணே க^{2}ட்வாங்கி^{3}ந்நிஃஸங்க^3 நிக^{3}மாஶ்ரய ॥ 35 ॥

மூத்தவரே, உயர்ந்தவரே, எல்லாம் ஆத்மாவானவரே, எங்கும் நிறைந்தவரே, சூலமேந்தியவரே, கட்வாங்கம் என்னும் ஆயுதம் ஏந்தியவரே, கூட்டத்தில் சேராதவரே, வேதத்தை இருப்பிடமாகக் கொண்டவரே.

निराश्रय निराधार परब्रह्म परात्पर ।
ब्रह्मानन्दैकनिलय मयस्कर निरीश्वर ॥ ३६ ॥

நிராஶ்ரய நிராதா^{4}ர பரப்^{3}ரஹ்ம பராத்பர ।
ப்^{3}ரஹ்மாநந்தை^{3}கநிலய மயஸ்கர நிரீஶ்வர ॥ 36 ॥

தனக்கு ஆதரவு தேவையில்லாதவரே, பரப் பிரம்மமே, ப்ரம்மானந்தத்தையே இருப்பிடமாகக் கொண்டவரே, பேரின்ப மளிப்பவரே, தனக்கு நிகரில்லாதவரே.

सत्त्वप्रधान सत्त्वात्मन्नानन्दमय सर्वदा ।
महाश्मशाननिलय महाप्रेतासनस्थित ॥ ३७ ॥

ஸத்த்வப்ரதா^{4}ந ஸத்வாத்மந்நாநந்த^{3}மய ஸர்வதா^{3} ।
மஹாஶ்மஶாநநிலய மஹாப்ரேதாஸநஸ்தி^{2}த ॥ 37 ॥

நற்குணங்கள் நிறைந்தவரே, மகிழ்ச்சியே உருவானவரே, பெரிய இடுகாட்டில் உள்ளவரே, அனைத்தும் ஒடுங்கும் மஹா ஸம்ஹார காலத்தில் உயிர் நீங்கி விழுந்த தேவர்களின் சடலங்களை ஆசனமாகக் கொண்டவரே.

पिनाकपाणे दुष्टारे स्विष्टलोकैकजीवन ।
स्वेच्छाकृतावतारेश दग्ध त्रिपुरकानन ॥ ३८ ॥

பிநாகபாணே து^{3}ஷ்டாரே ஸ்விஷ்டலோகைகஜீவந ।
ஸ்வேச்சா^{2}க்ருதாவதாரேஶ த^{3}க்^{3}த^{4} த்ரிபுரகாநந ॥ 38 ॥

பிநாகம் என்ற வில்லைக் கையில் கொண்டவரே, துஷ்டர்களின் பகைவரே, நல்லோர்களைக் காப்பவரே, இஷ்டப்பட்ட போது அவதாரம் எடுப்பவரே, முப்புரமாகிய காட்டை எரித்தவரே.

वशीकृतानन्तवन सोमसूर्याग्निलोचन ।
मुनिचित्तसमासीन कालकूटविषादन ॥ ३९ ॥

வஶீக்ருதாநந்தவந ஸோமஸூர்யாக்^{3}நிலோசந ।
முநிசித்தஸமாஸீந காலகூடவிஷாத^{3}ந ॥ 39 ॥

அனைத்தும் தன் வசமாகக் கொண்டவரே, சந்திரன்-சூரியன்-அக்னி இவைகளைக் கண்களாய்க் கொண்டவரே, முனிவர்களின் மனதில் உள்ளவரே, காலகூட விஷத்தைச் சாப்பிட்டவரே.

कंदर्पदर्पदलन वृषाधीशैकवाहन ।
दुष्टारिसंघशमन दुर्लङ्घ्यदृढशासन ॥ ४० ॥

கந்த3ர்ப்பத3ர்ப்பத3லந வ்ருஷாதீ4ஶைகவாஹந ।
து3ஷ்டாரிஸங்க4ஶமந து3ர்லங்க்4யத்3ருட4ஶாஸந ॥ 40 ॥

காமனின் கர்வத்தை அழித்தவரே, நந்திகேசனை வாஹனமாகக் கொண்டவரே, துஷ்டக் கூட்டங்களை அடக்குபவரே, மீற முடியாத கட்டளைகளை இடுபவரே.

अप्रधृष्यानिरीक्ष्याथ तेजः पुञ्जनिरञ्जन ।
सूतीकृतस्वतन्त्रेष्टहितकृच्चतुरानन ॥ ४१ ॥

அப்ரத்4ருஷ்யாநிரீக்ஷ்யாத2 தேஜஃ புஞ்ஜநிரஞ்ஜந ।
ஸூதீக்ருதஸ்வதந்த்ரேஷ்டஹிதக்ருச்சதுராநந ॥ 41 ॥

அளவிட முடியாதவரே, ஒளிக் கூட்டமானவரே, மாசற்றவரே, நான்முகனைச் சாரதியாகக் கொண்டவரே.

हेमाद्रिशिखरस्वच्छ रत्नचारुस्थितासन ।
महोदर महावीर महाशूर जनेश्वर ।
महावीराद्भुताकार सर्वलोकप्रभाकर ॥ ४२ ॥

ஹேமாத்3ரிஶிக2ரஸ்வச்ச2 ரத்நசாருஸ்தி2தாஸந ।
மஹோத3ர மஹாவீர மஹாஶூர ஜநேஶ்வர ।
மஹாவீராத்3பு4தாகார ஸர்வலோகப்ரபா4கர ॥ 42 ॥

பொன் (மேரு) மலைச் சிகரத்தில் அழகிய ரத்ன சிம்மாஸனத்தில் வீற்றிருப்பவரே, பெரிய வயிறு உடையவரே, மஹா வீரரே, மஹா சூரரே, ஜனங்களுக்குத் தலைவரே, மஹா வீரரும் ஆச்சரிய

மான உருவத்தையும் உடையவரே, ஸகல உலகினுக்கும் ஒளி செய்பவரே.

नमस्ते नमस्ते महादेवशम्भो नमस्ते नमस्ते प्रपन्नैकबन्धो ।
नमस्ते नमस्ते दयासारसिन्धो नमस्ते नमस्ते नमस्ते महेश ॥४३॥

நமஸ்தே நமஸ்தே மஹாதே3வஶம்போ4 நமஸ்தே நமஸ்தே
ப்ரபந்நைகப3ந்தோ4 ।
நமஸ்தே நமஸ்தே த3யாஸாரஸிந்தோ4 நமஸ்தே நமஸ்தே
நமஸ்தே மஹேஶ ॥ 43 ॥

மஹாதேவரே, சம்புவே வணக்கம், வணக்கம் அண்டினவரைக் காக்கும் பந்துவே வணக்கம் வணக்கம், கருணைக் கடலே வணக்கம் வணக்கம், மஹேசனே! வணக்கம் வணக்கம் வணக்கம்.

नमस्ते नमस्ते जगज्जन्महेतो नमस्ते नमस्ते वृषाधीशकेतो ।
नमस्ते नमस्ते महापुण्यसेतो नमस्ते नमस्ते नमस्ते महेश ॥४४॥

நமஸ்தே நமஸ்தே ஜகஜ்ஜந்மஹேதோ நமஸ்தே நமஸ்தே
வ்ருஷாதீ4ஶகேதோ ।
நமஸ்தே நமஸ்தே மஹாபுண்யஸேதோ நமஸ்தே நமஸ்தே
மஹேஶ ॥ 44 ॥

உலகம் உண்டாவதற்குக் காரணமானவரே, காளையைக் கொடியாகக் கொண்டவரே வணக்கம் வணக்கம், பெரும் புண்ணிய வடிவமான மஹேச்வரரே வணக்கம், வணக்கம் வணக்கம்.

नमस्ते नमस्ते महामृत्युहारिन्नमस्ते नमस्ते महादुःखहारीन् ।
नमस्ते नमस्ते महापापहारिन् नमस्ते नमस्ते नमस्ते महेश ॥४५॥

நமஸ்தே நமஸ்தே மஹாம்ருத்யுஹாரிந்நமஸ்தே நமஸ்தே
மஹாது3ஃக2ஹாரீந் ।
நமஸ்தே நமஸ்தே மஹாபாபஹாரிந் நமஸ்தே நமஸ்தே நமஸ்தே
மஹேஶ ॥ 45 ॥

மரண பயத்தை ஒழிப்பவரே, பெரிய துன்பங்களை எல்லாம் போக்குபவரே வணக்கம் வணக்கம், பெரிய பாவங் களையெல்லாம் அழிப்பவரே, மஹேசரே வணக்கம் வணக்கம் வணக்கம்.

नमस्ते नमस्ते सदा चन्द्रमौले नमस्ते नमस्ते सदाशूलपाणे ।
नमस्ते नमस्ते ह्यपर्णैकजाने नमस्ते नமस्ते महादुःखहारीन् ॥४६॥

நமஸ்தே நமஸ்தே ஸதா³ சந்த்³ரமௌலே நமஸ்தே நமஸ்தே ஸதா³ஶூலபாணே ।
நமஸ்தே நமஸ்தே ஹ்யபர்ணைகஜாநே நமஸ்தே நமஸ்தே மஹாது³:க²ஹாரீந் ॥ 46 ॥

எப்பொழுதும் சந்திரனைத் தலையில் கொண்டவரே, சூல பாணியே வணக்கம் வணக்கம், அபர்ணா என்ற பெயர் பெற்ற உமா தேவியின் கணவரே, பெருந்துக்கங்களை எல்லாம் போக்கடிப்பவரே வணக்கம் வணக்கம்.

यस्य स्वरूपं न विदुः सुरासुरा यस्य स्वरूपं न विदुर्मुनीश्वराः ।
यस्य स्वरूपं न विदुर्यमेश्वराः तमेवनित्यं शिवमेवमीडे ॥ ४७ ॥

யஸ்ய ஸ்வரூபம் ந விது³: ஸுராஸுரா யஸ்ய ஸ்வரூபம் ந விது³ர்முநீஶ்வரா: ।
யஸ்ய ஸ்வரூபம் ந விது³ர்யமேஶ்வரா: தமேவநித்யம் ஶிவமேவமீடே³ ॥ 47 ॥

எவருடைய உண்மையான வடிவத்தை தேவர்களும் அசுரர் களும், முனிவர்களும், ஐம்புலன்களையும் வென்றவர்களுடம் கூட அறிய மாட்டார்களோ அத்தகைய சிவபெருமானையே துதிக்கின்றேன்.

यस्य स्वरूपं निगमैकगम्यं यस्यस्वरूपं निजमेकगम्यम् ।
यस्य स्वरूपं परमैकगम्यं तमेवनित्यं शिवमेवमीडे ॥ ४८ ॥

யஸ்ய ஸ்வரூபம் நிக^{3}மைகக^{3}ம்யம் யஸ்யஸ்வரூபம்
நிஜமேகக^{3}ம்யம் ।
யஸ்ய ஸ்வரூபம் பரமைகக^{3}ம்யம் தமேவநித்யம்
ஶிவமேவமீடே^{3} ॥ 48 ॥

எவருடைய உண்மையான உருவம் வேதங்களினாலேயே அறியக் கூடியதோ, எவருடைய உருவம் உண்மையான ஆத்ம ஸ்வரூபமோ, எவருடைய உருவம் மேலானதாக அறியக் கூடியதோ, அந்த சிவபெருமானையே எப்பொழுதும் துதிக்கின்றேன்.

संसारदावानलशामकाय मृत्युञ्जयायामितविक्रमाय ।
सुरासुराद्यर्चितपादुकाय शिवासमेताय नमःशिवाय ॥ ४९ ॥

ஸம்ஸாரதா^{3}வாநலஶாமகாய ம்ருத்ஞ்ஜயாயாமிதவிக்ரமாய ।
ஸுராஸுராத்^{3}யர்ச்சிதபாது^{3}காய ஶிவாஸமேதாய நமஃஶிவாய ॥49 ॥

ஸம்ஸாரம் என்னும் காட்டுத் தீயை அணைப்பவரும், எமனை ஜயித்தவரும், அளவிட முடியாத பராக்கிரமமுடைய வரும் தேவர்கள் அசுரர்கள் இவர்களால் அருச்சிக்கப்பட்ட பாதுகைகளையுடையவரும் அம்பிகையோடு கூடியவருமான சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம் (இது முதல் 56வது ச்லோகம் வரை நமஃ சிவாய என்ற பஞ்சாக்ஷர மந்திரத்துடன் ச்லோகம் முடிவடையும்).

घोराधिकाघौघनिवारकाय स्वर्गापवर्गादिफलप्रदाय ।
निरामयायान्धकसूदनाय शिवासमेताय नमःशिवाय ॥ ५० ॥

கோ^{4}ராதி^{4}காகௌ^{4}க^{4}நிவாரகாய ஸ்வர்கா^{3}பவர்கா^{3}தி^{3}ப^{2}லப்ரதா^{3}ய ।
நிராமயாயாந்த^{4}கஸூத^{3}நாய ஶிவாஸமேதாய நமஃஶிவாய ॥50॥

மிகவும் கடுமையான பாவக் கூட்டங்களையும் சேர ஒட்டாது விலக்கியருளுபவரும் ஸ்வர்க்கம் மோக்ஷம் என்ற இரண்டையும் கொடுப்பவரும், நோயற்றவரும், அந்தகன் என்ற அசுரனைக்

கொன்றவரும், சிவா என்ற அம்பிகையோடு உடன் உறை பவருமான சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

कुन्देन्दुशङ्खस्फटिकोपमाय महेश्वरायाश्रितवत्सलाय ।
श्रीनीलकण्ठाय यमान्तकाय शिवासमेताय नमःशिवाय ॥ ५१ ॥

குந்தே3ந்து3ஶங்க2ஸ்ப2டிகோபமாய
மஹேஶ்வராயாஶ்ரிதவத்ஸலாய ।
ஶ்ரீநீலகண்ட்டா2ய யமாந்தகாய ஶிவாஸமேதாய
நமஃஶிவாய ॥ 51 ॥

மல்லிகை மலர், சந்திரன், ஸ்படிகம் இவைகளுக்கு ஒப்பான வெண்மையான நிறத்தையுடையவரும், மஹேச்வரரும், தன்னை அண்டினவர்களிடம் அன்பு கொண்டவரும், திருநீலகண்டரும், யமனுக்கும் முடிவைச் செய்பவரும், அம்பிகையோடு கூடியவருமான சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

भुजङ्गचक्राधिक भूषणाय नानामणिभ्राजितकुण्डलाय ।
कर्पूरगौराय सुरोत्तमाय शिवासमेताय नमःशिवाय ॥ ५२ ॥

பு4ஜங்க3சக்ராதி4க பூ4ஷணாய நாநாமணிப்4ராஜிதகுண்ட3லாய ।
கர்பூரகௌ3ராய ஸுரோத்தமாய ஶிவாஸமேதாய
நமஃஶிவாய ॥ 52 ॥

பாம்பினை அணிகலனாகக் கொண்டவரும், பலவிதமான இரத்தினங்களால் விளங்குகின்ற குண்டலங்களைத் தரித்தவரும், கற்பூரம் போன்ற வெண்மையான திருமேனி உடையவரும், தேவ தேவோத்தமரும், அம்பிகையோடு கூடியவருமான சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

दयासमुद्राय निधीश्वराय धनेशमित्राय सुधामयाय ।
कारुण्यरूपाय मयस्कराय शिवासमेताय नमःशिवाय ॥ ५३ ॥

த3யாஸமுத்3ராய நிதீ4ஶ்வராய த4நேஶமித்ராய ஸுதா4மயாய ।
காருண்யரூபாய மயஸ்கராய ஶிவாஸமேதாய நமஃஶிவாய ॥ 53 ॥

கருணைக் கடலும், செல்வத்துக்குத் தலைவரும், குபேரனின் நண்பரும், அம்ருதமே உருவானவரும், கருணை உருவானவரும், சௌக்கியத்தைச் செய்பவரும், அம்பிகையோடு கூடியவருமான சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

त्रिकाग्निकालाय मनोन्मनाय त्रियम्बकाय त्रिपुरान्तकाय ।
कालाग्निरुद्राय जगन्मयाय शिवासमेताय नमःशिवाय ॥ ५४ ॥

த்ரிகாலாக்3நிகாலாய மநோந்மநாய த்ரியம்ப3காய த்ரிபுராந்தகாய ।
காலாக்3நிருத்3ராய ஜக3ந்மயாய ஶிவாஸமேதாய நமஃஶிவாய ॥ 54 ॥

மூன்று அக்னிகளின் உருவானவரும், மனோன்மனர் என்ற பெயருடையவரும், முக்கண்களையுடையவரும், முப்புரங்களை அழித்தவரும், காலாக்னி ருத்திரரும், உலகமே உருவானவரும், அம்பிகையோடு கூடியவருமான சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

ब्रह्मेन्द्रविष्णवादिसुरार्चिताय देवाधिदेवाय दिगम्बराय ।
अनन्तकल्याणगुणार्णवाय शिवासमेताय नमःशिवाय ॥ ५५ ॥

ப்3ரஹ்மேந்த்3ரவிஷ்ண்வாதி3ஸுரார்ச்சிதாய தே3வாதி4தே3வாய தி3க3ம்ப3ராய ।
அநந்தகல்யாணகு3ணார்ணவாய ஶிவாஸமேதாய நமஃஶிவாய ॥ 55 ॥

பிரமன், இந்திரன், விஷ்ணு முதலிய தேவர்களால் அர்ச்சனை செய்து வணங்கப்பட்டவரும், தேவர்களுக்கெல்லாம் உயர்ந்த தெய்வமும், திசைகளையே ஆடையாகக் கொண்டவரும், எல்லையற்ற சிறந்த மங்களமான குணங்களையுடையவரும், அம்பிகையோடு உடன் உறைபவரும் ஆன சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

वेदान्तवेद्याय महोदयाय कैलासवासाय शिवाधवाय ।
शिवस्वरूपाय सदाशिवाय शिवासमेताय नमःशिवाय ॥ ५६ ॥

வேதா3ந்தவேத்3யாய மஹோத3யாய கைலாஸவாஸாய ஶிவாத4வாய ।
ஶிவஸ்வரூபாய ஸதா3ஶிவாய ஶிவாஸமேதாய நமஃஶிவாய ॥ 56 ॥

வேதாந்தங்களால் அறியத் தக்கவரும், மிகவும் உயர்ந்தவரும், திருக்கயிலாய மலையில் வசிப்பவரும், அம்பிகையின் கணவரும், மங்கள வடிவினரும், அனுக்கிரஹ மூர்த்தியான ஸதாசிவரும், அம்பிகையோடு கூடியவருமான சிவபெருமானுக்கு நமஸ்காரம்.

इति स्तुत्वा महादेवं विश्वव्यापिनमीश्वरम् ।
पुनः पुनः प्रणम्याथ स्कन्दस्तस्थौ कृताञ्जलिः ॥ ५७ ॥

இதி ஸ்துத்வா மஹாதே^{3}வம் விஶ்வவ்யாபிநமீஶ்வரம் ।
புந: புந: ப்ரணம்யாத^{2} ஸ்கந்த^{3}ஸ்தஸ்தௌ^{2} க்ருதாஞ்ஜலி: ॥57॥

மஹாதேவரும், உலகமெங்கும் நிறைந்திருப்பவரும், ஈச்வரருமான சிவராபினை இவ்வாறு துதித்து மீண்டும் மீண்டும் நமஸ்காரம் செய்து கூப்பிய கரங்களுடன் ஆறுமுகன் நின்றார்.

महेश्वरः प्रसन्नात्मा कुमारं नतकन्धरम् ।
प्रीत्या प्रोवाच वचनं सर्वानन्दकरं ततः ॥ ५८ ॥

மஹேஶ்வர: ப்ரஸந்நாத்மா குமாரம் நதகந்த^{4}ரம் ।
ப்ரீத்யா ப்ரோவாச வசநம் ஸர்வாநந்த^{3}கரம் தத: ॥ 58 ॥

மகிழ்ச்சியடைந்தவராகிய பரமேச்வரன் வணக்கத்தோடு நின்ற முருகனைக் குறித்து மிகவும் ப்ரீதியுடன் மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தரக் கூடிய வார்த்தைகளைக் கூறினார்.

महेश्वर उवाच—
प्रहृष्टोऽस्मि प्रसन्नोऽस्मि स्तोत्रेणानेन षण्मुख ।
वरदोऽहं वरान् स्पष्टान् वृणु दास्ये वरानहम् ॥ ५९ ॥

மஹேஶ்வர உவாச—
ப்ரஹ்ருஷ்டோऽஸ்மி ப்ரஸந்நோऽஸ்மி ஸ்தோத்ரேணாநேந ஷண்முக
வரதோ^{3}ऽஹம் வராந் ஸ்பஷ்டாந் வ்ருணு தா^{3}ஸ்யே
வராநஹம் ॥ 59 ॥

மஹேச்வரர் கூறினார் — ஆறுமுகனே! நீ செய்த இந்தத் துதியால் மிகவும் மகிழ்ச்சியும், திருப்தியும் அடைந்தேன். உனக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கேட்பாயாக. அவைகளைக் கொடுக்கின்றேன்.

स्कन्द उवाच—
साम्ब शम्भो महादेव दयासागर शंकर ।
मच्चित्तभ्रमरो नित्यं तवान्तु पदपङ्कजे ॥ ६० ॥

ஸ்கந்த^3 உவாச—
ஸாம்ப^3 ஶம்போ^{4} மஹாதே^{3}வ த^{3}யாஸாக^{3}ர ஶங்கர ।
மச்சித்தப்^{4}ரமரோ நித்யம் தவாந்து பத^{3}பங்க^{3}ஜே ॥ 60 ॥

ஸ்கந்தர் கூறினார் — அம்பிகையோடு கூடிய பெருமானே, சுகங்களுக்கெல்லாம் காரணமானவரே, மஹாதேவரே, கருணைக் கடலே, சுகத்தைச் செய்பவரே, எனது மனமாகிய வண்டு எப்பொழுதும் உமது திருவடித் தாமரையில் இருக்கட்டும்.

सर्वदा सर्व सर्वेश सर्वोत्तम महेश्वर ।
तव नामामृतं दिव्यं जिह्वाग्रे मम तिष्ठतु ॥ ६१ ॥

ஸர்வதா^{3} ஸர்வ ஸர்வேஶ ஸர்வோத்தம மஹேஶ்வர ।
தவ நாமாம்ருதம் தி^{3}வ்யம் ஜிஹ்வாக்^{3}ரே மம திஷ்ட^{2}து ॥ 61 ॥

எல்லோருக்கும் மேலானவரே, எல்லோரிலும் உயர்ந்தவரே, மஹேச்வரரே, திவ்யமான உமது திருநாமமாகிய அம்ருதம் எப்பொழுதும் எனது நாவிலே நிலைத்து இருக்கட்டும்.

अनन्य शरणं चित्तं तवैव चरणाम्बुजे ।
निवसत्वनिशं शम्भो मम देव दयानिधे ॥ ६२ ॥

அநந்ய ஶரணம் சித்தம் தவைவ சரணாம்பு^{3}ஜே ।
நிவஸத்வநிஶம் ஶம்போ^{4} மம தே^{3}வ த^{3}யாநிதே^{4} ॥ 62 ॥

சம்போ, தயாநிதே, வேறு எங்கும் செல்லாது உமது திருவடித் தாமரையிலேயே எனது மனமானது எப்பொழுதும் இருக்கட்டும்.

शिवास्तु तव पादाब्जे मन्मनोमकरंदपः ।
चतुर्वर्गफलाकरो मकरन्दो विजृम्भते ॥ ६३ ॥

ஶிவாஸ்து தவ பாதா3ப்3ஜே மந்மநோமகரந்த3பঃ ।
சதுர்வர்க3ப2லாகரோ மகரந்தோ3 விஜ்ரும்ப4தே ॥ 63 ॥

உமது திருவடித் தாமரைகளில் மங்களமான தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் என்ற நான்கு பலன்களின் வடிவான மகரந்தத் தூள் விளங்குகிறது.

किं वरेण शिवान्येन मया यद्याचिदं परम् ।
सर्वसौभाग्यदं नूनमिति वेदैर्विनिश्चितम् ॥ ६४ ॥

கிம் வரேண ஶிவாந்யேந மயா யத்3யாசித3ம் பரம் ।
ஸர்வஸௌபா4க்3யத3ம் நூநமிதி வேதை3ர்விநிஶ்சிதம் ॥ 64 ॥

பரமேச்வரனே! வேறு வரங்கள் நான் ஏன் கேட்க வேண்டும். தாங்கள் ஸகல ஸௌபாக்யங்களையும் அளிப்பவர் என்று வேதங்களால் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

इति तद्वचनं श्रुत्वा साम्बः संतुष्टमानसः ।
पस्पर्श तं शिवं सम्यक् सम्यगानन्द पूरकः ॥ ६५ ॥

இதி தத்3வசநம் ஶ்ருத்வா ஸாம்ப3ঃ ஸந்துஷ்டமாநஸঃ ।
பஸ்பர்ஶ தம் ஶிவம் ஸம்யக் ஸம்யகா3நந்த3 பூரகঃ ॥ 65 ॥

இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டு அம்பிகையோடு கூடிய பரமேச்வரன் மகிழ்ச்சியுடன் கூடிய மனதினராக ஆறுமுகனைத் தொட்டு மிகவும் ஆனந்தத்துடன் அருள் புரிந்தார்.

कुमार तव भाग्यस्य नान्तो नूनं न संशयः ।
तत्त्वेन मां विदित्वा तु विश्वेशं स्तोतुमिच्छसि ॥ ६६ ॥

குமார தவ பா^{4}க்^{3}யஸ்ய நாந்தோ நூநம் ந ஸம்ஶய: ।
தத்வேந மாம் விதி^{3}த்வா து விஶ்வேஶம் ஸ்தோதுமிச்ச^{2}ஸி ॥66॥

முருகனே! உனது பாக்கியத்துக்கு எல்லையே இல்லை. இது நிச்சயம், ஐயமில்லை. உண்மையாக என்னைத் தெரிந்து கொண்டு நீ துதித்திருக்கிறாய்.

त्वया तु याचितं दत्तं मया तुभ्यं वरोत्तमम् ।
परात्परं च दास्यामि सर्वलोकोपकारकम् ॥ ६७ ॥

த்வயா து யாசிதம் த^{3}த்தம் மயா துப்^{4}யம் வரோத்தமம் ।
பராத்பரம் ச தா^{3}ஸ்யாமி ஸர்வலோகோபகாரகம் ॥ 67 ॥

உன்னால் கேட்கப்பட்ட வரங்களைக் கொடுத்தேன். உலகத்துக்கு உபகாரம் செய்யத் தேவையானவைகளையும் மேலும் மேலும் கொடுக்கிறேன்.

त्वयेदं यत्कृतं स्तोत्रं मम प्रियकरं परम् ।
तद्यः पठेच्छुचिर्नित्यं सर्वमाप्नोत्यभीप्सितम् ॥ ६८ ॥

த்வயேத^{3}ம் யத்க்ருதம் ஸ்தோத்ரம் மம ப்ரியகரம் பரம் ।
தத்^{3}ய: படே^{2}ச்சு^{2}சிர்நித்யம் ஸர்வமாப்நோத்யபீ^{4}ப்ஸிதம் ॥ 68 ॥

உன்னால் செய்யப்பட்டதும், எனக்குப் பிரியமானதும் மேலானதுமான இந்த ஸ்தோத்ரத்தை, எவனொருவன் தூய்மையான உள்ளத்துடன் தினமும் படிக்கிறானோ, அவன் தனக்கு வேண்டியவைகள் எல்லாவற்றையும் அடைவான்.

अघोरपातकेभ्यश्च संसाराच्च विमुच्यते ।
भक्तिमानस्तु सततं मयि साम्बे महेश्वरे ॥ ६९ ॥

அகோ^{4}ரபாதகேப்^{4}யஶ்ச ஸம்ஸாராச்ச விமுச்யதே ।
ப^{4}க்திமாநஸ்து ஸததம் மயி ஸாம்பே^{3} மஹேஶ்வரே ॥ 69 ॥

மிகவும் கடுமையான பாவக் கூட்டங்களிலிருந்தும் ஸம்ஸாரம் என்னும் பிறப்பிறப்பிலிருந்தும் விடுபடுவான். ஸாம்பனும் மஹேச் வரனுமாகிய என்னிடத்தில் எப்பொழுதும் பக்தியுடன் இருப் பான்.

सूत उवाच—
इति दत्वा वरानिष्टान्साम्बः सम्सारमोचकः ।
तस्थावतीव संतुष्टो ब्रह्मविष्ण्वादि सेवितः ॥ ७० ॥

ஸூத உவாச—
இதி த³த்வா வராநிஷ்டாந்ஸாம்ப³ஃ ஸம்ஸாரமோசகஃ ।
தஸ்தா²வதீவ ஸந்துஜஅடோ ப்³ரஹ்மவிஷ்ண்வாதி³ ஸேவிதஃ ॥70॥

ஸூதர் கூறினார் — அம்பிகையுடன் கூடியவரும் ஸம்ஸாரக் கட்டிலிருந்து விடுவிப்பவரும், பிரம்ம விஷ்ணுக்களால் பூஜிக்கப் பட்டவருமாகிய சிவபிரான் இவ்வாறு இஷ்டமான வரன்களை அளித்தருளி மகிழ்ச்சியுடனிருந்தார்.

भवन्तोऽपि मुनिश्रेष्ठाः साम्बध्यानपरायणाः ।
शिवनामजपं कृत्वा तिष्ठन्तु सुखिनः सदा ॥ ७१ ॥

ப⁴வந்தோऽபி முநிஶ்ரேஷ்டா²ஃ ஸாம்ப³த்⁴யாநபராயணாஃ ।
ஶிவநாமஜபம் க்ருத்வா திஷ்ட²ந்து ஸுகி²நஃ ஸதா³ ॥ 71 ॥

உயர்ந்த முனிவர்களே! நீங்களும் அம்பிகையோடு கூடிய சிவபெருமானைத் தியானிப்பவர்களாக சிவநாம ஜபம் செய்து எப்பொழுதும் சுகமுள்ளவர்களாக இருங்கள்.

शिव एव सदा ध्येयः सर्वदेवोत्तमः प्रभुः ।
शिव एव सदा पूज्यो मुक्तिकामैर्नसंशयः ॥ ७२ ॥

ஶிவ ஏவ ஸதா³ த்⁴யேயஃ ஸர்வதே³வோத்தமஃ ப்ரபு⁴ஃ ।
ஶிவ ஏவ ஸதா³ பூஜ்யோ முக்திகாமைர்நஸம்ஶயஃ ॥ 72 ॥

எல்லாத் தேவர்களிலும் உயர்ந்தவரும், பிரபுவுமான சிவ பிரானே எப்பொழுதும் தியானம் செய்யத் தக்கவராவார். மோக்ஷ மடையும் விருப்பமுடையவர்களால் சிவபிரானே எப்பொழுதும் பூஜிக்கப்பட வேண்டியவர். இதில் சந்தேகமே இல்லை.

महेशान्नाधिको देवः स एव सुरसत्तमः ।
स एव सर्व्ववेदान्तवेद्यो नात्रास्ति संशयः ॥ ७३ ॥

மஹேஶாந்நாதி[4]கே தே[3]வః ஸ ஏவ ஸுரஸத்தமః ।
ஸ ஏவ ஸர்வவேதா[3]ந்தவேத்[3]யோ நாத்ராஸ்தி ஸம்ஶயః ॥ 73 ॥

மஹேச்வரனைக் காட்டிலும் உயர்ந்த தெய்வம் வேறு இல்லை. அவரே உயர்ந்தவர். அவரே ஸகலமான வேதாந்த சாஸ்திரங்களாலும் அறியத் தக்கவர். இதில் ஐயமில்லை.

अनन्यशरणो यस्तु शङ्करार्चनतत्परः ।
स एव धर्मः पुण्यात्मा सत्यमेवोच्यते मया ॥ ७४ ॥

அநந்யஶரணோ யஸ்து ஶங்கரார்சநதத்பரः ।
ஸ ஏவ த[4]ர்மः புண்யாத்மா ஸத்யமேவோச்யதே மயா ॥ 74 ॥

வேறொருவரை எண்ணாமல் எவனொருவன் சங்கரரைப் பூஜிப்பவனாக இருக்கிறானோ அவனே தர்மம் அறிந்தவன், புண்ணியம் நிரம்பப் பெற்றவன். இது என்னால் சத்தியமாகக் கூறப்பட்டதாகும்.

जन्मान्तरसहस्रेषु यदि तप्तं तपस्तदा ।
तस्य श्रद्धामहादेवे भक्तिश्चं भवति ध्रुवम् ॥ ७५ ॥

ஜந்மாந்தரஸஹஸ்ரேஷு யதி[3] தப்தம் தபஸ்ததா[3] ।
தஸ்ய ஶ்ரத்[3]தா[4]மஹாதே[3]வே ப[4]க்திஶ்சம் ப[4]வதி த்[4]ருவம் ॥75॥

ஆயிரக்கணக்கான பிறவிகளில் தவம் செய்திருந்தால் மட்டுமே மஹாதேவரிடத்தில் சிரத்தையும் பக்தியும் உறுதியாக ஏற்படும்.

मुक्तिदाता महादेवो धन्यो नास्त्येव सर्वदा ।
सत्यमेतत्पुनः सत्यं सत्यमेव न संशयः ॥ ७६ ॥

முக்திதா3தா மஹாதே3வோ த4ந்யோ நாஸ்த்யேவ ஸர்வதா3 ।
ஸத்யமேதத்புநঃ ஸத்யம் ஸத்யமேவ ந ஸம்ஶய: ॥ 76 ॥

மோக்ஷத்தை அருளுபவர் மஹாதேவர். இவருக்கு இணையாக வேறொருவருமில்லை. இதுவே சத்தியம்; மீண்டும் சத்தியம். இதுவே சத்தியம். இதில் சந்தேகமே இல்லை (மும்முறை சத்தியம், அதாவது முக்காலும் உண்மை என்று கூறியதாயிற்று).

सुभगा जननी तस्य तस्यैव कुलमुन्नतम् ।
तस्यैव जन्मसफलं दृश्यः शम्भुः सदाशिवः ॥ ७७ ॥

ஸுப4கா3 ஜநநீ தஸ்ய தஸ்யைவ குலமுந்நதம் ।
தஸ்யைவ ஜந்மஸப2லம் த்3ருஶ்ய: ஶம்பு4: ஸதா3ஶிவ: ॥ 77 ॥

எவனொருவன் சிவபக்தி செய்கிறானோ அவனுடைய தாயே ஸௌபாக்யம் உள்ளவள். அவனுடைய குலமே உயர்ந்தது. அவனுடைய பிறவியே பயனுள்ளதாகின்றது. சம்புவாகிற ஸதாசிவனே தரிசனம் செய்யத் தக்கவர்.

ये शम्भुं सुरसत्तमं सुरगणैराराध्यमीशं शिवं
शैलाधीशसुतासमेतममलं संपूजयन्त्यादरात् ।
ते धन्याः शिवपादपूजनपरा धन्या न चान्ये जनाः
सत्यं सत्यमिवोच्यते मुनिवराः सत्यं पुनः सर्वदा ॥ ७८ ॥

யே ஶம்பு4ம் ஸுரஸத்தமம் ஸுரக3ணைராராத்4யமீஶம் ஶிவம்
ஶைலாதீ4ஶஸுதாஸமேதமமலம் ஸம்பூஜயந்த்யாத3ராத் ।
தே த4ந்யா: ஶிவபாத3பூஜநபரா த4ந்யா ந சாந்யே ஜநா:
ஸத்யம் ஸத்யமிவோச்யதே முநிவரா: ஸத்யம் புந:
ஸர்வதா3 ॥ 78 ॥

உயர்ந்தவர்களான முனிவர்களே! முக்காலும் சத்தியமாகச் சொல்லுகிறேன். சம்புவும், தேவர்களில் மேன்மையானவரும், தேவக் கூட்டங்களால் பூஜிக்கப்படுபவரும், மங்களமானவரும், மலையரசன் மகளோடு கூடியவரும், மாசற்றவருமான சிவ பிரானை எவர்கள் பரிவுடன் பூஜை செய்கிறார்களோ, அவர்களே பிறவிப் பயனை அடைந்தவர்கள், உயர்ந்தவர்கள்; மற்றவர்கள் அல்ல. எப்பொழுதும் இது உண்மையானதாகும்.

ऋषिरुवाच—

त्वत्प्रसादादिदं सूत विश्वसन्तो न संशयः ।
धन्याः कृतास्त्वया नूनं सत्कथाश्रवणाद्वयम् ॥ ७९ ॥

ரிஷிருவாச—
த்வத்ப்ரஸாதா3தி3த3ம் ஸூத விஶ்வஸந்தோ ந ஸம்ஶய: ।
த4ந்யா: க்ருதாஸ்த்வயா நூநம் ஸத்கதா2ஶ்ரவணாத்3வயம் ॥ 79 ॥

ரிஷி கூறினார்: ஸூதரே! தங்களது அருளினாலேயே எங்களுக்குச் சந்தேகமற்ற நம்பிக்கை உண்டாகியது. தங்களால் நல்ல விஷயங்களைக் கேட்கும்படிச் செய்யப்பட்டதன் மூலம் பிறவிப் பயனை அடைந்தவர்களாக ஆனோம். இது நிச்சயம்.

॥ इति श्रीरुद्रयामले शिवरहस्य सप्तमांशे कुमारशिवसंवादे ॥

॥ இதி ஶ்ரீருத்3ரயாமலே ஶிவரஹஸ்ய ஸப்தமாம்ஶே குமாரஶிவஸம்வாதே3 ॥

இம்மாதிரி ஸ்ரீ ருத்ர யாமளத்தில் சிவரஹஸ்யம் ஏழாவது அம்சத்தில் குமார - சிவஸம்வாதத்தில் சிவஸஹஸ்ரநாமம் என்கிற முதல் அத்தியாயம் முடிவுற்றது.

சிவம்.

॥ शिवसहस्रनामकथनं नाम प्रथमोऽध्यायः ॥

॥ ஶிவஸஹஸ்ரநாமகத2நம் நாம ப்ரத3மோऽத்4யாய: ॥

சிவஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரம் சிவஞானபோதினி தமிழ் உரை முற்றிற்று.

सर्वथो जयमंगळम्
यः शिवो नामरूपाभ्यां यादेवी सर्वमंगळा ।
दयोः सम्स्मरणात्पुंसां सर्वतो जयमङ्गळम् ॥

ஸர்வதோ^{2} ஜயமங்க^{2}ளம்
யஃ ஶிவோ நாமரூபாப்^{4}யாம் யாதே^{3}வீ ஸர்வமங்க^{3}ளா ।
த^{3}யோஃ ஸம்ஸ்மரணாத்பும்ஸாம் ஸர்வதோ ஜயமங்க^{3}ளம் ॥

சிவபெருமான் மங்கள வடிவினர். அவர் பெயரும் மங்களம் என்ற பொருள் தரும் சிவம். அவர் வழங்குவதும் மங்களம். தேவியோ ஸர்வ மங்களை. இவர்கள் இருவரையும் தியானம் செய்யும் மனிதன் எங்கும் எப்பொழுதும் ஜயத்தையும் மங்களத்தையுமே அடைகிறான்.

குறிப்புகள்

Sri Siva Sahasranama Stothram
(Sri Rudrayamala Andargadam)

இதிகாச புராணங்களை மற்றும் சைவ ஆகமங்கள் முதலியனவெல்லாம் சிவ பரத்துவத்தைப் பற்றி மிகவும் விரிவாகவே பேசி இருக்கின்றன. இந்த சிவ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்ரங்கள் வேத மந்திரங்களாலேயே (ருத்ரதிரிசதி) என்ற பெயரால் முன்னூறு அர்ச்சனைகள் உள்ளன. இந்த அரிய சிவ ஸஹஸ்ரநாம ஸ்தோத்திரத்தை எல்லோரும் படித்து பயனடைய வேண்டுகிறோம்.

LIFCO
LP555

LIFCO PUBLISHERS PRIVATE LTD.
New No.36, North Road, West C.I.T. Nagar, Chennai-600 035.
Phone: 044-2434 1538, 2433 6467 E-mail: info@lifcobooks.com
Website : www.lifcobooks.com